

Talousvaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle luottolaitos- sekä elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivien täytäntöönpanoa koskevaksi lainsäädännöksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle luottolaitos- sekä elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivien täytäntöönpanoa koskevaksi lainsäädännöksi (HE 171/2020 vp): Asia on saapunut talousvaliokuntaan mietinnön antamista varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- erityisasiantuntija Antti Makkonen, valtiovarainministeriö
- erityisasiantuntija Nina Santaharju, valtiovarainministeriö
- makrovakausasiantuntija Arttu Kiviniemi, Finanssivalvonta
- johtava lakimies Virva Walo, Finanssivalvonta
- vanhempi neuvonantaja Päivi Tissari, Suomen Pankki
- vanhempi neuvonantaja Jukka Vauhkonen, Suomen Pankki
- kriisinratkaisuyksikön päällikkö Reima Letto, Rahoitusvakausvirasto
- toimitusjohtaja Timo Löyttyniemi, Valtion Eläkerahasto
- varatoimitusjohtaja Mikko Huopio, Suomen Hypoteekkiyhdistys
- Senior Controller Anna-Liina Harju, Suomen Hypoteekkiyhdistys
- johtava lakimies Olli Salmi, Finanssiala ry
- professori Panu Kalmi

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- OP Ryhmä

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi luottolaitostoiminnasta annettua lakia, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annettua lakia, Finanssivalvonnasta annettua lakia, rahoitusvakausviranomaisesta annettua lakia, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, säästöpankkilakia, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, talletuspankkien yhteenliittymästä annettua lakia, yrityksen saaneerauksesta annettua lakia, eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän eh-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

doista annettua lakia, arvopaperitileistä annettua lakia, rahoitusvakuuslakia, arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annettua lakia, Suomen Pankista annettua lakia, sijoituspalvelulakia sekä Rahoitusvakausviraston hallintomaksusta annettua lakia. Muutoksilla pantaisiin täytäntöön pankkien riskienvähentämistä koskeva sääntelyuudistus, jonka tavoitteena on pankkien häiriönsietokyvyn vahvistaminen.

Luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin ja Finanssivalvonnasta annettuun lakiin ehdotettavilla muutoksilla täsmennetään eri lisäpääomavaatimusten asettamisen perusteita, tarkistetaan eräiden pääomavaatimusten enimmäismääriä, säädetään eräiden pääomavaatimusten tai varojenjaon rajoitusten asettamisesta omavaraisuusasteen perusteella, asetetaan rahoitusalan holding- ja sekaholdingyhtiöille lupavaatimus ja laajennetaan luottolaitostoimintaa koskevan sääntelyn ja valvonnan soveltamisala näihin yhtiöihin, säädetään rahoitustaseen korkoriskin arvioimisen uudesta laskentamallista, tarkistetaan luottolaitosten palkitsemiseen liittyvää sääntelyä, täsmennetään palkitsemiseen liittyvien säännösten soveltamisalaa ja laajennetaan lähipiiri luotonantoa koskevan sääntelyn henkilöpiiriä.

Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisintarkaisusta annetun lain muutoksilla täydennetään etenkin omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvää sääntelyä, säädetään uusista kriisintarkaisuviranomaisen toimivaltuuksista laitoksen varojen jaon rajoittamiseksi ja sopimusten täytäntöönpanon keskeyttämiseksi sekä tällaisten keskeyttämisvaltuuksien tunnustamisesta laitosten rahoitussopimuksissa.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan kansallisiin muutostarpeisiin perustuvia tarkistuksia lainsäädäntöön. Esityksessä ehdotetaan myös kumottavaksi laki talletuspankkien toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä sekä tehtäväksi siitä johtuvat muutokset muihin lakeihin.

VALIOKUNNAN YLEISPERUSTELUT

Hallituksen esityksen tavoitteet ja keskeinen sisältö. Hallituksen esityksen mukaisilla lakiehdotuksilla pannaan kansallisesti täytäntöön luottolaitos- sekä elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivien muutosdirektiivit.

Esityksen taustalla olevat vakavaraisuusasetuksen muutosasetus, vakavaraisuusdirektiivin muutosdirektiivi, elvytys- ja kriisintarkaisuasetuksen muutosasetus sekä elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivin muutosdirektiivi muodostavat yhdessä ns. EU:n pankkipaketin. Paketti on osa finanssikriisin jälkeen aloitettua laajaa rahoitusmarkkinoiden sääntelyn uudistusta, jolla on pyritty pienentämään uusien finanssikriisien riskiä vahvistamalla rahoituslaitosten ja rahoitusinfrastruktuurien häiriönsietokykyä ja parantamaan rahoitusjärjestelmän vakaudesta vastaavien viranomaisten kykyä vastata kulloinkin ilmeneviin ongelmiin.

Merkittävältä osin kysymys on siis lainsäädännöstä, johon pystytään vaikuttamaan kansallisin toimin vain rajoitetusti. Jäsenvaltioille on jätetty harkintavaltaa kuitenkin erityisesti makrovakauteen ja rahoitusjärjestelmän tilaan kytkeytyviin lisäpuskurivaatimuksiin liittyviin säännöksiin.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Talousvaliokunta pitää ehdotettua sääntelyä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena ja puoltaa sen hyväksymistä tässä mietinnössä jäljempänä esitetyin täydentävin huomautuksin ja teknis-luonteisin muutoksin.

Yleisiä huomioita ehdotetusta sääntelystä ja toimintaympäristöstä. Finanssikriisin jälkeisenä aikana rahoitusmarkkinasääntelyä on kiristetty sisällöllisesti ja lisätty määrällisesti yhdenmukais-taen samalla jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä. Toimilupavalvottavien velvoitteet ovat lisääntyneet merkittävästi. Edelleen jatkuvalla harmonisointityöllä tavoitellaan koko pankkiunionin alueen toimijoiden kohtelun yhdenmukaisuutta, vertailun yhteismitallisuutta ja kilpailun tasapuolisia lähtökohtia. Normiohjauksessa ja viranomaisille annetuilla valtuuksilla on pyritty turvaamaan se, että valvontatoiminnassa pystyttäisiin tunnistamaan ja huomioimaan varsin heterogeenisen toi-mialan vaihtelevat olosuhteet tarkoituksenmukaisella tavalla.

Aiempaa vahvempi ja yhdenmukaisempi sääntely ja valvonta ovatkin jo vakauttaneet eurooppa-laista rahoitusmarkkinaa. Rahoitusjärjestelmämme näyttää toistaiseksi selvinneen melko vähäi-sin vaurioin myös koronaviruspandemian ja siihen liittyvien rajoitustoimien aiheuttamasta talou-dellisesta sokista. Kokonaisarviota finanssisektorin tilasta ei ole kuitenkaan mahdollista tehdä vielä, koska eri valtioiden elinkeinorakenteet poikkeavat toisistaan ja siten myös sokin vaikutuk-set ilmenevät eritahtisesti eri valtioissa. Tällä hetkellä ei ole myöskään tiedossa vielä se, kuinka paljon pandemian johdosta myönnettyjä huojennusmahdollisuuksia on tosiasiallisesti käytetty ja kuinka poikkeussääntelyn lakkaamisen jälkeen paluu normaaliin tulee onnistumaan.

Raskaan sääntelyn ja vakavaraisuusvelvoitteiden kasvun väistämätön kääntöpuoli on ollut toimi-lupavalvottavien compliance-kustannusten merkittävä kasvu samalla, kun luotonanto ja riskinot-to ovat vähentyneet. Nämä seikat yhdistettyinä matalaan korkoympäristöön ovat haastaneet pankkitoiminnan vakiintuneet liiketoimintamallit. Talousvaliokunta pitää tärkeänä, että sääntely pystyy vastaamaan tasapainoisesti rahoitusmarkkinoiden osapuoleen tarpeisiin ja muuttumaan toimintaympäristön muutosten mukana rahoitusvakauden turvaamiseksi.

Kriisinsuoritusmekanismin rakenne ja tarkoitus. Kriisinsuoritusmekanismi käsittää siihen osal-listuvien valtioiden yhteisen kriisinsuoritusneuvoston sekä näiden valtioiden kansallisten kriisinsuoritusviranomaisten muodostaman verkoston. Suurimmat instituutiot kuuluvat kriisinsuoritusneuvoston toimivaltaan ja keskisuuret ja pienemmät pankit kansallisten viranomaisten toimival-taan. Toimijoiden yhteistyöllä tavoitellaan hyötyjä, jotka saadaan tuomalla yhden järjestelyn pii-riin kansallisten olosuhteiden asiantuntemus ja keskitettyjen toimintojen myötä saatavat käytän-töjen yhtenäisyyden edut. Vastaava mekanismi on käytössä myös pankkien jatkuvassa valvon-nassa. Talousvaliokunta pitää mekanismin rakennetta ja työnjakoa tarkoituksenmukaisena.

Toimijoiden häiriönsietokyvyn vahvistamisen ja kriisinsuoritusmekanismin luomisen tavoittee-na on ollut muiden päämäärien ohella ohentaa pankkien ja niiden kotivaltioiden välistä kohtalon-yhteyttä. Kohtalonyhteyden heikentämistä on pidetty tärkeänä makrovakauden näkökulmasta: kriisiytyvän tai jo kriisiytyneen pankin riskien kantajiksi päätyvät uuden mekanismin mukaisesti aiempaa vahvemmin sijoittajat ja omistajat. Talousvaliokunta on käsitellyt tätä lähemmin pank-kisektorin riskien vähenemisarviota koskeneessa lausunnossaan (TaVL 28/2020 vp — E 138/2020 vp). Talousvaliokunta on tuossa yhteydessä todennut, että Suomen on edellytettävä yhteis-vastuullisen järjestelmän osallistujilta ennakkollista, johdonmukaista ja uskottavaa toimintaa ta-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

louden tervehdyttämiseksi niiltä osin kuin se on tarpeen järjestelmän tasapuolisten lähtökohtien turvaamiseksi. Talousvaliokunta on kiinnittänyt huomiota myös siihen, että talouden sokkeja puskuroimaan suunniteltujen rahastojen käyttäjäjoukot muodostuvat osin epäsymmetrisesti: kriisinratkaisurahaston viimesijaiseksi varautumisjärjestelmäksi tarkoitetun EVM:n varat kerätään euroalueen valtioilta, kun kriisinratkaisumekanismista voivat hyötyä myös euroalueen ulkopuolisten pankkiunionivaltioiden alueelle sijoittuneet laitokset.

Talousvaliokunta pitää tärkeänä, että kriisinratkaisurahaston käytön kynnys on jatkossakin korkealla ja että tämä tiedostetaan sekä toimilupavalvottavien että sijoittajien keskuudessa.

Lisöpääomavaatimukset. Hallituksen esityksen mukaan luottolaitosten tulee jatkossa täyttää samanaikaisesti sekä lisöpääoma- että järjestelmäriskipuskurivaatimukset, ei pelkästään näistä vaatimuksista suurempaa, kuten voimassa olevan sääntelyn mukaan.

Makrovakaudellisilla lisöpääomavaatimuksilla tarkoitetaan tässä yhteydessä 1. lakiehdotuksen 10 lukuun sisältyviä lisöpääomavaatimuksia: rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisöpääomavaatimus, maailmanlaajuisen tai muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskevat lisöpääomavaatimukset sekä muuttuva lisöpääomavaatimus. Nämä harkinnanvaraisesti asetettavat lisöpääomavaatimukset täydentävät kaikille luottolaitoksille yhteisiä vähimmäispääomavaatimuksia ja rahoitusvalvontaviranomaisen asettamia luottolaitoskohtaisia harkinnanvaraisia lisöpääomavaatimuksia.

Esityksen mukaan lisäpuskurivaatimuksen enimmäismäärää kasvatetaan nykyisestä 2:sta 3:een prosenttiin. Viranomainen voi vastaisuudessa tarvittaessa järjestelmäriskipuskurivaatimuksia asettaessaan kohdentaa sen nykyistä paremmin: vaatimus voidaan asettaa kaikkien vastuiden sijasta tai ohella erikseen asuntoluotoille, liikekiinteistöluotoille, muille kotitalousluotoille kuin asuntoluotoille, muille yritysluotoille kuin liikekiinteistöluotoille tai kaikkien näiden aluerille.

Talousvaliokunta pitää ehdotettua sääntelyä perusteltuna. Mahdollisuus asettaa makrovakaudellisia lisöpääomavaatimuksia on ollut ja tulee olemaan tarpeen. Suomessa suurimmat luottolaitokset ovat rahoitusjärjestelmän ja talouden toiminnan kannalta merkittävää ja pankkijärjestelmämme on altis vakaville kriiseille suuren kokonsa, keskittyneisyytensä, toimijoiden keskinäisen kytkeytyneisyyden ja suurten yhteisten riskikeskittymiensä vuoksi.

Talousvaliokunta on ehdotettua sääntelyä harkitessaan ottanut erityisesti huomioon pankkisektorin ominaispiirteet. Pankeilla on moniin muihin toimialoihin verrattuna poikkeuksellisen matala oman pääoman suhde taseeseen. Toinen merkittävä erityispiirre on se, että markkinoilta kriisin vuoksi poistuvat toimijat ”tartuttavat” ongelmansa markkinoille jääviin toimijoihin näiden keskinäisten sitoumusten johdosta. Useiden riskitekijöiden realisoituessa lyhyen ajan sisällä nämä keskinäisriippuvuudet voivat johtaa rahoituskriisin leviämiseen, jolla on puolestaan heijastusvaikutus reaalityönteeseen. Markkinoille tulemisen ja niiltä poistumisen mekanismi ei siten toimi samalla tavoin kuin useimmilla muilla toimialoilla.

Valvontaviranomaisen harkintavalta ja päätösten perustelevuus. Ehdotettu sääntely määrittää Finanssivalvonnan harkintavaltaa makrovakaudellisten lisöpääomavaatimusten käytössä. 1. lakiehdotuksessa määritellään vaatimusten enimmäismäärien lisäksi ne riskitekijät, joiden vaka-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

vuotta Finanssivalvonnan on arvioitava ja otettava huomioon vaatimusten asettamista tai muuttamista koskevissa päätöksissään. Riskimittareista annetaan lisäksi tarkempaa ohjeistusta asetustasoisella sääntelyllä.

Talousvaliokunta katsoo, ettei makrovakaudellisten lisäpääomavaatimusten suuruutta ole tarkoituksenmukaista — eikä aina mahdollistakaan — sitoa mekaanisesti riskimittareiden tuottamiin lukuihin ennalta määrättyjen laskusääntöjen mukaisesti. Jäykät vaatimukset olisivat esimerkiksi voineet vaikeuttaa makrovakausvaatimusten keventämistä keväällä 2020, kun Finanssivalvonnan johtokunta päätti vahvistaa Suomen pankkijärjestelmän luotonantokykyä koronapandemian aiheuttamassa poikkeustilanteessa.

Vaikka tilastoista on tunnistettavissa sellaisia tekijöitä, jotka näyttävät toistuvan vähintään osatekijöinä useissa kriiseissä, ongelmien eskaloitumisen kehityskulut poikkeavat toisistaan. Koko järjestelmään kohdistuvien riskien mittaaminen poikkeaa merkittävästi luotto-, likviditeetti-, markkina- ja operatiivisten riskien mittaamisesta, joiden suhteen suurilla luottolaitoksilla voi olla kymmeniä vuosia pitkiä, miljoonista luotoista koostuvia tilastoja ja joihin tukeutuen voidaan riskejä arvioida varsin luotettavasti. Siten on perusteltua, että järjestelmäriskien sääntely eriytetään vastaavasti muiden riskien sääntelykohtelusta.

Järjestelmäriskien arvaamattomuuden ja erityisluonteen vuoksi on siis perusteltua antaa makrovakaudellisten lisäpääomavaatimusten asettamisesta päättävälle viranomaiselle harkintavaltaa. Sääntelyssä on siten kysymys tasapainon löytämisestä normiston yksityiskohtaisuuden ja viranomaiselle jätettävän harkintavallan välillä. Talousvaliokunnan asiantuntijakuulemisessa on kiinnitetty kuitenkin huomiota siihen, että lainsäätäjä jättää sääntelyn kohteet jossain määrin allttiiksi viranomaistoiminnan ennakoimattomuudelle. Talousvaliokunta yhtyy tähän havaintoon.

Edellä sanotun valossa talousvaliokunta pitää näiden säännösten soveltamisessa välttämättömänä, että järjestelmäriskipuskurin asettamispäätöksessä avataan kattavasti ne riskit, joiden perusteella järjestelmäriskipuskuri asetetaan, tunnistetun riskin suuruus arvioidaan määrällisesti ja pääomavaade johdetaan siitä läpinäkyvästi niin, että järjestelmäriskipuskurin asettamispäätöksen perusteet ovat toistettavissa sääntelyn johdonmukaisuuden ja päätöksenteon ennakoitavuuden ja tasapuolisuuden varmistamiseksi. Lisäksi järjestelmäriskipuskurin asettamisessa ja vaikutusarvioinnissa on huomioitava IRBA-mallin ja standardimallin mukaisen vakavaraisuuslaskennan väliset erot tasapuolisten kilpailuedellytysten turvaamiseksi.

Lopuksi. Vaikka kriisinratkaisumekanismia koskeva sääntelykehikko on säädösteknisesti valmis, se on rahaston kerryttämisen ja osuuksien yhdentymisen siirtymäsäännösten vuoksi vielä osin kesken. Myös pankkiunionin keskeiseksi elementiksi tunnistettu yhteinen talletussuoja puuttuu vielä. Talletussuojan yhtenäistämiseen liittyy myös talousvaliokunnan asiantuntijakuulemisessa esiin nostettu huoli siitä, että Suomen kansallisessa lainsäädännössä (Laki rahoitusvakausviranomaisesta 1195/2014 5 luvun 8 §:n 2 mom.) ei ole tällä hetkellä sosiaalisiin tilanteisiin eikä vakuutus- ja vahingonkorvauksiin ulottuvaa korotetun talletussuojan säännöstä. Talousvaliokunta pitää tärkeänä, että sosiaalisiin tilanteisiin ja vakuutus- ja vahingonkorvauksiin liittyvän korotetun suojan vaikutukset arvioidaan seuraavassa rahoitusvakausviranomaista koskevassa lainsäädäntöehdotuksessa ja että korotetun suojan alaa laajennetaan tarvittaessa.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Pankkitoiminnan kannattavuutta ja häiriöiden sietokyvyn eurooppalaista kokonaiskuvaa leimaa kaiken kaikkiaan heterogeenisuus. Osin laitosten häiriönsietokyvyt korreloivat myös näiden kotivaltioiden julkistalouden liikkumavaran kanssa, paikoin jopa huolta herättävällä tavalla. Tämän vuoksi talousvaliokunta pitääkin tärkeänä MREL-vaateiden asettamista ennalta sovitun tasoisiin siirtymäajan puitteissa eli vuoden 2023 loppuun mennessä koko pankkiunionissa: MREL-vaateet ovat olennainen osa mekanismia, jolla laitoksen kriisiä puskuroidaan sijoittajavastuulla.

Talousvaliokunta muistuttaa, että on tärkeää, että viranomaisilla on laaja keinovalikoima erilaisien häiriöiden kohtaamiseen. Viranomaisilla on jo voimassa olevan säännöstönkin perusteella valtuudet vakavan häiriötilanteen sattuessa puuttua rahoitusmarkkinoiden toimintaan erilaisin rajoituksin ja velvoittein (esimerkiksi valmiuslaki 1552/2011 4 luku), joskin osa valtuuksista on alisteisia Euroopan keskuspankin hyväksynnälle (valmiuslain 27 §).

Koronakriisin kokonaisvaikutukset eivät ole vielä tiedossa; vielä on vaikea arvioida, kuinka koronapandemian myötä laskuun kääntynyt talouden trendi tulee kehittymään. Laskusuhdanteella voi pitkittyessään olla voimakkaita ja epäsymmetrisiä vaikutuksia myös rahoitusvakautteen: pankkijärjestelmän ongelmat voivatkin nousta esille yleisen talouskehityksen vaikutuksesta. Huomionarvoista on, että kriisinsuoritusmekanismi on rakennettu yksittäisten pankkien ongelmien ratkaisuun, ei välttämättä laajempien pankkikriisien ratkaisuksi. Sijoittajavastuun toteuttaminen alaskirjattavien velkojen kautta on haasteellista, jos lyhyen ajan sisällä kriisiytyy useita tai suuria toimijoita eikä riskinkantokykyyn ole kiinnitetty huomiota riittävän ajoissa.

Kriisinsuorituksen kannalta on huomionarvoista myös, että järjestelmään kuuluvien valtioiden maksukyvyttömyysmenettelyt poikkeavat toisistaan. Tämä vaikeuttaa kriisinsuorituksen yhdenmukaista soveltamista. Talousvaliokunta on ottanut tarkemmin kantaa unionin alueen maksukyvyttömyysmenettelyjen harmonisointiin lausunnossaan valtioneuvoston kirjelmään pääomamarkkinaunionin kehittämisestä (TaVL 3/2021 vp — E 141/2020 vp). Pankkiunionin kehittäminen euroalueen vahvistamiseksi ja EU-alueen toimivuuden sekä kilpailun edistämisen kannalta olisi eduksi, että rahoituslaitokset pystyvät toimimaan eri maissa yhdenmukaisilla säännöillä myös insolvenssimenettelyjen osalta.

VALIOKUNNAN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Johtolause. Johtolauseesta puuttuu maininta luottolaitoslain 11 luvun 7 §:n kumoamisesta. Hallituksen esityksen säännöskohtaisissa perusteluissa on kuitenkin tuotu esille kyseisen säännöksen kumoamista koskeva ehdotus, jota talousvaliokunta pitää tarkoituksenmukaisena. 1. lakiehdotuksen johtolauseetta täydennetään siten, että siinä mainitaan myös 11 luvun 7 §:n kumoaminen.

Lisäksi yhdenmukaisesti 11 luvun otsikon muuttamisen kanssa tästä tulee muutosmerkintä myös johtolauseeseen.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

8 luku. Palkitseminen

1 §. Säännösten soveltaminen. 1 §:n 6 momentti poistetaan, koska valtion vakuusrahastosta annettu laki on kumottu.

Pykälän sanamuoto on siten seuraava:

”Tämän luvun säännöksiä sovellettaessa on otettava huomioon luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän koko, oikeudellinen ja hallinnollinen rakenne sekä toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus sekä kunkin palkkionsaajan tehtävät ja vastuut.

Tämän luvun 11 ja 12 §:ää sovelletaan ainoastaan sellaisia henkilöitä koskeviin palkitsemisjärjestelmiin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiasemaan. Tällaisia henkilöitä ovat ainakin:

- 1) luottolaitoksen johtoon kuuluva henkilö;
- 2) henkilö, joka on johtotehtävässä 6 §:ssä tarkoitetussa luottolaitoksen sisäisessä valvontatoiminnossa tai luottolaitoksen kannalta merkittävässä liiketoimintayksikössä;
- 3) muu kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu luottolaitoksen liiketoimintayksikössä työskentelevä henkilö, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus liiketoimintayksikön riskiasemaan ja jonka palkkioiden kokonaismäärä on vähintään 500 000 euroa vuodessa ja vähintään 1 kohdassa tarkoitetun henkilön keskimääräisen palkkion kokonaismäärä.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista sellaisista henkilöistä, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiasemaan, säädetään lisäksi tarkemmin Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

Tämän luvun 11 ja 12 §:n säännöksiä ei sovelleta:

- 1) luottolaitokseen, joka ei ole EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa tarkoitettu suuri laitos ja jonka keskimääräinen tase on enintään viisi miljardia euroa laskettuna kuluva tilikautta edeltävien neljän tilikauden keskiarvona; tai
- 2) sellaiseen palkkionsaajaan, jonka muuttuvat palkkiot vuositasona ovat enintään 50 000 euroa ja muodostavat enintään kolmasosan vuotuisista yhteenlasketuista palkkioista.

Luottolaitoksen on ylläpidettävä luetteloa 2 momentissa tarkoitetuista henkilöistä.

Mitä tämän luvun 7 ja 8 §:ssä säädetään yhtiökokouksesta, sovelletaan myös muuhun luottolaitoksessa ylintä päätösvaltaa käyttävään toimielimeen ja sen jäseniin.

Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, tässä luvussa säädettyistä hallituksen tehtävistä vastaa hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin hallintoneuvostolle on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu hallitukselle kuuluvia tehtäviä.”

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

10 luku. Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

1 a §. Omia varoja koskevien vaatimusten keskinäinen suhde. 1 momentin 3 kohdan alkuun tulee lisätä täsmennyksenä, että viittaus koskee tämän luvun 3 §:n 2 momenttia.

Väliotsikkoa ”Lisäpääomavaatimukset” ei poisteta, vaikka hallituksen esityksen pykälästössä väliotsikkoa ei ole.

10 §. Varojenjaon rajoittaminen. Pykälän 3 momentista tulee poistaa sanat ”olevat” ja 4 momentista sana ”olevina”.

Uudet 10 a ja 10 b § tulee sijoittaa väliotsikon ”Lisäpääomavaatimukset” alle.

11 luku. Luottolaitoksen valvonta

Luvun otsikko muutetaan muotoon ”Luottolaitoksen valvonta” (Tillsyn över kreditinstitut).

6 a §. Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettamisen edellytykset. Säännöstä tulee tarkentaa. 6 a pykälässä on tarkoitus säätää harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettamisesta, jos omien varojen vaatimus on riittämätön. Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen tarkoituksena on se, että luottolaitokselle asetetaan lisäpääomavaatimus, jos muut lisäpääomavaatimukset eivät riitä kattamaan luottolaitoksen toiminnasta aiheutuvia riskejä. Arvioinnin kohteena ei siten ole luottolaitoksen omat varat kokonaisuutena, vaan se, onko omien varojen vaatimus ilman harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettamista riittävä. Ehdotettu täsmennys varmistaa myös sen, että säännös on johdonmukainen luottolaitosdirektiivin uuden 104 a artiklan kanssa. Ehdotetun 6 a §:n 1 momentin 1 kohta saa siten seuraavan sanamuodon:

”1) luottolaitoksen toimintaan kohdistuu sellaisia riskejä tai riskitekijöitä, joiden kattamiseksi luottolaitoksen omien varojen vaatimus on riittämätön 6 b §:ssä tarkoitettulla tavalla;”

6 b §. Omien varojen riittämättömyyden arviointi harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta asetettaessa. Yhdenmukaisesti edellä esitetyn 6 a §:n täsmennysten kanssa myös 6 b §:ää tulee täsmentää samalla tavoin. 6 b § saa siten seuraavan sanamuodon:

”Luottolaitoksen omien varojen vaatimusta on pidettävä riittämättömänä 6 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, jos Finanssivalvonta arvioi, että:

1) se ei riittävällä tavalla kata niitä riskejä ja riskitekijöitä, joista säädetään EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa sekä yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa; tai

2) jotain olennaista riskiä tai riskitekijää ei ole lainkaan katettu.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Finanssivalvonnan on omien varojen vaatimuksen riittävyyttä arvioidessaan otettava huomioon oma arvionsa luottolaitoksen sisäisen pääoman riittävyyttä koskevasta arviosta.”

10 §. Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa. Pykälän 1 momenttiin tehdään tekninen korjaus.

Voimaantulosäännös. Rahoitustaseen korkoriskiin liittyvien, tämän lain säännösten (9 luvun 15 § ja 11 luvun 2 §:n 4—6 momentti) on luottolaitosdirektiivin siirtymäsäännöksen mukaan tuleva voimaan samaan aikaan EU:n vakavaraisuusasetuksen sisältyvien muutosten kanssa 28.6.2021. 1. lakiehdotuksen voimaantulosäännöstä on tarpeen muuttaa luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivin asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi siten, että ehdotettu 9 luvun 15 § tulee voimaan 28.6.2021. Vastaavasti 1 luvun 2 §:n 4—6 momentin voimaantulo yhdenmukaistetaan edellä sanotun kanssa. Näin ollen 1. lakiehdotuksen voimaantulosäännöksen 1 momenttiin lisätään uusi virke seuraavasti: ”Sen 9 luvun 15 § ja 11 luvun 2 §:n 4—6 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 28 päivänä kesäkuuta 2021.”

Lisäksi voimaantulosäännökseen lisätään uusi 4 momentti seuraavasti: ”Lain 11 luvun 2 §:n 3 momenttia sovelletaan 27 päivään kesäkuuta 2021 sellaisena kuin se on tämän lain voimaan tullessa.”

Voimaantulosäännöstä tulee vielä edelleen täydentää, koska eräitä luottolaitoslain säännöksiä sovelletaan myös sijoituspalveluirtyksiin sijoituspalvelulakiin sisältyvien viittaussäännösten nojalla. Sijoituspalveluirtyksiin sovellettava sääntely tulee muuttumaan sijoituspalveluirtysten vakavaraisuusvalvonta -direktiivin (EU) 2019/2034 täytäntöönpanon myötä. Näiden säännösten on tarkoitus tulla voimaan 26.6.2021. Sijoituspalveluirtysten vakavaraisuusvalvonta -direktiivin voimaan saattamisen ja nyt käsiteltävänä olevassa hallituksen esityksessä tarkoitettujen säännösten voimaantulon välille jää siten väliaika. Rahoitusvälineiden markkinat -direktiivin (2014/65/EU) tarkistamisen yhteydessä on säädetty, että jäsenvaltiot voisivat kansallisessa lainsäädännössään säätää poikkeuksesta, jonka perusteella sijoituspalveluirtyksiin ei sovellettaisi nyt uudistetun luottolaitosdirektiivin täytäntöönpanoa koskevia säännöksiä. Sijoituspalveluirtyksiä koskeva sääntely-ympäristö olisi siten mahdollista muuttaa sijoituspalveluirtysten vakavaraisuusvalvonta -direktiivin täytäntöönpanon myötä ilman epätarkoituksenmukaista puolen vuoden väliaikaa.

Edellä kuvatuin perustein voimaantulosäännökseen lisätään viimeiseksi momentiksi seuraava: ”Tämän lain säännöksiä, joita sovelletaan sijoituspalveluirtyksiin sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 2 §:n 1 momentin tai 6 b luvun 1 §:n mukaan, sovelletaan niihin 1 päivään heinäkuuta 2021 sellaisina kuin ne ovat tämän lain voimaan tullessa ja tämän jälkeen sellaisina kuin ne ovat tässä laissa, lukuun ottamatta tämän lain 8 luvun 16 §:ää ja 8 a luvun 4 §:n 2 momenttia.”

2. Laki luottolaitosten ja sijoituspalveluirtysten kriisinhoidosta annetun lain muuttamisesta

Johtolause. Muutosmerkintä, joka koskee lain 4 luvun 2 §:n 1 momenttia, tulee muuttaa siten, että muutoksen kerrotaan kohdistuvan tuon momentin johdantokappaleeseen. Johtolauseen mukaista lisäysmerkintää, joka koskee 1 luvun 3 §:n 1 momenttiin lisättäviä uusia kohtia, tulee täy-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

dentää siten, että viittauksessa huomioidaan laki 821/2017. Johtolauseesta poistetaan viittaus 1 luvun 4 §:n 5 kohtaan, koska säännös poistetaan jäljempänä kuvatuin perustein.

1 luku. Yleiset säännökset

4 §. Euroopan unionin lainsäädäntö ja Euroopan pankkiviranomainen. Ehdotettu 1 luvun 4 §:n 1 momentin uusi 5 kohta ei ole tarpeellinen, koska vastaava määritelmä jo sisältyy voimassa olevan lain 1 luvun 1 §:n 4 momenttiin.

4 luku. Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

5 §. Ryhmään kuuluvan yrityksen, kriisintarkkailun kohteena olevan ryhmän ja sen jäsenluottolaitosten asettaminen kriisihallintoon. Ehdotetun 4 luvun 5 §:n 4 momentin 3 kohtaan sisältyvän säännösviittauksen on tarkoitus viitata saman momentin 2 kohtaan. Kohta saa siten seuraavan sanamuodon: ”3) tämän momentin 2 kohdassa tarkoitettujen tytäryrityksen kaatumisen luottoriskin kriisintarkkailun kohteena olevan ryhmän kannalta; ja”.

6 luku. Osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien arvon alentaminen ja muuntaminen sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen

3 §. Oman pääoman alentaminen ja eräiden muiden tase-erien alentaminen ja muuntaminen ryhmään kuuluvassa yrityksessä. Ehdotetussa 6 luvun 3 §:n 3 momentissa tulisi käyttää termiä ”pääoma” sijasta termiä ”oma pääoma”. Momentti saa seuraavan sanamuodon: ”Viraston on päätettävä 1 §:n 1 momentin mukaisista toimenpiteistä samanaikaisesti emoyritykselle sekä kriisintarkkailun kohteena olevalle yhteisölle, jos jälkimmäinen on ostanut hyväksyttävät velat, omaan pääomaan luettavat erät tai muut tase-erät muiden kriisintarkkailun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välityksellä. Tappiot on tällöin siirrettävä kriisintarkkailun kohteena olevalle yhteisölle.”

8 luku. Velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

7 a §. Vähimmäisvaatimuksen määrittäminen. Ehdotetun 7 a §:n 1 momentin 2 kohdan b alakohtaan sisältyvän säännösviittauksen tulisi viitata saman kohdan a alakohtaan. Mainittu 2 kohta kuuluu siten seuraavasti:

”2) vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuiden kokonaismäärään pohjautuvasta vaatimuksesta, joka on summa:

a) katettavien tappioiden määrästä, joka vastaa laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusasteen vaatimusta; ja

b) sellaisesta pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavasta määrästä, että laitos voi kriisintarkkailun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen täyttää tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettua vaatimusta.”

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Lisäksi 7 a §:n 4 momentissa tulee viitata nimenomaan saman pykälän 1 momentin 1 ja 2 kohtiin. Momentti saa siten seuraavan sanamuodon:

”Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty vaatimukset konsolidoidulla tasolla. Virasto päättää, mille kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille asetetaan vähimmäisvaatimus sen varmistamiseksi, että koko ryhmä noudattaa vaatimusta ryhmän tasolla, ja miten niiden tulee kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti täyttää vaatimus. Jos tämän harkinnan jälkeen jollekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ei aseteta 1 momentissa, 7 d §:n 1 ja 2 momentissa tai 7 b §:n 1 momentissa säädettyä vaatimusta konsolidoidulla tasolla, sen tulee täyttää tämän pykälän 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.”

7 b §. Vähimmäisvaatimus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille, olennaisille tytäryrityksille ja muille suurille laitoksille. 7 b §:n 4 momentissa säädettyä asetuksenantovaltuutta tulee täsmentää säännöksen selkeyttämiseksi. 4 momentti saa siten seuraavan sanamuodon: ”Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset alhaisemman vaatimuksen arvioimiseksi siitä, miten vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus lasketaan velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä, ottaen huomioon EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan mukaiset mahdolliset vähennykset.” Lisäksi 7 b §:n 6 momentissa tulee viitata nimenomaan saman pykälän 5 momentin 1 ja 2 kohtiin. Momentti saa siten seuraavan sanamuodon: ”Viraston on tämän pykälän 5 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetyn edellytyksen täyttymistä arvioidessaan otettava huomioon vaikutus yhteisön liiketoimintamalliin.”

9 §. Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen valvonta. Ehdotetun 8 luvun 9 §:n 3 momentin 2 kohdassa tulee viitata samaan lakiin. Kohta saa siten seuraavan sanamuodon:

”2) sen arvioiminen, onko laitos tämän lain 4 luvun 1 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa.”

12 luku. Viraston toimivaltuudet

13 §. Varojenjaon rajoittaminen. Pykälän 5 momentissa tulee käyttää termiä ”laitos” termin ”luottolaitos” sijasta. Momentin sanamuoto on siten seuraava: ”Edellä 3 momentissa tarkoitettuna voitonjakokelpoisina varoina pidetään sellaista edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi ja josta on vähennetty laskennallinen verovelka sillä olettamalla, että laitos ei lainkaan jaa osinkoa tai toteuta muuta varojenjako.”

Ehdotetun 9 momentin 2 kohdassa tulee viitata tämän saman momentin 1 kohtaan. Kohta saa siten seuraavan sanamuodon: ”2) tämän momentin 1 kohdassa tarkoitettu häiriö johtaa laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineiden hintojen epävakauden lisääntymiseen tai laitoksen lisääntyneisiin kuluihin sekä markkinoiden sulkeutumiseen kokonaan tai osittain, mikä estää laitosta laskemasta liikkeeseen markkinoille tällaisia rahoitusvälineitä;”.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

3. Laki Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta

10 §. Johtokunnan tehtävät. Pykälän 1 momentin 6 kohtaan tulee tehdä tekninen muutos. Virkkeeseen lisätään sana ”tai”.

11. Laki eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain 2 ja 6 §:n muuttamisesta.

Johtolause. Lain johtolause täytyy korjata.

2 §. Määritelmiä. Pykälän 7 momenttiin lisätään selvyuden vuoksi sana ”luottolaitoksen”.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Talousvaliokunnan päätösehdotus:

Eduskunta hyväksyy muuttamattomana hallituksen esitykseen HE 171/2020 vp sisältyvät 4.—10. ja 12.—17. lakiehdotuksen.

Eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen HE 171/2020 vp sisältyvät 1.—3. ja 11. lakiehdotuksen. (Valiokunnan muutosehdotukset)

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 2 §:n 5 momentti, 10 luvun 6 a §, 11 luvun 7 ja 11 § sekä 19 luvun 8 ja 9 §,
sellaisena kuin niistä on 10 luvun 6 a § laissa 819/2017,
muutetaan 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 3 ja 5 kohta sekä 15 §, 4 luvun 3 §, 5 luvun 2 §:n 1 momentti ja 13 §, 6 luvun otsikko, 2 § ja 4 §:n otsikko, 7 luvun 2 §:n 1 momentti ja 3 §:n 1 momentti, 8 luvun 1, 11 ja 12 § sekä 16 §:n 1 momentin 3 kohta, 8 a luvun 4 §:n 2 momentti, 9 luvun 15 § ja 16 §:n 1 momentti, 10 luvun 3, 4 ja 6 §, 8 §:n 4 ja 6 momentti sekä 9 ja 10 §, 11 luvun otsikko, luvun 2 ja 3 §, 5 a §:n 2 momentti, 6 §, 8 §:n otsikko ja 1 momentti, 9 §:n 4 momentti, 10 §:n 1 mo-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

mentin johdantokappale sekä 1, 2 ja 11 kohta, 12 §:n 1 momentin 1 kohta ja 13 §, 15 luvun 11 §:n 5 momentti ja 13 §, 16 luvun otsikko ja 1 §, 17 luvun 3 §:n 5 momentti, 18 luvun 8 §:n otsikko ja 13 § sekä 21 luvun 1 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 3 ja 5 kohta laissa 866/2018, 1 luvun 15 § ja 11 luvun 13 § osaksi laissa 1199/2014, 8 luvun 12 § osaksi laissa 1073/2017, 8 a luvun 4 §:n 2 momentti, 10 luvun 8 §:n 6 momentti, 11 luvun 5 a §:n 2 momentti, 10 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 1, 2 ja 11 kohta sekä 13 § laissa 1199/2014, 10 luvun 3, 4 ja 9 § laissa 819/2017, 10 luvun 10 § osaksi laissa 819/2017, 11 luvun 2 § osaksi laissa 394/2019 ja 11 luvun 6 § laissa 394/2019, sekä

lisätään 1 luvun 4 a §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 866/2018, uusi 6 kohta ja 7 §:ään uusi 5 momentti, 2 lukuun uusi 5 §, lakiin uusi 2 a luku, 6 lukuun uusi 4 a §, 7 luvun 3 §:ään uusi 6 momentti sekä lukuun uusi 6 a §, 8 lukuun uusi 1 a §, 16 §:n 1 momenttiin uusi 4 kohta, 10 lukuun uusi 1 a, 4 a—4 e sekä 10 a ja 10 b §, 11 lukuun uusi 5 b ja 6 a—6 d §, 10 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 1199/2014, uusi 12—14 kohta, sekä 18 luvun 8 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

4 a §

Luottolaitoksen velkojen maksunsaantijärjestys.

Poiketen siitä, mitä velkojen maksunsaantijärjestyksestä annetussa laissa (1578/1992) säädetään, luottolaitoksen konkurssissa:

3) kriisinratkaisuvälineiden tai -valtuuksien käytöstä aiheutuneilla viranomaisten kustannuksilla on etusija suhteessa velkojen maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 2 §:ssä tarkoitettuihin saataviin;

5) velkojen maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen saatavien keskinäisestä etuoikeudesta ja mainitun momentin 4 kohdassa tarkoitettujen saatavien keskinäisestä etuoikeudesta voidaan sopia;

6) saatavilla, jotka luetaan kokonaan tai osittain luottolaitoksen omiin varoihin, on huonompi etusija kuin omiin varoihin liittymättömillä saatavilla.

7 §

Luottolaitos

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella tarkoitetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa tarkoitettua laitosta.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

15 §

Omistusyhteisö

Omistusyhteisöillä tarkoitetaan tässä laissa EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettuja rahoitusalan holdingyhtiöitä ja 21 alakohdassa tarkoitettuja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä.

Finanssivalvonta pitää luetteloa omistusyhteisöistä, jotka ovat sellaisen konsolidointiryhmän emoyrityksiä, jota Finanssivalvonta tämän lain mukaan valvoo. Finanssivalvonnan on toimitettava luettelo ja siihen tehdyt muutokset tiedoksi Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 6 §:n 5 kohdassa tarkoitetuille ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille, jäljempänä *ETA-valvontaviranomainen*, Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

2 luku

Oikeus luottolaitostoimintaan ja muuhun varainhankintaan yleisöltä

5 §

Velvollisuus muodostaa alakonserni

Kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyhteisön Euroopan talousalueelle sijoittautunut tytärluottolaitos saa harjoittaa luottolaitostoimintaa, jos Euroopan talousalueella sijaitsevat tytäryhteisöinä sijaitsevat luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset muodostavat yhden alakonsernin.

Edellä 1 momentissa säädettyä edellytystä sovelletaan, kun:

1) kolmanteen maahan sijoittautuneella emoyhteisöllä on Euroopan talousalueella kaksi tai useampi samaan konserniin kuuluvaa luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä; ja

2) samaan konserniin kuuluvien Euroopan talousalueelle sijoittautuneiden luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten sekä kolmannen maan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten Euroopan talousalueelle sijoittautuneiden sivuliikkeiden yhteenlaskettu tasearvo ja hallinnoitavat varat ovat yhteensä vähintään 40 miljardia euroa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut Euroopan talousalueelle sijoittautuneet luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset voivat 1 momentista poiketen muodostaa toimivaltaisen valvontaviranomaisen luvalla kaksi rinnakkaista alakonsernia, jos yhden alakonsernin muodostaminen:

1) olisi kolmanteen maahan sijoittautuneeseen emoyhteisöön sovellettavan lainsäädännön tai viranomaismääräysten vastaista; tai

2) heikentäisi toimivaltaisen kriisinratkaisuviranomaisen arvion mukaan kriisinratkaisumenetelyiden tehokkuutta verrattuna kahteen erilliseen alakonserniin.

Alakonsernin emoyhteisönä toimivan väliyhtiön on oltava luottolaitos tai 2 a luvussa tarkoitettun luvan saanut omistusyhteisö ja sen kotipaikan on sijaittava Euroopan talousalueella. Väliyhtiönä voi toimia myös sijoituspalveluyritys, jos mikään sen tytäryrityksistä ei ole luottolaitos.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaisille Finanssivalvonnan valvontaan kuuluvista 1 momentissa tarkoitetuista luottolaitoksista luottolaitosdirektiivin 21 b artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

2 a luku

Omistusyhteisön luvanvaraisuus

1 §

Omistusyhteisön luvanvaraisuus

Edellä 1 luvun 15 §:ssä tarkoitetun omistusyhteisön ja 2 luvun 5 §:n 4 momentissa tarkoitetun väilyhtiön, joka ei ole luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, on haettava toimintaansa varten tässä luvussa säädetty lupa Finanssivalvonnalta, tai jos EKP vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta, EKP:ltä.

Omistusyhteisö voi kuitenkin hakea Finanssivalvonnalta vahvistuksen sille, ettei 1 momentissa tarkoitettua lupaa tarvita. Omistusyhteisön on tällöin täytettävä seuraavat edellytykset:

1) rahoitusalan holdingyhtiön pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tytäryhteisöissä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääasiallisena toimintana on luotto- tai rahoituslaitosten osalta hankkia omistusosuuksia tytäryhteisöissä;

2) omistusyhteisöä ei ole määritelty kriisinratkaisun kohteeksi kriisinratkaisuviranomaisen määrittämän kriisinratkaisustrategian mukaan;

3) omistusyhteisön tytäryhteisönä toimiva luottolaitos on nimetty vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämistä;

4) omistusyhteisö ei osallistu sen tytäryhteisönä olevien luottolaitosten hallinnollisten, operatiivisten tai taloudellisten päätösten tekemiseen; ja

5) tehokas konsolidoitu valvonta ei esty ryhmätasolla.

Jos omistusyhteisö on samanaikaisesti ilmoitusvelvollinen 3 luvun mukaisesta osakkeiden tai osuuksien hankinnasta, Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:n 2 momentissa tarkoitettu 60 arkipäivän käsittelyaika keskeytetään 20 arkipäivän ylittäviltä osin, kunnes tämän luvun mukainen lupakäsittely on saatu päätökseen.

Lupamenettelystä ja hakemukseen liitettävistä selvityksistä voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

2 §

Omistusyhteisöä koskevan luvan myöntämisen edellytykset

Omistusyhteisön lupa on myönnettävä, jos saadun selvityksen perusteella voidaan varmistua, että:

1) konsolidointiryhmän organisaatio on riittävä varmistamaan tämän lain ja EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisten konsolidoitujen vaatimusten noudattamisen;

2) ryhmän rakenne ei muodosta esteitä siihen kuuluvien luottolaitosten tehokkaalle valvonnalle;

3) omistusyhteisön johto ja omistajat täyttävät tässä laissa asetetut vaatimukset.

Finanssivalvonnan on tehtävä lupaa koskeva päätös neljän kuukauden kuluessa lupahakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, siitä, kun hakija on antanut asian ratkaisemista varten tarvittavat asiakirjat ja selvitykset.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

3 §

Lupaedellytysten valvonta

Jos Finanssivalvonta vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta, sen on seurattava säännöllisesti, täyttääkö omistusyhteisö 1 §:n 2 momentissa tai 2 §:ssä säädetyt edellytykset. Jos omistusyhteisö ei täytä edellytyksiä, sen on haettava 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua lupaa. Finanssivalvonta voi tällöin lisäksi ryhtyä 11 luvussa tai Finanssivalvonnasta annetun lain 3 ja 4 luvussa säädetyihin toimenpiteisiin. Finanssivalvonta voi myös väliaikaisesti nimetä konsolidointiryhmän jonkin toisen omistusyhteisön tai luottolaitoksen vastaamaan konsolidoitujen vaatimusten täyttämistä.

Omistusyhteisön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot. Tietojen toimittamisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

4 §

Omistusyhteisöön sovellettavat säännökset

Mitä tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksista, sovelletaan konsolidoitujen vaatimusten osalta myös konsolidointiryhmän emoyhteisönä toimivaan 1 §:n mukaiseen luvanvaraiseen omistusyhteisöön ja 3 §:n 1 momentin mukaisesti nimettyyn luottolaitokseen tai toiseen omistusyhteisöön.

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun keskusyhteisöön.

5 §

Omistusyhteisöä koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä

Jos Finanssivalvonta vastaa konsolidointiryhmän valvonnasta ja omistusyhteisö on sijoittautunut toiseen ETA-valtioon, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tämän omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 1—3 §:n soveltamisesta. Finanssivalvonnan on tällöin laadittava arviointi 1—3 §:ssä tarkoitettua luvasta, vahvistuksesta tai valvontatoimenpiteistä ja annettava tämä arviointi omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaiselle. Tarvittaessa rahoitus- ja vakuutusryhmittymän valvonnasta vastaavalta valvontaviranomaiselta on saatava suostumus tässä momentissa tarkoitettuja päätöksiä varten.

Jos yhteisymmärrystä 1—3 §:ssä tarkoitettua luvasta, vahvistuksesta tai valvontatoimenpiteestä ei ole saavutettu kahden kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on toimittanut 1 momentissa tarkoitettua arvion omistusyhteisön kotivaltion valvontaviranomaiselle, asia on saatettava Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti. Jos 1 momentissa tarkoitettua suostumusta ei ole saatu, asia on saatettava lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

4 luku

Toimiluvan myöntäminen ja peruuttaminen sekä liiketoiminnan rajoittaminen

3 §

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Toimilupa on myönnettävä, jos saadun selvityksen perusteella voidaan varmistua, että luottolaitoksen omistajat ja perustajat täyttävät 4 §:ssä säädetyt vaatimukset, johto 7 luvun 2, 4 ja 5 §:ssä säädetyt vaatimukset ja luottolaitos luottolaitoksen toiminnalle 5 luvussa, 7 luvun 1 §:ssä, 8 luvun 3 §:ssä sekä 9 ja 10 luvuissa säädetyt vaatimukset.

Toimilupa voidaan myöntää myös perustettavalle luottolaitokselle ennen sen rekisteröimistä.

5 luku

Liiketoimintaa koskevat yleiset edellytykset

2 §

Luottoyhteisölle sallittu liiketoiminta

Luottoyhteisö saa harjoittaa tämän luvun 1 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua liiketoimintaa lukuun ottamatta talletusten hankkimista yleisöltä. Luottoyhteisö saa vastaanottaa yleisöltä muita vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja kuin talletuksia vain maksupalveluiden tarjoamisen ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskun yhteydessä. Luottoyhteisö voi harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa. Kiinnitysluottopankkitoiminnasta säädetään kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetussa laissa.

13 §

Määräysvallan hankkiminen Euroopan talousalueen ulkopuolisessa yrityksessä

Luottolaitos tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva yritys ei saa hankkia kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa sellaisessa luottolaitoksessa, sijoituspalveluyrityksessä, rahastoyhtiössä, vaihtoehtorahastojen hoitajassa, vakuutusyhtiössä tai näihin rinnastettavassa yrityksessä, jonka kotipaikka on Euroopan talousalueeseen kuulumattomassa valtiossa, ellei yritys tai luottolaitos ole ilmoittanut siitä etukäteen Finanssivalvonnalle taikka jos Finanssivalvonta on ilmoituksen saatuaan kieltänyt hankinnan 2 momentissa säädetyssä ajassa.

Finanssivalvonta voi kolmen kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta kieltää mainitussa momentissa tarkoitettun hankinnan, jos hankinnan kohteena olevaan yritykseen sovellettavat lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset olennaisesti vaikeutaisivat luottolaitoksen tai sen konsolidointiryhmän tehokasta valvontaa.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettuun ilmoitukseen liitettävistä tiedoista ja muista vastaavista ilmoitusmenettelyssä noudatettavista seikoista.

6 luku

Sivuliikkeen perustaminen, palvelujen tarjoaminen ja kotipaikan siirto ulkomaille

2 §

Sivuliikkeen perustaminen valtioon, joka ei kuulu Euroopan talousalueeseen

Luottolaitoksen, joka aikoo perustaa sivuliikkeen muuhun kuin ETA-valtioon, on haettava lupa sivuliikkeen perustamiseen Finanssivalvonnalta. Lupaa koskeva päätös on tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Lupa on myönnettävä, jos sivuliikkeen valvonta on riittävästi järjestettävissä ja jos sivuliikkeen perustaminen ei luottolaitoksen hallinto ja taloudellinen tila huomioon ottaen ole omiaan vaarantamaan luottolaitoksen toimintaa. Finanssivalvonnalla on oikeus luvan hakijaa kuultuaan asettaa lupaan sivuliikkeen toimintaa koskevia rajoituksia ja ehtoja, jotka ovat valvonnan kannalta tarpeellisia.

Lupahakemukseen liitettävistä selvityksistä säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

4 §

Palvelujen tarjoaminen toiseen ETA-valtioon

4 a §

Palvelujen tarjoaminen kolmanteen maahan

Luottolaitoksen, joka aikoo tarjota 5 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja palveluita kolmannessa maassa perustamatta sivuliikettä, on ilmoitettava hyvissä ajoin etukäteen Finanssivalvonnalle, mitä palveluja tai toimintaa luottolaitos aikoo tarjota sekä missä valtiossa ja miten niitä tarjotaan. Ilmoitus on tehtävä myös, jos nämä tiedot muuttuvat.

Finanssivalvonta voi kolmen kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten vastaanottamisesta kieltää palvelujen tarjoamisen kolmanteen maahan, jos palvelu tai sen tarjonta ei täytä sille kyseisen maan lainsäädännössä asetettuja vaatimuksia, palveluiden tarjonta vaarantaisi luottolaitoksen vakavaraisuuden, maksuvalmiuden tai riskienhallinnan taikka tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamisen, tai muusta vastaavasta painavasta syystä.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

7 luku

Hallinto- ja ohjausjärjestelmät

2 §

Luottolaitoksen hallituksen kokoonpanoa ja työskentelyä koskevat vaatimukset

Luottolaitoksen hallituksella on kokonaisuutena oltava sen tehtävien kannalta riittävästi osaamista ja kokemusta, jonka pohjalta hallitus ymmärtää luottolaitoksen liiketoimintaa ja toimintaan liittyviä riskejä. Hallituksessa tulee olla edustettuna luottolaitoksen liiketoiminnan ja toimintaan liittyvien riskien kannalta riittävän laaja osaaminen. Luottolaitoksen on käytettävä riittävästi voimavaroja hallituksen jäsenten perehdyttämiseen tehtävänsä.

3 §

Nimitysvaliokunta

Luottolaitoksella, joka on 10 luvun 7 tai 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, on oltava hallituksen jäsenistä tai osakkeen- tai osuudenomistajien nimeämistä henkilöistä koostuva nimitysvaliokunta. Jos luottolaitos kuuluu konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymään, joka on edellä mainitulla tavalla merkittävä, vain konsolidointiryhmän emoyrityksellä ja talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisöllä on oltava nimitysvaliokunta.

Sen estämättä, mitä tässä pykälässä säädetään, luottolaitos saa jakaa edellä 2—4 momentissa säädettyt tehtävät kahdelle erilliselle valiokunnalle.

6 a §

Luottolaitoksen johtoa koskevien vaatimusten täyttämättä jättäminen

Luottolaitoksen on varmistettava, että sen hallituksen kokoonpano täyttää 2 §:ssä säädetty vaatimukset ja johtoon kuuluva 4 ja 5 §:ssä säädetty vaatimukset.

Jos johtoon kuuluva ei täytä 4 §:ssä säädettyjä pätevyysvaatimuksia tai 5 §:ssä säädettyjä ajankäyttövaatimuksia, luottolaitoksen on järjestettävä tarpeellista perehdytystä taikka edellytettävä pätevyden osoittamista lisäkoulutautumisella tai riittävän ajankäytön varmistamiseen tähtääviin toimenpiteisiin ryhtymistä. Luottolaitoksen saadessa tiedon sellaisesta seikasta, jolla voi olla merkitystä johtoon kuuluvan henkilön luotettavuudelle, luottolaitoksen on viipymättä arvioitava, täyttääkö johtoon kuuluva 4 §:ssä säädetty luotettavuusvaatimukset.

Jos luottolaitoksen hallitus ei täytä edellä 2 §:ssä säädettyjä kokoonpanoa ja työskentelyä koskevia vaatimuksia, hallituksen on viipymättä tehtävä muutokset hallituksen työskentelyn järjestämisessä tai käynnistettävä toimenpiteet hallituksen valinnan valmistelemiseksi siten, että hallitus kokonaisuutena täyttää sanotut vaatimukset.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Finanssivalvonnan on arvioitava, täyttääkö hallituksen kokoonpano 2 §:ssä ja johtoon kuuluvat 4 ja 5 §:ssä säädetty vaatimukset, jos Finanssivalvonnalla on perusteltua syytä epäillä luottolaitoksessa tapahtuneen tai tapahtuvan rahanpesua tai terrorismin rahoittamista, tai jos luottolaitoksen rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riski on kohonnut.

Finanssivalvonnan toimivallasta luottolaitoksen johdon toiminnan rajoittamiseksi säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 28 §:ssä.

8 luku

Palkitseminen

1 §

Säännösten soveltaminen

Tämän luvun säännöksiä sovellettaessa on otettava huomioon luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmän koko, oikeudellinen ja hallinnollinen rakenne sekä toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus sekä kunkin palkkionsaajan tehtävät ja vastuut.

Tämän luvun 11 ja 12 §:ää sovelletaan ainoastaan sellaisia henkilöitä koskeviin palkitsemisjärjestelmiin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiasemaan. Tällaisia henkilöitä ovat ainakin:

1) luottolaitoksen johtoon kuuluva henkilö;

2) henkilö, joka on johtotehtävässä 6 §:ssä tarkoitettussa luottolaitoksen sisäisessä valvontatoiminnossa tai luottolaitoksen kannalta merkittävässä liiketoimintayksikössä;

3) muu kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu luottolaitoksen liiketoimintayksikössä työskentelevä henkilö, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus liiketoimintayksikön riskiasemaan ja jonka palkkioiden kokonaismäärä on vähintään 500 000 euroa vuodessa ja vähintään 1 kohdassa tarkoitettun henkilön keskimääräisen palkkion kokonaismäärä.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista sellaisista henkilöistä, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus luottolaitoksen riskiasemaan, säädetään lisäksi tarkemmin Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

Tämän luvun 11 ja 12 §:n säännöksiä ei sovelleta:

1) luottolaitokseen, joka ei ole EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa tarkoitettu suuri laitos ja jonka keskimääräinen tase on enintään viisi miljardia euroa laskettuna kuluva tilikautta edeltävien neljän tilikauden keskiarvona; tai

2) sellaiseen palkkionsaajaan, jonka muuttuvat palkkiot vuositasolla ovat enintään 50 000 euroa ja muodostavat enintään kolmasosan vuotuisista yhteenlasketuista palkkioista.

Luottolaitoksen on ylläpidettävä luetteloa 2 momentissa tarkoitetuista henkilöistä.

~~Tämän luvun 14 §:ää sovelletaan palkitsemiseen vain valtion vakuusrahosta annetussa laissa tarkoitettua valtion tukea saavassa luottolaitoksessa.~~

Mitä tämän luvun 7 ja 8 §:ssä säädetään yhtiökokouksesta, sovelletaan myös muuhun luottolaitoksessa ylintä päätösvaltaa käyttävään toimielimeen ja sen jäseniin.

Jos luottolaitoksella on hallintoneuvosto, tässä luvussa säädettyistä hallituksen tehtävistä vastaa hallintoneuvosto siinä laajuudessa kuin hallintoneuvostolle on yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan annettu hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

1 a §

Säännösten soveltaminen konserniin tai konsolidointiryhmään kuuluviin yrityksiin

Mitä tässä luvussa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan myös luottolaitoksen konsolidointiryhmän emoyritykseen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvaan muuhun yritykseen sekä talletuspankkien yhteenliittymään ja sen keskusyhteisöön, lukuun ottamatta Euroopan talousalueelle sijoittautunutta yritystä, jonka maksamiin palkkioihin sovelletaan muuhun kuin luottolaitosdirektiiviin perustuvaa Euroopan unionin lainsäädäntöä, tai vastaavassa asemassa olevaa kolmanteen maahan sijoittautunutta yritystä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tämän luvun säännöksiä sovelletaan luottolaitoksen tai talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisön kanssa samaan konserniin kuuluvassa yhteisössä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettussa asemassa olevaa henkilöä koskevaan palkitsemiseen, jos:

1) yhteisö on rahastoyhtiö tai yhteissijoitusyritys tai yhteisö harjoittaa sijoituspalveluina arvopaperitoimeksiantojen toteuttamista asiakkaiden lukuun, kaupankäyntiä omaan lukuun, omaisuudenhoitopalveluita tai liikkeeseenlaskun järjestämistä; ja

2) henkilön toiminnalla on asemansa perusteella suora merkittävä vaikutus konsernin tai konsolidointiryhmän luottolaitosten riskiasemaan tai liiketoimintaan.

11 §

Muuttuvien palkkioiden maksamisen lykkäminen

Merkittävä osa, vähintään 40 prosenttia määritellystä muuttuvan palkkion kokonaismäärästä on lykättävä sekä maksettava aikaisintaan 4—5 vuoden kuluessa ansaintajakson päättymisestä. Edellä tarkoitettun lykkäysajan pituutta määrätessään luottolaitoksen on otettava huomioon sen liiketoimintasykli, liiketoiminnan luonne, riskit sekä kyseisen palkkionsaajan tehtävät ja vastuu. Kooltaan, rakenteeltaan ja riskiasemaltaan merkittävän luottolaitoksen johtoon kuuluvaan sovelletaan kuitenkin viiden vuoden vähimmäisaikaa ansaintajakson päättymisestä.

Jos muuttuvan palkkion osuus kiinteän ja muuttuvan palkkion kokonaismäärästä on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia muuttuvasta palkkiosta on lykättävä vastaavalla tavalla. Jos lykättävä palkkio maksetaan eri lykkäysajoin useammassa erässä, palkkionsaajalle voi kertyä oikeus lykättävän palkkion yhteismäärään aikaisintaan portaittain, samassa kokonaislykkäysajan kuluista vastaavassa suhteessa.

12 §

Muuttuvien palkkioiden maksaminen muuna kuin rahana ja odotusajan asettaminen

Vähintään puolet määritellystä muuttuvasta palkkiosta on maksettava muuna kuin käteissuorituksena. Siihen on käytettävä tasapainoisesti:

1) osakkeita, osuuksia tai vastaavia omistusosuuksia tai osakesidonnaisia välineitä tai muita vastaavia välineitä; ja

2) mahdollisuuksien mukaan muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja EU:n vakavaraisuusasetuksen 52 artiklassa tai 63 artiklassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä tai muita välineitä, jotka voidaan

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

muuttaa täysin ydinpääomaksi tai joiden pääoman määrän kirjanpitoarvoa voidaan alentaa, ja joissa kummassakin otetaan asianmukaisella tavalla huomioon kyseisen luottolaitoksen luottokelpoisuus ja jotka sopivat käytettäväksi muuttuviin palkkioihin.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuista muuttuvien palkkioiden maksamiseen kelpoisista rahoitusvälineistä säädetään lisäksi tarkemmin Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

Maksettaessa muuttuvia palkkioita tässä pykälässä tarkoitetuilla rahoitusvälineillä niihin on liitettävä odotusaika, jonka pituus on sopusoinnussa 11 §:n mukaisesti määrättyjen lykkäysaikojen kanssa.

16 §

Finanssivalvonnan tehtävät palkitsemisjärjestelmien valvonnassa

Finanssivalvonnan on seurattava luottolaitosten palkitsemisjärjestelmien kehitystä ja niiden noudattamia käytäntöjä sekä annettava palkitsemista koskevia tietoja Euroopan pankkiviranomaiselle tämän määräämässä muodossa. Finanssivalvonnan on vaadittava valvottaviltaan sen lisäksi, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksen 450 artiklassa säädetään, tiedot:

3) palkkion jakautumisesta kiinteään ja muuttuvaan osaan ja palkkion lykkäämistä koskevat ehdot sekä muut keskeiset tiedot palkitsemisjärjestelmistä, joihin henkilöt kuuluvat;

4) sukupuolten välisistä palkkaeroista.

8 a luku

Elvytyssuunnitelma

4 §

Elvytyssuunnitelmassa esitettävät raja-arvot ja sen täytäntöönpano

Luottolaitoksen on ryhdyttävä elvytyssuunnitelman mukaisiin toimenpiteisiin, kun 1 momentissa tarkoitettut arviointiperusteet täyttyvät, jollei 3 momentista muuta johdu. Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle viivytyksettä toimenpiteistä, joihin se päättää ryhtyä.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

9 luku

Riskien hallinta

15 §

Rahoitustaseen korkoriski

Luottolaitoksen on käytettävä rahoitustaseen pääoman arvoon ja nettokorkotuottoihin liittyvien riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja hallitsemiseksi sisäistä menetelmää tai vakiomenetelmää. Finanssivalvonta voi määrätä luottolaitoksen käyttämään vakiomenetelmää, jos luottolaitoksen käyttämällä sisäisellä menetelmällä ei pystytä riittävällä tavalla arvioimaan tässä momentissa mainittuja riskejä.

EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa tarkoitettu pieni ja rakenteeltaan yksinkertainen laitos voi kuitenkin käyttää yksinkertaistettua vakiomenetelmää. Finanssivalvonnan päätöksellä tällaisen luottolaitoksen on käytettävä vakiomenetelmää, jos yksinkertaistettu vakiomenetelmä on riittämätön rahoitustaseen korkoriskin arvioimiseksi.

Luottolaitoksen on lisäksi arvioitava ja seurattava rahoitustaseen pääoman arvoon ja nettokorkotuottoihin liittyviä riskejä, jotka johtuvat luottoriskimarginaalien potentiaalisista muutoksista.

Tässä pykälässä tarkoitetuista vakiomenetelmästä ja yksinkertaistetusta vakiomenetelmästä säädetään lisäksi tarkemmin Euroopan komission päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

16 §

Operatiivinen riski

Luottolaitoksella on oltava menetelmät operatiivisten riskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi ja hallitsemiseksi. Sen on varauduttava ainakin mallintamisriskin, ulkoistamiseen liittyvien riskien sekä harvoin tapahtuvien vakavien riskitapahtumien toteutumiseen. Laitoksen täytyy selkeästi kuvata, mitä se pitää operatiivisina riskeinä. Sillä on oltava operatiivisen riskin hallintaa koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat.

10 luku

Taloudellista asemaa koskevat vaatimukset

1 a §

Omia varoja koskevien vaatimusten keskinäinen suhde

Luottolaitoksen on katettava omia varoja koskevat pääomavaatimukset seuraavassa järjestyksessä:

1) EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a—c alakohdassa tarkoitettut pääomavaatimukset;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

- 2) 11 luvun 6 §:ssä tarkoitettu harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus;
- 3) tämän luvun 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kokonaislisäpääomavaatimukseen laskettavat lisäpääomavaatimukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten kattamiseen laskettavia omia varoja ja konsolidoituja omia varoja ei saa samanaikaisesti laskea kuuluvaksi kuin yhdessä kohdassa tarkoitettujen vaatimusten kattamiseksi kerrallaan. Mainittuja omia varoja ei myöskään saa samanaikaisesti laskea kuuluvaksi 3 §:n 2 momentissa tarkoitettujen kokonaislisäpääomavaatimusten, EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a tai 92 b artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai kriisinratkaisulain 8 luvun 7 a, 7 b ja 7 d §:ssä säädettyjen omia varoja ja hyväksyttävien velkojen koskevan vähimmäisvaatimusten kattamiseen.

Sen lisäksi, mitä tässä pykälässä säädetään, luottolaitos saa kattaa 11 luvun 6 d §:ssä tarkoitettujen ohjeellisten lisäpääoman ainoastaan sellaisilla omilla varoilla, joita ei ole käytetty 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseen.

Lisäpääomavaatimukset

3 §

Lisäpääomavaatimusten määrä

Sen lisäksi, mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään, luottolaitoksella on oltava ydinpääomaa ja konsolidoituja ydinpääomaa määrää, joka kattaa tässä luvussa säädetty lisäpääomavaatimukset ja konsolidoidut lisäpääomavaatimukset.

Kokonaislisäpääomavaatimus koostuu kiinteästä lisäpääomavaatimuksesta, kokonaistaloudellisten muuttujien perusteella määrättävästä muuttuvasta lisäpääomavaatimuksesta, rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävästä lisäpääomavaatimuksesta sekä rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimuksesta.

Kiinteä lisäpääomavaatimus on 2,5 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

Muuttuva lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 4, 5 ja 6 §:ää. Muuttuva lisäpääomavaatimus saa olla enintään 2,5 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä, jollei 6 §:stä muuta johdu.

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 4 a—c §:ää. Tämän momentin mukainen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 5 prosenttia luottolaitoksen konsolidointiryhmän ylimmän suomalaisen emoyrityksen tai talletuspankkien yhteenliittymän konsolidoidusta kokonaisriskin määrästä tai, siltä osin kuin lisäpääomavaatimus perustuu 4 b §:ssä tarkoitettuun yhteen tai useampaan riskikeskittymään, yhteensä enintään 10 prosenttia niiden tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien riskin määrästä. Tämän momentin mukaisten lisäpääomavaatimusten yhteismäärä saa olla kuitenkin enintään 5 prosenttia luottolaitoksen konsolidoitujen kokonaisriskien määrästä.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen pääomavaatimus määrätään noudattaen 7 ja 9 §:ää. Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 3,5 prosenttia.

Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus määrätään noudattaen 8 ja 9 §:ää. Muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus saa olla enintään 3,0 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Mitä tässä luvussa säädetään lisäpääomavaatimuksesta, koskee myös konsolidoitua lisäpääomavaatimusta. Mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään luottolaitoksen velvollisuudesta täyttää konsolidoitu vähimmäispääomavaatimus, koskee myös luottolaitosten velvollisuutta täyttää konsolidoitu kiinteä pääomavaatimus, konsolidoitu rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus ja konsolidoitu muuttuva lisäpääomavaatimus sekä 8 §:ssä tarkoitettu muun rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen konsolidoitu lisäpääomavaatimus. Jäljempänä 7 §:ssä tarkoitetun luottolaitoksen velvollisuudesta täyttää konsolidoitu maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen lisäpääomavaatimus säädetään mainitussa pykälässä.

4 §

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrääminen

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrää Finanssivalvonta.

Finanssivalvonnan on yhteistyössä valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Rahoitusvakuusviraston kanssa neljännesvuosittain arvioitava, onko tarpeen asettaa lisäpääomavaatimus, muuttaa voimassa olevaa vaatimusta tai pitää se ennallaan. Päätös asiassa on tehtävä kolmen kalenterikuukauden kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

Finanssivalvonnan on lisäksi viivytyksettä otettava käsiteltäväksi lisäpääomavaatimuksen asettamista tai muuttamista koskeva asia, jos valtiovarainministeriö tai Suomen Pankki vaatii sitä taikka jos Euroopan järjestelmäriskikomitea on antanut Suomen finanssimarkkinoiden kannalta merkittävän suosituksen tai varoituksen.

Finanssivalvonnan on ennen lisäpääomavaatimuksen määräämistä kuultava valtiovarainministeriötä, sosiaali- ja terveysministeriötä ja Suomen Pankkia sekä tarvittaessa Euroopan järjestelmäriskikomiteaa ja Euroopan komissiota.

Tässä pykälässä tarkoitettu lisäpääomavaatimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä päätä aikaisemmasta voimaantuloajankohdasta. Päätös lisäpääomavaatimuksen alentamisesta tai poistamisesta tulee voimaan välittömästi. Lisäpääomavaatimus voidaan asettaa 0,25 prosenttiyksikön tarkkuudella.

Sen lisäksi, mitä päätöksen perustelemisesta muualla laissa säädetään, tässä pykälässä tarkoitettua päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen voimassaoloaika, lisäpääomavaatimuksen määrä ja kokonaislisäpääomavaatimuksen määrä sekä niiden mahdollinen muutos edellisestä päätöksestä, mahdolliset erityiset syyt muutoksen aikaistetulle voimaantulolle sekä muut tarpeelliset tiedot. Perusteluista on lisäksi ilmentävä ne seikat, joiden perusteella lisäpääomavaatimuksen asettamisedellytysten katsotaan täyttyvän sekä selvitys lisäpääomavaatimusten kohdentumisesta.

Sen lisäksi, mitä päätöksen tiedoksi antamisesta muualla laissa säädetään, Finanssivalvonnan on julkistettava tässä pykälässä tarkoitettu päätös internetsivustollaan.

Tässä pykälässä tarkoitettuihin päätöksiin liitettävistä tiedoista ja päätösten julkistamisesta annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

EKP:n oikeudesta asettaa tämän pykälän mukaisesti määrättyä lisäpääomavaatimusta korkeampi lisäpääomavaatimus säädetään YVM-asetuksessa.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

4 a §

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisöpääomavaatimuksen määrittäminen

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisöpääomavaatimuksen määrää Finanssivalvonta.

Finanssivalvonnan on yhteistyössä valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Rahoitusvakaussivuston kanssa vähintään joka toinen vuosi arvioitava, onko tarpeen asettaa rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävä lisöpääomavaatimus, muuttaa voimassa olevaa vaatimusta tai pitää se ennallaan. Päätös asiasta on tehtävä kuuden kalenterikuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä.

Tässä pykälässä tarkoitettua lisöpääomavaatimusta koskevan asian käsittelyyn, kuulemismenettelyyn sekä päätöksen voimaantumiseen, siitä ilmeneviin tietoihin sekä tiedoksi antamiseen ja julkistamiseen sovelletaan 4 §:n 3—7 momenttia. Tässä pykälässä tarkoitettu lisöpääomavaatimus voidaan kuitenkin asettaa 0,5 prosenttiyksikön tarkkuudella.

Lisöpääomavaatimuksen laskemisesta, päätöksessä annettavista tiedoista sekä päätöksen julkistamisesta annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

EKP:n oikeudesta asettaa tämän pykälän mukaisesti määrättyä lisöpääomavaatimusta korkeampi lisöpääomavaatimus säädetään YVM-asetuksessa.

4 b §

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisöpääomavaatimuksen määrittämisen perusteet

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisöpääomavaatimuksen määrittämisen perusteena on rahoitusjärjestelmän vakaaseen toimintaan tai reaalityönteeseen kielteisesti vaikuttavien riskien estäminen ja vähentäminen.

Lisöpääomavaatimus voidaan asettaa, jos:

1) pitkäaikaisten ja suhdannevaihteluista riippumattomien rahoitusjärjestelmää tai kokonaistaloutta uhkaavien tekijöiden muodostama riski edellyttää suurempaa pääomatarvetta;

2) 1 kohdassa tarkoitettu riski uhkaa tai saattaa uhata Suomen rahoitusjärjestelmän häiriötöntä toimintaa ja vakautta;

3) lisöpääomavaatimuksen asettamisella ei ole vähäistä suurempia kielteisiä vaikutuksia muiden maiden rahoitusjärjestelmien toimintaan; eikä

4) tässä pykälässä tarkoitettuja riskejä ole jo katettu muilla lisöpääomavaatimuksilla.

Finanssivalvonnan on lisöpääomavaatimuksen määrittämisessä otettava vähintään huomioon:

1) luottolaitossektorin riskikeskittymät luotonannossa, varainhankinnassa ja muissa keskeisissä pankkitoiminnoissa;

2) kotimaisten luottolaitosten keskinäinen kytkeytyneisyys luotonannossa, maksujen välityksessä ja muissa rahoitusvakauden kannalta tärkeissä pankkitoiminnoissa;

3) luottolaitossektorin kytkeytyneisyys ulkomaisiin pankki- ja rahoitusjärjestelmiin, keskusvastapuoliin ja muihin finanssimarkkinoilla toimiviin;

4) luottolaitossektorin kytkeytyneisyys Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja muiden maiden rahoitusjärjestelmien riskeihin;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

- 5) luottolaitossektorin koko ja keskittyneisyys luottolaitosten taseiden suuruudella mitattuna sekä keskittyneisyys luotonannossa ja vähittäistalletusten vastaanottamisessa;
- 6) luottolaitossektorin merkitys rahoituksen välityksessä kotimaiselle yksityiselle sektorille;
- 7) luottolaitosten suurimpien asiakasryhmien velkaantuneisuus;
- 8) rahoitusjärjestelmän vakavien häiriöiden todennäköisyyttä vähentävät toimenpiteet ja seikat.

Lisäpääomavaatimuksen määräämisen perusteita koskevista mittareista annetaan tarkempia säännöksiä valtiovarainministeriön asetuksella.

4 c §

Rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen kohdentaminen

Finanssivalvonta voi määrätä rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävän lisäpääomavaatimuksen luottolaitoksen 1 §:n 3 momentissa tarkoitetun kokonaisriskin ja yhden tai useamman riskikeskittymän taikka niiden yhdistelmän perusteella.

Luottolaitoksen riskikeskittymän perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus voidaan asettaa Suomessa tai muussa kuin ETA-valtiossa sijaitsevien seuraavien tase-erien perusteella:

- 1) asuntovakuudelliset kuluttajaluotot;
- 2) vakuudelliset liikekiinteistöluotot;
- 3) muut kuin 1 kohdassa tarkoitetut kuluttajaluotot;
- 4) muut kuin 2 kohdassa tarkoitetut yritysluotot;
- 5) 1—4 kohdassa tarkoitettujen tase-erien aluerät.

Kokonaisriskin perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään samoin perustein kaikille luottolaitoksille. Yhden tai useamman riskikeskittymän perusteella määrättävä lisäpääomavaatimus määrätään samoin perustein kaikille luottolaitoksille.

Jos Finanssivalvonta määrää lisäpääomavaatimuksen muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa sijaitsevien vastuiden perusteella, lisäpääomavaatimus on kuitenkin asetettava samalle tasolle kaikkien Euroopan unionin alueella sijaitsevien vastuiden osalta, paitsi jos lisäpääomavaatimus asetetaan toisen jäsenvaltion asettaman lisäpääomavaatimuksen luottolaitosdirektiivin 134 artiklan mukaista virallista hyväksymistä varten.

Lisäpääomavaatimusta määrättäessä on otettava huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean antamat suositukset ja varoitukset siltä osin kuin ne koskevat Suomen finanssimarkkinoita sekä Euroopan pankkiviranomaisen ohjeet ja suositukset.

Tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta ei saa määrätä kattamaan sellaista riskiä, jonka kattamisesta on säädetty muualla tässä luvussa.

4 d §

Ulkomaisen lisäpääomavaatimuksen hyväksyminen

Finanssivalvonta voi tehdä päätöksen muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettaman 4 b §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavan vaatimuksen soveltamisesta luottolaitoksen siinä valtiossa oleviin tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan järjestelmäriskikomiteaa antamaan toiselle ETA-valtiolle suosituksen hyväksyä 4 b §:n nojalla määrätty lisäpääomavaatimus.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettua päätöksestä Euroopan järjestelmäriskikomitealle.

4 e §

Lisäpääomavaatimuksesta ilmoittaminen ja hyväksyminen

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 4 a §:ssä tarkoitetun rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättävää lisäpääomavaatimusta koskevasta päätöksestä Euroopan järjestelmäriskikomitealle vähintään kalenterikuukautta ennen päätöksen julkistamista, jos kokonaisriskin tai riskikeskittymän perusteella laskettava lisäpääomavaatimus on enintään 3 prosentin suuruinen.

Jos 4 a §:ssä tarkoitetun päätöksen mukainen lisäpääomavaatimus on yli 3 prosentin ja enintään 5 prosentin suuruinen, Finanssivalvonnan on 1 momentissa tarkoitettussa ilmoituksessa lisäksi pyydettävä Euroopan komission kantaa lisäpääomavaatimuksen asettamiseen, muuttamiseen tai poistamiseen. Finanssivalvonnalla ei ole velvollisuutta noudattaa Euroopan komission kielteistä kantaa. Jos Finanssivalvonta ei noudata Euroopan komission kantaa, sen on ilmoitettava perustelut kannasta poikkeamiselle.

Jos 4 a §:ssä ja 7 tai 8 §:ssä tarkoitettujen päätösten mukainen yhteenlaskettu lisäpääomavaatimus on suurempi kuin 5 prosenttia, Finanssivalvonnan on 1 momentissa tarkoitettussa ilmoituksessa pyydettävä Euroopan komission hyväksyntä lisäpääomavaatimuksen asettamiselle, muuttamiselle tai poistamiselle.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava ilman aiheutonta viivytystä asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, kun 4 a §:ssä tarkoitettua päätöstä sovelletaan luottolaitokseen, jonka omistusyhteisö sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava ilman aiheutonta viivytystä Euroopan järjestelmäriskikomitealle, kun 4 a §:ssä tarkoitettua päätöstä sovelletaan vastuisiin, jotka sijaitsevat kolmansissa maissa.

Jos 4 momentissa tarkoitettua ilmoituksen saaja vastustaa lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista tai poistamista, Finanssivalvonta voi saattaa asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi. Asian käsittelystä säädetään Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa. Tässä momentissa tarkoitettua päätöstä ei saa soveltaa ennen Euroopan pankkiviranomaisen välipäätöstä asiassa.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällytettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) rahoitusjärjestelmän vakautta uhkaavat riskit;
- 2) perustelut, miksi riskin laajuus voi aiheuttaa rahoitusjärjestelmän vakaudelle uhan;
- 3) perustelut, miksi lisäpääomavaatimuksen asettamisen arvioidaan olevan välttämätön, tehokas ja oikeasuhtainen toimenpide;
- 4) arvio lisäpääomavaatimuksen asettamisesta seuraavista myönteisistä ja kielteisistä vaikutuksista EU:n sisämarkkinoiden toiminnalle;
- 5) lisäpääomavaatimuksen suuruus ja vastuut, joiden perusteella vaatimus lasketaan;
- 6) luottolaitokset, joihin lisäpääomavaatimusta sovelletaan;
- 7) jos lisäpääomavaatimusta sovelletaan kaikkiin luottolaitoksiin ja niiden kaikkiin vastuisiin, perustelut, miksi lisäpääomavaatimus asetetaan 8 §:ssä säädetyn lisäpääomavaatimuksen sijasta.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

6 §

Ulkomaisten erien huomioon ottaminen muuttuvan lisäpääomavaatimuksen määrittämisessä

Jos luottolaitoksella on useammassa valtiossa kokonaisriskiin luettavia eriä, kokonaisriskin määrä lasketaan erikseen kunkin tällaisen valtion osalta ja kunkin valtion näin laskettuun osuuteen kohdistuva lisäpääomavaatimus lasketaan erikseen kunkin tällaisen osuuden osalta kyseisen valtion lainsäädännön perusteella.

Sovellettaessa tätä pykälää luottolaitoksen muuttuva lisäpääomavaatimus on 1 momentin mukaisesti laskettujen maakohtaisten pääomavaatimusten yhteenlaskettu määrä.

Jos Finanssivalvontaa vastaava kolmannen maan viranomainen on asettanut tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavan pääomavaatimuksen, joka poikkeaa tämän lain mukaan lasketusta vaatimuksesta, Finanssivalvonta voi määrätä luottolaitosta soveltamaan korkeampaa vaatimusta, jos se on tarpeen ehkäisemään liiallista luotonantoa tase-erien sijaintivaltiossa.

Jos luottolaitoksella on kokonaisriskiin luettavia eriä sellaisessa muussa kuin ETA-valtiossa, jossa ei ole säädetty tässä pykälässä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta vastaavasta vaatimuksesta, Finanssivalvonta voi määrätä lisäpääomavaatimuksen tämän lain mukaisesti.

8 §

Muita rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäviä luottolaitoksia koskeva lisäpääomavaatimus

Finanssivalvonnan on jaettava 1 momentissa tarkoitettut luottolaitokset seitsemään luokkaan, joiden lisäpääomavaatimus lasketaan seuraavan taulukon mukaisesti prosenttiosuutena luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä:

Luokka	Lisäpääomavaatimus
1	0 %
2	0,5 %
3	1,0 %
4	1,5 %
5	2,0 %
6	2,5 %
7	3,0 %

Poiketen siitä, mitä 3 §:n 8 momentissa ja tässä pykälässä säädetään, jos luottolaitos on sellainen 7 §:ssä tai tässä pykälässä tarkoitettun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritys, johon sovelletaan tämän momentin mukaista vaatimusta konsolidoidusti, täl-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

laiseen luottolaitokseen sovellettava lisäpääomavaatimus ei saa luottolaitoskohtaisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla ylittää alemmaa seuraavista:

1) 1 prosentti luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä lisättynä konserniin konsolidoidusti sovellettavan joko 7 momentissa tai tässä momentissa tarkoitetun vaatimuksen määrällä riippuen siitä, kumpi on suurempi;

2) 3 prosenttia luottolaitoksen kokonaisriskin määrästä.

9 §

Lisäpääomavaatimusten yhteensovittaminen

Jos luottolaitokseen voitaisiin soveltaa 7 ja 8 §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta, luottolaitoksen on täytettävä näistä vaatimuksista ainoastaan korkeampi.

Jos luottolaitokseen voitaisiin soveltaa joko 7 tai 8 §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta ja rahoitusjärjestelmän järjestelmäriskien kattamiseksi määrättävää lisäpääomavaatimusta, luottolaitoksen on täytettävä molemmat lisäpääomavaatimukset.

Jos luottolaitokseen voitaisiin soveltaa muun ETA-valtion valvontaviranomaisen asettamaa rahoitusjärjestelmän rakenteellisten ominaisuuksien perusteella määrättyä lisäpääomavaatimusta ja 4 a §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimusta, luottolaitoksen on täytettävä molemmat vaatimukset, jos vaatimukset kohdistuvat eri vastuisiin ja taseen ulkopuolisiin eriin. Jos vaatimukset kohdistuvat samoihin vastuisiin ja taseen ulkopuolisiin eriin, luottolaitoksen on täytettävä vaatimuksista korkeampi.

10 §

Varojenjaon rajoittaminen

Luottolaitos ei saa jakaa varoja siten, että se ei enää täyttäisi tässä luvussa tarkoitettua lisäpääomavaatimusta.

Luottolaitoksen, joka ei täytä tässä luvussa tarkoitettua lisäpääomavaatimusta, on rajoitettava varojenjako 3 momentissa säädetyllä tavalla.

Jos tämän luvun mukaisen lisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavat ~~olevat~~ omat varat ovat:

1) alle 25 prosenttia luottolaitokseen sovellettavasta lisäpääomavaatimuksesta, luottolaitos ei saa jakaa lainkaan varoja;

2) vähintään 25 prosenttia, mutta vähemmän kuin 50 prosenttia luottolaitokseen sovellettavasta lisäpääomavaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoina enintään määrän, joka vastaa luottolaitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,2:llä;

3) vähintään 50 prosenttia, mutta vähemmän kuin 75 prosenttia luottolaitokseen sovellettavasta lisäpääomavaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoina enintään määrän, joka vastaa luottolaitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,4:llä;

4) vähintään 75 prosenttia, mutta kuitenkin alittavat lisäpääomavaatimuksen, luottolaitos saa jakaa varoina enintään määrän, joka vastaa luottolaitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,6:llä.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina lisöpääomavaatimuksen kattamiseen luettavina *olevina* omina varoina pidetään tässä pykälässä sellaista ydinpääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a—c alakohdissa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten tai tämän lain 11 luvun 6 §:ssä tarkoitettun harkinnanvaraisen lisöpääomavaatimuksen kattamiseksi.

Voitonjakokelpoisina varoina pidetään tässä pykälässä edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi ja josta on vähennetty laskennallinen verovelka sillä olettamalla, että luottolaitos ei lainkaan jaa osinkoa tai toteuta muuta varojenjakoja.

Varojenjakona pidetään tässä pykälässä sellaisia seuraavia varojenjakotapoja, jotka vaikuttavat ydinpääomaa tai voittovaroja vähentävästi ja joiden suorittamatta jättämisen perusteella luottolaitosta ei ole pidettävä maksukyvyttömänä:

1) osingon tai koron maksu käteisenä, omien osakkeiden tai osuuksien hankinta, osakkeiden tai osuuksien lunastus, pääoman takaisinmaksu tai muu näihin rinnastettava suoritus EU:n vakavaraisuusasetuksen 25 artiklassa tarkoitettuun ensisijaiseen pääomaan luettavan pääomainstrumentin perusteella;

2) muuttuvaan palkkion maksamiseen sitoutuminen tai muuttuvan palkkionosan tai harkinnanvaraisen lisäeläkkeen maksaminen, jos luottolaitos ei ole täyttänyt tässä luvussa tarkoitettua lisöpääomavaatimusta maksuajankohtana tai muuttuvaan palkitsemiseen liittyvänä ansaintajaksona.

Jos luottolaitos aikoo jakaa varoja 6 momentissa tarkoitettulla tavalla, sen on hyvissä ajoin ennen varojenjakoja tehtävä varojenjaon enimmäismäärää koskeva laskelma ja toimitettava se Finanssivalvonnalle. Laskelmasta on ilmentävä tämän pykälän mukaisesti lasketun varojenjaon enimmäismäärä sekä luottolaitoksen omat varat lajeittain, edellisen ja kuluvan tilikauden voitto tai tappio sekä suunniteltu varojen jaon määrä ja varojenjakotapa.

10 a §

Varojenjaon rajoittaminen alitettaessa vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimus

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos ei saa jakaa varoja siten, että se ei enää täyttäisi EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 a kohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos, joka ei täytä 1 momentissa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta, on rajoitettava varojenjakoja 3 momentissa säädetyllä tavalla.

Jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 429 artiklan mukaisen vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksen kattamiseen luettava ensisijainen pääoma on:

1) alle 25 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos ei saa jakaa lainkaan varoja;

2) vähintään 25 prosenttia, mutta alle 50 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoja enintään määrän, joka vastaa voitonjakokelpoisten varojen määrää kerrottuna 0,2:lla;

3) vähintään 50 prosenttia, mutta alle 75 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoja enintään määrän, joka vastaa voitonjakokelpoisten varojen määrää kerrottuna 0,4:lla;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

4) vähintään 75 prosenttia vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, mutta kuitenkin alle vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksesta, luottolaitos saa jakaa varoja enintään määrän, joka vastaa voitonjakokelpoisten varojen määrää kerrottuna 0,6:lla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksen kattamiseen luettavina ensisijaisina omia varoina pidetään tässä pykälässä sellaista ensisijaista pääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 tai 1a kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten tai vähimmäisomavaraisuusvaatimusten taikka tämän lain 11 luvun 6 §:ssä tarkoitetun harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen täyttämiseksi.

Voitonjakokelpoisina varoina pidetään tämän luvun 10 §:n 5 momentissa tarkoitettuja voitonjakokelpoisia varoja. Varojenjakona pidetään tässä pykälässä sellaisia varojenjakotapoja, jotka vaikuttavat ensisijaisia omia varoja tai voittovaroja vähentävästi ja joiden suorittamatta jättämisen perusteella luottolaitosta ei ole pidettävä maksukyvyttömänä ja jotka täyttävät muut 10 §:n 6 momentissa säädetty edellytykset.

10 b §

Omien varojen kartuttamissuunnitelma

Jos luottolaitos ei täytä tässä luvussa säädettyjä lisäpääomavaatimuksia tai EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 a kohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimusta, luottolaitoksen on laadittava omien varojen kartuttamissuunnitelma. Suunnitelma on toimitettava Finanssivalvonnalle viimeistään viiden arkipäivän, tai Finanssivalvonnan luvalla 10 arkipäivän, kuluessa siitä, kun luottolaitos on havainnut, että se ei täytä näitä vaatimuksia.

Omien varojen kartuttamissuunnitelmaan on sisällytettävä ennusteet tuloslaskelman ja taseen kehittymisestä, omien varojen kartuttamiseksi suunnitellut toimenpiteet tavoiteaikatauluineen sekä muut sellaiset tiedot, jotka ovat tarpeen arvioitaessa luottolaitoksen taloudellisen aseman kehittymistä eri pääomavaatimusten täyttämiseksi.

Finanssivalvonnan on hyväksyttävä luottolaitoksen toimittama omien varojen kartuttamissuunnitelma, jos sen perusteella Finanssivalvonta arvioi luottolaitoksen pystyvän todennäköisesti täyttämään tarkoituksenmukaisessa aikataulussa luottolaitokselle asetetut lisäpääomavaatimukset ja vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksen.

Jos Finanssivalvonta ei hyväksy omien varojen kartuttamissuunnitelmaa 3 momentissa säädettyllä tavalla, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä vähintään toiseen seuraavista toimenpiteistä:

- 1) vaadittava luottolaitosta ryhtymään toimenpiteisiin omien varojen vahvistamiseksi määräajassa;
- 2) rajoitettava luottolaitoksen varojenjakoa 11 luvun 10 §:n 14 kohdan mukaisesti.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

11 luku

Luottolaitoksen valvonta

2 §

Valvojan arvio

Finanssivalvonnan on laadittava säännöllisesti arvio luottolaitokseen kohdistuvista riskeistä ja siitä, täyttääkö luottolaitos 9 ja 10 luvussa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetyt vaatimukset.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa valvojan arviossa tulee ottaa huomioon ainakin:

1) luottolaitoksen tekemien kuormituskokeiden tulokset, jos luottolaitos käyttää sisäisiä malleja luottoriskin tai markkinariskin pääomavaatimuksen laskemiseen;

2) luottolaitoksen keskittymäriskit ja niiden hallinta, vastapuoliriskien maantieteellinen jakauma sekä mahdollisten hajautusvaikutusten käsittely vakavaraisuuden hallinnassa myös muilta osin kuin mitä EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädetään suuria asiakasriskejä koskevista rajoituksista;

3) luottoriskin vähentämismenetelmien käytöstä aiheutuvan jäännösriskin hallintaa koskevien periaatteiden riittävyys;

4) arvopaperistetuista eristä johtuvien riskien kattamiseksi tarvittavien omien varojen vähimmäismäärän riittävyys sekä sellaisten järjestelyjen vaikutus, joiden nojalla luottolaitokselle on mahdollisesti jäänyt tällaisiin eriin kohdistuvaa välitöntä tai välillistä riskiä;

5) maksuvalmiusriskit ja niiden mittaamista ja hallintaa koskevien periaatteiden sekä rahoituksen jatkuvuussuunnitelman riittävyys sekä mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen niissä ETA-valtioissa, joiden alueella luottolaitos toimii;

6) arvio siitä, onko kaupankäyntivarasto arvostettu riittävän varovasti, jotta luottolaitokselle ei aiheudu merkittäviä tappioita sen joutuessa nopeasti myymään tai suojaamaan kaupankäyntivarastoon kuuluvia eräiä;

7) arvio riskistä, joka aiheutuu riittämättömästä omavaraisuudesta tätä kuvaavien mittareiden sekä omavaraisuutta koskevien riskien hallintaan liittyvien järjestelyiden ja strategioiden perusteella määritettynä;

8) luottolaitoksen liiketoimintamalli;

9) luottolaitoksen hallintoa koskevat periaatteet ja hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan edellytykset suoriutua tehtävistään;

10) luottolaitokseen kohdistuva rahoitustaseen korkoriski.

Valvojan arvion laajuudessa ja arviointitiheydessä on otettava huomioon luottolaitoksen toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus sekä merkittävyys rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta. Arviointi on kuitenkin tehtävä vähintään vuosittain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista luottolaitoksista. Finanssivalvonta voi mukauttaa edellä 2 momentissa säädetyt arviointikriteerit ottaen huomioon luottolaitoksen riskiprofiili. Mukauttamista on sovellettava yhdenmukaisesti riskiprofiililtaan samankaltaisiin luottolaitoksiin. Finanssivalvonnan on ilmoitettava arviointikriteereistä poikkeamisesta Euroopan pankkiviranomaiselle luottolaitosdirektiivin 97 artiklan 4 a kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Finanssivalvonnan on valvojan arvion perusteella ryhdyttävä tarvittaessa 6, 6 d tai 10 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin, taikka edellytettävä luottolaitosta muuttamaan rahoitustaseen korko-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

riskin arvioimiseen käytettyjä oletettavia Finanssivalvonnan vaatimalla tavalla. Finanssivalvon-
nalla on velvollisuus ryhtyä näihin toimenpiteisiin, jos:

1) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu rahoitustaseen pääoman arvonalentuma on yli 15 prosenttia luottolaitoksen ensisijaisesta pääomasta ja alentuma johtuu odottamattomasta korko-
jen muutoksesta; tai

2) 9 luvun 15 §:n 1 momentissa tarkoitettujen nettokorkotuotot laskevat jyrkästi odottamattoman
korkojen muutoksen vuoksi.

Finanssivalvonta voi jättää ryhtymättä 4 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rahoitus-
taseen korkoriskien perusteella, jos se katsoo, että rahoitustaseeseen liittyvien riskien hallinta on
riittävällä tasolla eikä rahoitustaseeseen korkoriski ole liiallinen.

Edellä 4 momentin 1 ja 2 kohtien arvioimisessa on käytettävä Euroopan komission asetuksella
tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa säädettyjä kriteerejä.

3 §

Valvontaohjelma

Finanssivalvonnan on vähintään vuosittain päätöksellään vahvistettava sen valvonnassa ole-
vien luottolaitosten valvontaa koskeva ohjelma, josta käy ilmi, millä tavoin ja miten laajasti ku-
takin luottolaitosta valvotaan. Ohjelmasta on lisäksi käytävä ilmi ne luottolaitokset, joihin sovel-
letaan 3 momentissa tarkoitettua tehostettua valvontaa, sekä luottolaitoksissa ja sen ulkomaisissa
sivuliikkeissä ja tytäryrityksissä toteutettavat tarkastukset.

Finanssivalvonnan on sisällytettävä 1 momentissa tarkoitettuun suunnitelmaan luottolaitok-
set, joissa kuormituskokeet tai 2 §:ssä tarkoitettu valvojan arvio ovat paljastaneet merkittäviä uh-
kia luottolaitoksen toiminnan jatkuvuudelle tai joissa on rikottu lakia, sekä muut luottolaitokset,
jotka Finanssivalvonta katsoo tarpeelliseksi sisällyttävä suunnitelmaan.

Edellä 1 momentissa tehostetulla valvonnalla tarkoitetaan:

- 1) luottolaitoksen tarkastamista tavanomaista useammin;
- 2) Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä tarkoitettujen asiamiehen asettamista luottolaitok-
seen tai muun Finanssivalvonnan edustajan jatkuvaa läsnäoloa luottolaitoksessa;
- 3) tavanomaista tiheämpää ja yksityiskohtaisempaa säännöllistä raportointia luottolaitoksen
taloudellisesta asemasta;
- 4) luottolaitoksen strategioiden ja liiketoimintasuunnitelmien arviointia tavanomaista useam-
min;
- 5) yksittäisten riskien tai riskialueiden tarkastamista.

5 a §

Varhaisen puuttumisen yleiset edellytykset

Finanssivalvonta voi myös ryhtyä 1 momentissa tarkoitettuihin valvontatoimiin, jos luottolai-
tos on ilmoittanut tarvitsevänsä kriisinratkaisulain 4 luvun 1 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoi-
tettua poikkeuksellista julkista tukea tai jos luottolaitos ei täytä mainitun lain 8 luvun 7 a §:n 4

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta.

5 b §

Rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen epäily tai kohonnut riski

Jos Finanssivalvonnalla on valvojan arvion pohjalta perusteltua syytä epäillä, että luottolaitoksessa on tapahtunut tai yritetty rahanpesua tai terrorismin rahoittamista tai että luottolaitokseen kohdistuu kohonnut tällainen riski, Finanssivalvonnan on tehtävä tätä koskeva ilmoitus Euroopan pankkiviranomaiselle. Kohonneesta rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskistä on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle myös riskiarvio.

Edellä 1 momentissa todetuissa tilanteissa Finanssivalvonnan on ryhdyttävä niihin tämän luvun 6, 6 d ja 10 §:ssä sekä Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädettyihin toimenpiteisiin, joihin havainto antaa aihetta.

6 §

Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus

Finanssivalvonnan on 6 a §:ssä säädettyjen edellytysten täytyessä asetettava luottolaitokselle tarvittava lisävaatimus luottolaitoksen omien varojen vähimmäismäärälle EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen omien varojen vaatimuksen lisäksi (*harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus*). Harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus on asetettava 2 §:ssä tarkoitetun valvojan arvion, 5 §:ssä tarkoitetun sisäisten menetelmien tarkastuksen tai etukäteen vahvistetuin perustein laadittuun muun arvion pohjalta.

Finanssivalvonta voi asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen omien varojen lisävaatimuksena, vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksena tai molempina.

Finanssivalvonta voi asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen konsolidoidun valvonnan kohteena olevalle luottolaitokselle sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Finanssivalvonta saa asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Finanssivalvonnan on annettava Rahoitusvakausvirastolle tiedoksi harkinnanvaraiseen lisäpääomavaatimukseen liittyvä asettamispäätös.

6 a §

Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettamisen edellytykset

Finanssivalvonnan on asetettava harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus, jos:

1) luottolaitoksen toimintaan kohdistuu sellaisia riskejä tai riskitekijöitä, joiden kattamiseksi **luottolaitoksen omien varojen vaatimus on riittämätön** 6 b §:ssä tarkoitetulla tavalla;

2) luottolaitoksen arvio oman pääoman riittävyydestä ei täytä sille asetettuja edellytyksiä ja on todennäköistä, että muut Finanssivalvonnan käytössä olevat valvonnalliset toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi kohtuullisessa ajassa ovat riittämättömät;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

3) luottolaitoksen hallinto- ja ohjausjärjestelmät, riskienhallintajärjestelmä, palkitsemisjärjestelmä tai suurten asiakasriskien hallinnointia koskevat menetelmät eivät täytä niille asetettuja vaatimuksia ja on todennäköistä, että Finanssivalvonnan käytössä olevat muut valvonnalliset toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi kohtuullisessa ajassa ovat riittämättömät;

4) luottolaitoksen kaupankäyntivarasto ei ole arvostettu 2 §:n 2 momentin 6 kohdan edellyttämällä tavalla;

5) 5 §:ssä tarkoitetun tarkastuksen perusteella havaitaan, että sisäiset menetelmät eivät täytä niille asetettuja edellytyksiä;

6) luottolaitos jättää toistuvasti noudattamatta 6 d §:n mukaista suositusta ohjeellisen lisäpääoman kartuttamiseksi tai ylläpitämiseksi; tai

7) Finanssivalvonta katsoo, että muulla kuin 1—6 kohdassa tarkoitetulla olennaisella perusteella harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen asettaminen on perusteltua.

Finanssivalvonta saa asettaa harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen ainoastaan sellaisten riskien kattamiseksi, joita yksittäisen luottolaitoksen toiminnassa aiheutuu. Tällaisena riskinä pidetään myös talous- ja markkinakehityksen vaikutusta yksittäisen luottolaitoksen riskiprofiiliin.

6 b §

Omien varojen riittämättömyyden arviointi harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta asetettaessa

Luottolaitoksen **omien varojen vaatimusta** on pidettävä riittämättömänä 6 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, jos Finanssivalvonta arvioi, että:

1) **se ei** riittävällä tavalla kata niitä riskejä ja riskitekijöitä, joista säädetään EU:n vakavaraisuusasetuksen kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa sekä yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa; tai

2) jotain olennaista riskiä tai riskitekijää ei ole lainkaan katettu.

Finanssivalvonnan on omien varojen **vaatimuksen** riittävyttä arvioidessaan otettava huomioon oma arvionsa luottolaitoksen sisäisen pääoman riittävyttä koskevasta arviosta.

6 c §

Harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kattaminen

Luottolaitoksen on katettava harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus siten, että lisäpääomavaatimuksesta vähintään kolme neljäsosaa on oltava ensisijaista pääomaa, josta vähintään kolme neljäsosaa on oltava ydinpääomaa.

Finanssivalvonta voi määrätä ensisijaisen pääoman ja ydinpääoman osuudet 1 momentissa säädettyä korkeampina, jos se on tarpeen ottaen huomioon myös kyseisen luottolaitoksen erityiset olosuhteet.

Jos harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus on asetettu vähimmäisomavaraisuusasteen lisävaatimuksena, luottolaitoksen on katettava harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus ensisijaisella pääomalla.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

6 d §

Ohjeellinen lisäpääoma

Arvioituaan 9 luvun 1 §:n mukaisesti luottolaitoksen sisäisen pääoman riittävyyttä Finanssivalvonnan on tarvittaessa annettava luottolaitokselle suositus omien varojen tarpeeksi, joka ylittää tässä laissa ja EU:n vakavaraisuusasetuksessa asetetut pääomavaatimukset (*ohjeellinen lisäpääoma*).

Ohjeelliseen lisäpääomaan liittyvä suositus on annettava sellaisten luottolaitoskohtaisten riskien perusteella, jotka eivät jo tule riittävästi katetuksi 6 §:ssä tarkoitetusta harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta.

Finanssivalvonta voi antaa ohjeellista lisäpääomaa koskevan suosituksen konsolidoidun valvonnan kohteena olevalle luottolaitokselle sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Finanssivalvonnan on annettava Rahoitusvakausvirastolle tiedoksi ohjeelliseen lisäpääomaan liittyvä suositus.

8 §

Omien varojen määrästä johtuvat varojenjaon rajoitukset

Jos luottolaitoksen omien varojen tai konsolidoitujen omien varojen määrä alittaa EU:n vakavaraisuusasetuksessa tai tämän luvun 6 §:ssä tarkoitetun pääomavaatimuksen, luottolaitos ei saa toteuttaa 10 luvun 10 §:n 6 momentin mukaista varojenjakoja, ellei Finanssivalvonta erityisestä syystä määrääjäksi myönnä poikkeusta.

9 §

Maksuvalmiutta koskevat lisävaatimukset

Finanssivalvonnan on tätä pykälää soveltaessaan otettava huomioon luottolaitoksen sisäisen maksuvalmiuden hallintaprosessin laadullinen riittävyys sekä hallinto-, ohjaus- ja riskinhallintajärjestelmien yleinen riittävyys.

10 §

Finanssivalvonnan muu erityinen toimivalta vakavaraisuuden ja maksuvalmiuden valvonnassa

Jos luottolaitoksen omien varojen tai maksuvalmiuden riittävyyttä suhteessa kokonaisriskiin ei voida muulla tarkoituksenmukaisella tavalla varmistaa, Finanssivalvonta voi sen lisäksi, mitä 6, 6 d, 8—9 §:ssä ja Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädetään:

1) rajoittaa luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen muuttuvien palkkioiden sekä sopimukseen perustuvien eläkkeiden yhteenlaskettua määrää suhteessa tilikauden voittoon;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

2) vaatia luottolaitosta toimittamaan säännöllisesti EU:n vakavaraisuusasetuksessa ja tässä laissa tarkoitettuja tietoja luottolaitoksen taloudellisesta asemasta laajemmin ja useammin kuin niissä vaaditaan, mutta ei kuitenkaan siltä osin kuin luottolaitos on jo muutoin velvollinen toimittamaan samat tiedot;

11) velvoittaa luottolaitoksen ryhtymään tarvittaviin kriisinratkaisulain 5 luvun mukaisiin toimiin luottolaitoksen varojen ja velkojen arvostamiseksi;

12) velvoittaa luottolaitos toimittamaan suunnitelma siitä, millä tavalla se korjaa tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisessa havaitut puutteet;

13) velvoittaa luottolaitos soveltamaan erityistä taseen varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta;

14) edellyttää luottolaitoksen vahvistavan omia varojaan rajoittamalla varojenjako.

12 §

Valvontaperiaatteiden ja sovellettavien säännösten julkistaminen

Finanssivalvonnan on:

1) julkistettava 2 §:ssä tarkoitetun valvojan arvion tekemistä koskevat yleiset periaatteet ja menetelmät sekä kuvaus siitä, millä tavalla arviointia suhteutetaan luottolaitoksen toiminnan laatuun, laajuuteen ja monimuotoisuuteen;

13 §

Valvonta-arvioita koskeva yhteinen päätöksenteko konsolidointiryhmässä

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tällaisen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 2, 3, 6, 6 d ja 9 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on pyydettävä asiasta lausunto Euroopan pankkiviranomaiselta, jos joku tässä momentissa tarkoitetuista viranomaisista sitä pyytää.

Jos yhteisymmärrystä ei ole saavutettu neljän kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on laatinut 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun arvion ja antanut sen tiedoksi tämän pykälän 4 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, Finanssivalvonta voi yksin päättää 1 momentissa tarkoitettujen pykälien soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on annettava 2 §:ssä tarkoitettu arvio ja 3, 6, 6 d ja 9 §:n nojalla tehty päätös viivytyksettä tiedoksi 4 momentissa tarkoitetuille viranomaisille. Jos Finanssivalvonta tai jokin mainitussa momentissa säädetyn neljän kuukauden määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi siten kuin Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa säädetään, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan pankkiviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Jos ulkomainen ETA-valvontaviranomainen vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu suomalainen luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen 2 §:ssä tarkoitetun arvion tai 3, 6, 6 d taikka 9 §:ssä tarkoitetun päätöksen tekemistä kuultava edellä tarkoitettua ulkomaista ETA-valvontaviranomaista. Jos kuitenkin Finanssivalvonta tai joku muu konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen on saattanut asian Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi siten kuin Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa säädetään, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan pankkiviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu arvio tai päätös on tehtävä vuosittain uudelleen noudattaen, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, taikka erityisestä syystä useamminkin, jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen sitä pyytää.

Jos Euroopan pankkiviranomaiselta on pyydetty lausunto 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tai 3 momenttia sovellettaessa, Finanssivalvonnan on otettava lausunto huomioon päätöksessään ja, jos päätös poikkeaa merkittävästi lausunnosta, perusteltava poikkeaminen.

15 luku

Menettelytavat asiakasliiketoiminnassa

11 §

Enimmäisluototussuhde

Finanssivalvonta voi rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien poikkeuksellisen kasvun rajoittamiseksi päättää alentaa edellä 3 ja 4 momentissa säädettyjä luoton enimmäismääriä enintään 10 prosenttiyksiköllä. Finanssivalvonta voi myös rajoittaa muiden vakuuksien kuin esinevakuuksien huomioon ottamista luototussuhdetta laskettaessa, jos se on tarpeen tässä momentissa tarkoitettujen riskien hallitsemiseksi. Finanssivalvonnan on vähintään vuosittain tehtävä päätös tämän momentin nojalla tehdyn päätöksen muuttamisesta tai voimassaolon jatkamisesta. Finanssivalvonnan on internetsivustollaan julkistettava periaatteet, joita se noudattaa tämän momentin soveltamisedellytysten arvioinnissa. Tässä momentissa tarkoitetun päätöksen valmisteluun sovelletaan, mitä 10 luvun 4 §:ssä säädetään muuttuvaa lisäpääomavaatimusta koskevan päätöksen valmistelusta lukuun ottamatta 10 luvun 4 §:n 2 momentissa säädettyä määräaikaa.

13 §

Luotonanto ja sijoittaminen eräissä tapauksissa

Luottolaitoksen lähipiiriin kuuluvalla luonnolliselle henkilölle, yhteisölle tai säätiölle annettavaa luottoa ja siihen rinnastettavaa muuta rahoitusta koskevat päätökset sekä lähipiiriin kuuluvaan yritykseen sijoittamista koskevat päätökset taikka tällaiseen luotonantoon ja sijoittamiseen sovellettavat yleiset ehdot on hyväksyttävä luottolaitoksen hallituksessa. Tässä pykälässä tarkoi-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

tettujen muiden liiketoimien kuin tavanomaisten henkilöstöluottojen ehtoihin sovelletaan 5 luvun 15 §:n 3 momenttia.

Luottolaitoksen lähipiiriin kuuluu:

1) se, jolla omistuksen, optio-oikeuden tai vaihtovelkakirjalainan nojalla on tai voi olla vähintään 20 prosenttia luottolaitoksen osakkeista, osuuksista tai niiden tuottamasta äänimäärästä taikka vastaava omistus tai äänivalta luottolaitoksen konserniin kuuluvassa yhteisössä taikka luottolaitoksessa määräysvaltaa käyttävässä yhteisössä, jollei omistuksen kohteena olevan yhtiön merkitys koko konsernin kannalta ole vähäinen;

2) luottolaitoksen hallituksen jäsen, varajäsen, toimitusjohtaja ja tämän sijainen ja luottolaitoksen toimivaan johtoon kuuluva henkilö;

3) 2 kohdassa tarkoitetun henkilön lapsi, vanhempi, aviopuoliso tai henkilöön rekisteröidyssä parisuhteessa tai avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö;

4) luottolaitoksen hallintoneuvoston jäsen, tilintarkastaja, varatilintarkastaja ja tilintarkastusyhteisön toimihenkilö, jolla on päävastuu tilintarkastuksesta;

5) 4 kohdassa tarkoitetun henkilön alaikäinen lapsi sekä aviopuoliso tai henkilöön rekisteröidyssä parisuhteessa tai avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö;

6) 2 tai 4 kohtaa vastaavassa asemassa 1 kohdassa tarkoitetussa yrityksessä oleva henkilö ja tällaisen henkilön alaikäinen lapsi sekä aviopuoliso tai henkilöön rekisteröidyssä parisuhteessa tai avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö;

7) elinkeinotoimintaa harjoittava yhteisö, jossa 2 tai 3 kohdassa tarkoitetulla henkilöllä yksin tai yhdessä toisen mainituissa kohdissa tarkoitetun henkilön kanssa on vähintään 10 prosentin omistusosuus, tätä vastaava määräysvalta tai muu olennainen vaikutusvalta, tai jos henkilö kuuluu tällaisen yhteisön johtoon hallituksen jäsenenä, toimitusjohtajana, toimitusjohtajan sijaisena tai muussa toimivaan johtoon kuuluvassa tehtävässä;

8) muu kuin 7 kohdassa tarkoitettu yhteisö ja säätiö, jossa tässä momentissa tarkoitettulla henkilöllä yksin tai yhdessä toisen tässä momentissa tarkoitetun henkilön kanssa on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu määräysvalta.

Sen estämättä, mitä 2 momentin 4 kohdassa säädetään, luottolaitoksen hallintoneuvoston jäsenen sovelletaan, mitä 2 momentissa säädetään hallituksen jäsenestä, jos hallintoneuvostolle on luottolaitoksen yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä siirretty tämän lain mukaan hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

Luottolaitoksen on pidettävä luetteloa 2 momentissa tarkoitetuista luonnollisista henkilöistä, yhteisöistä ja säätiöistä. Luettelon tiedot ja siinä tapahtuneet muutokset sekä luettelossa mainituille luonnollisille henkilöille, yhteisöille ja säätiöille myönnettyjä luottoja tai yhteisöön tehtyjä sijoituksia koskevat 1 momentissa tarkoitetut päätökset tai ehdot on ilmoitettava Finanssivalvonnalle vaadittaessa. Tässä momentissa säädettyä velvollisuutta luettelon pitämiseen ei sovelleta sellaiseen luottolaitokseen, joka ei myönnä luottoja 2 momentissa tarkoitettuun lähipiiriin kuululle tai tee sijoituksia lähipiiriin kuuluvaan yhteisöön.

Mitä tässä pykälässä säädetään luoton antamisesta, sovelletaan myös takauksen antamiseen tai muuhun vakuuden asettamiseen toisen antaman luoton maksamisesta.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa tarkoitettujen päätösten kirjauksesta sekä 4 momentissa tarkoitetun luettelon pitämisestä ja mainitussa momentissa tarkoitettujen tietojen ilmoittamisesta Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta voi lisäksi antaa tarkempia määräyksiä siitä, milloin 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua yhteisöä pidetään koko konsernin kannalta vähäisenä.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

16 luku

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen ja ulkomaisen ETA-rahoituslaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja palvelujen tarjoaminen Suomeen

1 §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen ja ulkomaisen ETA-rahoituslaitoksen oikeus sivuliikkeen perustamiseen ja palvelujen tarjoamiseen

Ulkomainen ETA-luottolaitos, toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saanut rahoituslaitos (*ulkomainen ETA-rahoituslaitos*) ja tällaisen rahoituslaitoksen tytäryritys saa perustaa sivuliikkeen Suomeen tai muuten tarjota Suomessa 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sen toimilupaan.

Mitä tässä luvussa säädetään ulkomaisesta ETA-luottolaitoksesta, koskee myös ulkomaista ETA-rahoituslaitosta ja tällaisen rahoituslaitoksen tytäryritystä.

17 luku

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen

3 §

Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle, Rahoitusvakausvirastolle, talletussuojarahastolle ja, jos sivuliike tarjoaa sijoituspalvelua, sijoittajien korvausrahastolle, kolmannen maan sivuliikkeitä koskevat seuraavat tiedot:

- 1) tiedot sivuliikkeen toimiluvan myöntämisestä ja toimiluvan muuttamisesta;
- 2) sivuliikkeiden Finanssivalvonnalle raportoimat kokonaisvarat ja -velat;
- 3) kolmannessa maassa sijaitsevan luottolaitoksen tai luottolaitosryhmittymän nimi, johon sivuliike kuuluu.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

18 luku

Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset

8 §

Tilinpäätös ja raportointi

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen on Finanssivalvonnan määräyksestä, kuitenkin vähintään vuosittain, toimitettava Finanssivalvonnalle seuraavat tiedot:

- 1) toimintaan liittyvät kokonaisvarat Suomessa;
- 2) maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ylläpitämiseksi käytössä olevat instrumentit;
- 3) sivuliikkeen käytettävissä olevat omat varat;
- 4) selvitys talletajiin sovellettavasta talletussuojasta;
- 5) selvitys sivuliikkeen riskienhallintajärjestelmästä;
- 6) selvitys sivuliikkeen hallinto- ja ohjausjärjestelmästä sekä tiedot sivuliikkeen toimivaan johtoon kuuluvista ja keskeisistä toiminnoista vastaavista henkilöistä;
- 7) sivuliikettä koskevat elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmat; ja
- 8) muut kuin 1—7 kohdassa tarkoitetut sivuliikkeen valvonnan kannalta Finanssivalvonnan tarpeelliseksi katsomat tiedot.

13 §

Finanssivalvonnan oikeus edustaa tallettajia ulkomaan talletussuojarahastossa

Jos kolmannen maan luottolaitos ei ole maksanut talletussopimuksen mukaisesti kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen tilillä olevia tallettajan eräänntyneitä ja riidattomia saatavia, tallettaja voi ilmoittaa asiasta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnan on viipymättä saatuaan 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tehtävä vaatimus asianomaiselle ulkomaiselle talletussuojarahastolle tai muulle talletussuojasta vastaavalle viranomaiselle talletusten korvaamisesta. Finanssivalvonnalla on oikeus käyttää tässä momentissa tarkoitettussa talletussuojarahastossa tai muussa ulkomaisessa viranomaisessa puhevaltaa 1 momentissa tarkoitettujen tallettajien puolesta.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

21 luku

Vahingonkorvaus- ja rangaistussäännökset

1 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Luottolaitoksen perustaja, hallintoneuvoston tai hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja ovat velvollisia korvaamaan myös vahingon, jonka he ovat tehtävässään tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttaneet osakkeenomistajalle, jäsenelle, osuuden omistajalle tai kantarahasto-osuuden omistajalle tai muulle henkilölle rikkomalla EU:n vakavaraisuusasetusta, EU:n vakavaraisuusasetuksen tai luottolaitosdirektiivin nojalla annettuja komission asetuksia ja päätöksiä, tätä lakia tai sen nojalla annettua asetusta tai Finanssivalvonnan määräystä, liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, säästöpankkilakia, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annettua lakia, kiinnitysluottopankkitoiminnasta annettua lakia, hypoteekkiyhdistyksistä annettua lakia taikka luottolaitoksen yhtiöjärjestystä tai sääntöjä. Tilintarkastajan korvausvastuusta säädetään tilintarkastuslaissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Sen 9 luvun 15 § ja 11 luvun 2 §:n 4—6 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Ennen 28 päivää kesäkuuta 2019 toimintansa aloittaneen omistusyhteisön on haettava omistusyhteisötoimintaa koskevaa lupaa tämän lain 2 a luvun mukaisesti viimeistään 28 päivänä kesäkuuta 2021.

Luottolaitokseen, joka on täyttänyt tämän lain 2 luvun 5 §:n 2 momentissa säädettyt edellytykset 27 päivänä kesäkuuta 2019, sovelletaan mainitussa pykälässä säädettyä edellytystä alakonsernin muodostamiseen 30 päivästä joulukuuta 2023.

Lain 11 luvun 2 §:n 3 momenttia sovelletaan 27 päivään kesäkuuta 2021 sellaisena kuin se on tämän lain voimaan tullessa.

Tämän lain säännöksiä, joita sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 2 §:n 1 momentin tai 6 b luvun 1 §:n mukaan, sovelletaan niihin 1 päivään heinäkuuta 2021 sellaisina kuin ne ovat tämän lain voimaan tullessa ja tämän jälkeen sellaisina kuin ne ovat tässä laissa, lukuun ottamatta tämän lain 8 luvun 16 §:ää ja 8 a luvun 4 §:n 2 momenttia.

2.

Laki

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (1194/2014) 1 luvun 1 §:n 2 momentti, 3 §:n 1 momentin 26 kohta sekä 4 §:n 4 kohta, 2 luvun 5 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 **momentin johdantokappale** sekä 8 §:n 4 momentti, 3 luvun 1 §:n 2 ja 3 momentti, 2 §:n 2 ja 3 momentti, 4 §:n 2 momentti ja 4 momentin 9—11 kohta, 5 § sekä 6 §:n 2 ja 4 momentti, 4 luvun 2 §:n 1 momentti ja 5 §:n otsikko, 5 luvun 1 §:n 1 momentti, 3 §, 7 §:n 1 ja 4 momentti sekä 12 §, 6 luvun 1 §:n 1, 5 ja 9 momentti, 2 §:n 1 momentti sekä 3 §:n 1 momentin 3 kohta, 7 luvun 2 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti sekä 6 §, 8 luvun 1 §:n otsikko ja 1 momentti, 3 §:n 1 ja 3 momentti ja 5 momentin johdantokappale, 4 §:n 1 momentin 3 ja 7 kohta, 6 §:n 4 momentti sekä 7, 9—11, 12 a ja 13 §, 9 luvun 3 §:n 1 momentti, 12 luvun 7 §:n 2 momentin johdantokappale ja 6 momentti sekä 8 §, 14 luvun 6 §, 17 luvun 4 §:n otsikko ja 1 momentti sekä 18 luvun 1 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 3 §:n 1 momentin 26 kohta, 3 luvun 2 §:n 2 momentti, 6 luvun 1 §:n 1 momentti ja 7 luvun 2 §:n 3 momentti laissa 821/2017, 3 luvun 1 §:n 2 momentti **ja 2 §:n 2 momentti** osaksi laissa 821/2017, 6 luvun 1 §:n 5 momentti laissa 868/2018, 6 luvun 1 §:n 9 momentti ja 8 luvun 1 §:n 1 momentti laissa 406/2019, 7 luvun 6 § laissa 1084/2017, 8 luvun 7 § osaksi laeissa 821/2017 ja 868/2018 sekä 8 luvun 12 a § laissa 810/2015, sekä

lisätään 1 luvun 3 §:n 1 momenttiin, **sellaisena kuin se on osaksi laissa 821/2017**, uusi 27—35 kohta, ~~4 §:ään uusi 5 kohta~~, 2 luvun 2 §:ään uusi 3 momentti, 3 luvun 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 821/2017, uusi 7 momentti, 3 luvun 4 §:n 4 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 821/2017, uusi 12—13 kohta, 4 luvun 5 §:ään uusi 3 ja 4 momentti, 6 luvun 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 821/2017, 868/2018 ja 406/2019, uusi 11 momentti, 6 luvun 3 §:n 1 momenttiin uusi 4 kohta ja pykälään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 821/2017, uusi 3 momentti sekä lukuun uusi 7 §, 8 luvun 4 §:ään uusi 8 kohta ja pykälään uusi 2 momentti, lukuun uusi 7 a—7 g ja 10 a §, 12 §:ään uusi 4 momentti sekä lukuun uusi 14 §, 9 luvun 3 §:ään uusi 5 momentti, 12 luvun 10 §:ään uusi 5 momentti sekä lukuun uusi 12 ja 13 § seuraavasti:

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Mitä 3 luvun 4 §:ssä ja 4—18 luvussa säädetään laitoksesta, sovelletaan laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä lisäksi:

- 1) rahoitusalan holdingyhtiöön, rahoitusalan sekaholdingyhtiöön ja monialan holdingyhtiöön; sekä
 - 2) laitoksen tai 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen tytäryritykseen, jos se on rahoituslaitos.
-

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

26) *kriittisillä toiminnoilla* palveluja ja toimintoja, joita laitos tarjoaa kolmansille osapuolille ja joiden keskeytyminen todennäköisesti aiheuttaisi reaalitalouden kannalta elintärkeiden palvelujen häiriintymisen tai todennäköisesti häiritsisi rahoitusvakautta laitoksen tai konsernin koon tai markkinaosuuden, ulkoisten ja sisäisten sidosten, monitahoisuuden tai rajat ylittävän toiminnan johdosta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa erityisesti näiden palvelujen tai toimintojen korvattavuus huomioon ottaen;

27) *olennaisella tytäryrityksellä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 135 alakohdassa tarkoitettua olennaista tytäryritystä;

28) *ydinpääomalla* EU:n vakavaraisuusasetuksen 50 artiklassa tarkoitettua ydinpääomaa;

29) *alentamiskelpoisilla veloilla* laitoksen muita velkoja ja omaan pääomaan luettavia rahoitusvälineitä kuin ydinpääomaan luettavia rahoitusvälineitä, ensisijaisen lisäpääoman rahoitusvälineitä tai toissijaisen pääoman rahoitusvälineitä tai joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 8 luvun 4 §:n 1 momentin nojalla;

30) *hyväksyttävillä veloilla* alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät 8 luvun 7 e §:n 4 momentin 4—11 kohdassa sekä 7 g §:ssä säädetty edellytykset, ja toissijaiseen pääomaan luettavia rahoitusvälineitä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytykset;

31) *etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä* välineitä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 3—5 kohdassa säädettyjä edellytyksiä;

32) *kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä*:

a) Euroopan unioniin sijoittautunutta oikeushenkilöä, johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia; ja

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

b) laitosta, joka ei kuulu luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 §:n nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvaan konsolidointiryhmään ja johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia;

33) *kriisinratkaisun kohteena olevalla ryhmällä* EU:n kriisinratkaisuasituksen 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdassa tarkoitettua konsernia ja talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa lain (599/2010) 1 §:ssä tarkoitettua talletuspankkien yhteenliittymää;

34) *maailmanlaajuisella rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväällä luottolaitoksella* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa tarkoitettua laitosta;

35) *kokonaislisäpääomavaatimuksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua kokonaislisäpääomavaatimusta.

4 §

Euroopan unionin lainsäädäntö ja Euroopan pankkiviranomainen

Tässä laissa tarkoitetaan:

4) Euroopan pankkiviranomaisella Euroopan pankkivalvonta asetuksessa tarkoitettua Euroopan pankkiviranomaista;

5) EU:n kriisinratkaisuasituksella yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014.

2 luku

Kriisinratkaisusuunnitelma

2 §

Kriisinratkaisusuunnitelman tarkastaminen

Kriisinratkaisusuunnitelma on lisäksi tarkastettava kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen tai 6 luvussa säädettyjen toimenpiteiden jälkeen.

5 §

Velvollisuus laatia konsernin kriisinratkaisusuunnitelma

Jos konsernin emoyritys ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, viraston on laadittava konsernin kriisinratkaisusuunnitelma yhteistoiminnassa konsernin ulkomaisten tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa ja merkittävien sivuliikkeiden

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

sijaintivaltion kriisintarkaisuviranomaisia kuultuaan siinä määrin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista. Kriisintarkaisusuunnitelmassa on nimettävä kunkin konsernin osalta kriisintarkaisun kohteena olevat yhteisöt ja ryhmät.

6 §

Konsernin kriisintarkaisusuunnitelman sisältö

Konsernin kriisintarkaisusuunnitelmassa on:

1) esitettävä kriisintarkaisun kohteena oleviin yhteisöihin kohdistettavat kriisintarkaisutoimenpiteet sekä esitettävä näiden toimenpiteiden yhteensopivuus 1 §:n 3 momentissa tarkoitettuihin eri toimintavaihtoehtoihin ja vaikutukset muihin konserniyhteisöihin sekä emo- ja tytäryrityksiin;

2) tarkasteltava, missä määrin kriisintarkaisuvälineitä voidaan soveltaa ja kriisintarkaisuvälineitä käyttää koordinoitusti kriisintarkaisun kohteena oleviin yhteisöihin ja tarkasteltava toimenpiteitä, joiden avulla helpotetaan konsernin tai sen osan myyntiä kolmannelle osapuolelle ja tunnistettava koordinoitun kriisintarkaisun mahdolliset esteet;

3) esitettävä tarvittaessa yhteistyöjärjestelyt kolmansien maiden viranomaisten kanssa;

4) yksilöitävä konsernin kriisintarkaisun edistämistä helpottavat välttämättömät toimet;

5) esitettävä muut lisätoimet, joita virasto aikoo soveltaa kriisintarkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluviin yhteisöihin;

6) esitettävä, miten kriisintarkaisutoimet rahoitetaan, ja periaatteet siitä, miten siihen liittyvät vastuut jaetaan eri ETA-valtioiden kesken;

7) esitettävä sellaisiin kriisintarkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jotka kuuluvat kriisintarkaisun kohteena oleviin ryhmiin, kohdistettavat kriisintarkaisutoimenpiteet ja vaikutukset muihin ryhmän yhteisöihin ja kriisintarkaisun kohteena oleviin ryhmiin, jos ryhmä muodostuu useammasta kriisintarkaisun kohteena olevasta ryhmästä.

8 §

Konsernin kriisintarkaisusuunnitelman hyväksyminen

Viraston on 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tehtävä päätös erillisestä kriisintarkaisusuunnitelmasta viraston toimivaltaan kuuluville tytäryrityksille, tarvittaessa suomalaista kriisintarkaisun kohteena olevaa ryhmää varten. Päätöksestä on käytävä ilmi 3 momentissa tarkoitettujen erimielisyyden syyt ja siinä otettava huomioon muiden kriisintarkaisuviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset. Viraston on ilmoitettava päätöksensä muille 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen kriisintarkaisukollegion jäsenille.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

3 luku

Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

1 §

Velvollisuus arvioida laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet

Laitos voidaan purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitetulla tavalla, jos:
1) se voidaan purkaa selvitys- tai konkurssimenettelyssä; taikka
2) sen toiminta voidaan järjestää uudelleen tämän lain mukaisesti niin, että laitoksen kriittisten toimintojen jatkuvuus turvataan.

Laitoksen purkamisesta tai toiminnan uudelleenjärjestämisestä tulee aiheutua mahdollisimman vähän merkittäviä haitallisia seurauksia Suomen tai muiden ETA-valtioiden rahoitusjärjestelmien vakaudelle.

2 §

Velvollisuus arvioida purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet konsernissa

Konserni voidaan purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitetulla tavalla, jos:

1) konserniin kuuluvat laitokset voidaan purkaa selvitys- tai konkurssimenettelyssä; tai
2) konserniin kuuluvien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen toiminta voidaan järjestää uudelleen tämän lain mukaisesti niin, että laitosten kriittisten toimintojen jatkuvuus turvataan, joko erottamalla ne muista toiminnoista, jos tämä voidaan tehdä vaivattomasti ja ilman tarpeetonta viivytystä, tai muulla käytettävissä olevalla tavalla.

Konsernin purkamisesta tai toiminnan uudelleenjärjestämisestä tulee aiheutua mahdollisimman vähän merkittäviä haitallisia seurauksia Suomen tai muiden ETA-valtioiden rahoitusjärjestelmien vakaudelle.

Jos virasto vastaa konsernin ryhmäkriisinratkaisusta ja konserni muodostuu useammasta kriisinratkaisun kohteena olevasta ryhmästä, sen on arvioitava konsernin lisäksi jokaisen kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän osalta, voidaanko se purkaa tai sen toiminta uudelleen järjestää 1 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Mitä 2 luvun 7 ja 8 §:ssä säädetään konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevasta menettelystä ja päätöksenteosta, sovelletaan myös tämän momentin mukaiseen menettelyyn.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

4 §

Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen.

Laitoksen on neljän kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä virastolle ehdotus toimenpiteistä, joilla poistetaan viraston havaitsema este. Laitoksen on kuitenkin tehtävä kahden viikon kuluessa 1 momentissa tarkoituksen ilmoituksen vastaanottamisesta virastolle ehdotus toimenpiteistä ja aikataulusta toimenpiteiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa sille asetettua omia varoja ja hyväksyttävistä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta sekä kokonaislisäpääomavaatimusta. Ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon viraston havaitseman esteen syyt. Laitoksen on tehtävä ehdotus kahden viikon kuluessa, jos olennainen purkamismahdollisuuksien este johdetaan siitä, että:

1) laitos ei täytä omia varoja ja hyväksyttävistä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta lisättyinä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä, vaikka se täyttäisi kokonaislisäpääomavaatimuksen; tai

2) laitos ei täytä tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyä omia varoja ja hyväksyttävistä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta.

Virasto voi vaatia laitokselta seuraavien toimenpiteiden toteuttamista laitoksen purkamisen tai toiminnan uudelleenjärjestämisen esteen poistamiseksi:

9) laitoksen suorittama 8 luvussa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen liikkeeseenlasku omia varoja ja hyväksyttävistä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi;

10) muut kuin 9 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet omia varoja ja hyväksyttävistä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi mukaan lukien erityisesti laitoksen liikkeeseen laskevien hyväksyttävien velkojen tai laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ehtojen uudelleen neuvottelu sen varmistamiseksi, että viraston 6 luvussa tarkoitettu päätös rahoitusvälineen arvon alentamisesta on pantavissa täytäntöön siinä valtiossa, jonka lakia rahoitusvälineeseen sovelletaan;

11) erillisen rahoitusalan holdingyhtiön perustaminen ja laitoksen siirtäminen sen määräysvaltaan, jos:

a) se on välttämätöntä laitoksen kriisinratkaisun edistämiseksi ja sen välttämiseksi, että tässä laissa tarkoitettujen kriisinratkaisuvaltuuksien ja -välineiden käytöllä olisi haitallisia vaikutuksia konserniin kuuluviin muihin kuin rahoitusalan yrityksiin; ja

b) laitos on rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

12) laitoksen velvoittaminen toimittamaan suunnitelma, jolla palautetaan omia varoja ja hyväksyttävistä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattaminen sekä tarvittaessa kokonaislisäpääomavaatimuksen noudattaminen;

13) seuraavien juoksuajan profiilien muuttaminen omia varoja ja hyväksyttävistä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi:

a) omiin varoihin luettavat rahoitusvälineet Finanssivalvonnan suostumuksen jälkeen; ja

b) 8 luvun 7 g §:ssä ja 7 e §:n 4 momentin 3—11 kohdassa tarkoitetut hyväksyttävät velat.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

5 §

Purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen konsernissa

Jos virasto vastaa laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta, sen on pyrittävä 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettussa kriisinratkaisukollegiossa yhdessä muiden konserniyritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa tekemään tämän luvun 2 §:ssä tarkoitettu arvio ja päättämään yhteisesti 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä kriisinratkaisun kohteena olevissa yhteisöissä ja niiden tytäryrityksissä. Mitä edellä tässä pykälässä säädetään tytäryrityksistä, sovelletaan myös 1 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin yhtiöihin silloin kuin ne ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä. Päätöstä tehtäessä on kuultava ryhmän Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 65b §:ssä tarkoitettua valvontakollegiota sekä merkittävien sivuliikkeiden osalta toimivaltaisia kriisinratkaisuviranomaisia, jos päätöksellä on olennaisia vaikutuksia sivuliikkeen kannalta.

Viraston on tätä pykälää soveltaessaan laadittava Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteistyössä Finanssivalvonnan ja Euroopan pankkiviranomaisen kanssa asiaa koskeva kertomus ja lähetettävä se konsernin emoyritykselle, tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaaville viranomaisille ja merkittävien sivuliikkeiden kotivaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille. Kertomusta laadittaessa on kuultava konserniin kuuluvien laitosten valvonnasta vastaavia viranomaisia. Kertomuksessa on käsiteltävä olennaisia esteitä kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaalle käytölle konsernissa ja kriisinratkaisun kohteena olevassa ryhmässä sekä vaikutuksia konsernin liiketoimintaan sekä suositeltava oikeasuhtaisia ja kohdistettuja toimenpiteitä, joiden virasto arvioi olevan tarpeen näiden esteiden poistamiseksi.

Konsernin emoyritys voi neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut 2 momentissa tarkoitettua kertomuksen, ehdottaa virastolle vaihtoehtoisia toimenpiteitä kertomuksessa yksilöityjen esteiden korjaamiseksi.

Jos kertomuksessa yksilöidyt esteet johtuvat ryhmän 4 §:n 3 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua tilanteesta, konsernin emoyrityksen on kahden viikon kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut 2 momentissa tarkoitettua kertomuksen, ehdotettava virastolle mahdollisia toimenpiteitä ja aikataulua toimenpiteiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta sekä tarvittaessa kokonaispääomavaatimusta. Ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon viraston havaitseman esteen syyt. Viraston on arvioitava, riittävätkö konsernin emoyrityksen ehdottamat toimenpiteet tehokkaasti puuttumaan tai poistamaan viraston havaitseman 4 §:n 3 momentin 1 tai 2 kohdassa säädetyn esteen. Viraston on arviota tehdessään kuultava Finanssivalvontaa.

Jos emoyritys on esittänyt 3 tai 4 momentin mukaisesti vaihtoehtoisia toimenpiteitä, viraston on ilmoitettava niistä Finanssivalvonnalle, Euroopan pankkiviranomaiselle ja tytäryhtiöiden kriisinratkaisuviranomaisille sekä merkittävien sivuliikkeiden kriisinratkaisuviranomaisille, jos toimenpiteillä on olennaisia vaikutuksia sivuliikkeen kannalta. Viraston on pyrittävä siihen, että kriisinratkaisukollegiossa tehdään neljän kuukauden kuluessa emoyrityksen 3 momentissa tarkoitettujen vaihtoehtoisten toimenpiteiden toimittamisesta yhteinen päätös olennaisten esteiden yksilöimisestä ja niiden poistamiseksi vaadittavista toimenpiteistä. Jos konsernin emoyritys ei ole esittänyt vaihtoehtoisia toimenpiteitä, yhteinen päätös on tehtävä yhden kuukauden kuluessa 3 momentissa säädetyn neljän kuukauden määräajan päättymisestä. Yhteinen päätös on tehtävä kahden viikon kuluessa konsernin emoyrityksen 4 momentin mukaisten toimenpide-ehdotusten

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

toimittamisesta. Toimenpiteistä päätettäessä on otettava huomioon niiden mahdollinen vaikutus kaikissa niissä ETA-valtioissa, joissa konserni harjoittaa toimintaa. Päätöstä tehtäessä viraston on kuultava sivuliikkeiden toimivaltaisia kriisintarkaisuviranomaisia ja valvontaviranomaisia. Viraston on annettava yhteispäätös kirjallisesti tiedoksi konsernin emoyritykselle.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 5 momentissa tarkoitettussa määräajassa, viraston on tehtävä päätös 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka toteutetaan konsernin tasolla. Viraston päätöksessä on otettava huomioon muiden kriisintarkaisuviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset. Viraston on annettava päätös tiedoksi konsernin emoyritykselle.

Jos toinen kriisintarkaisuviranomainen on saattanut tässä pykälässä tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 5 momentissa säädetty määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 5 momentissa säädetyn määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 6 momentissa tarkoitettu päätös.

Mitä 6—8 momentissa säädetään, sovelletaan myös virastoon, kun se on kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön toimivaltainen kriisintarkaisuviranomainen. Konsernin emoyrityksen sijaan viraston päätös annetaan tällöin tiedoksi kriisintarkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

6 §

Konsernin purkamisen ja uudelleenjärjestämisen esteiden poistaminen tilanteessa, jossa konsernin kriisintarkaisun suunnittelu kuuluu toisen ETA-valtion kriisintarkaisuviranomaisen tehtäviin

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 5 §:n 5 momentissa mainitussa määräajassa, viraston on tehtävä päätös 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka kohdistetaan suomalaisen tytäryritykseen. Viraston on otettava huomioon muiden kriisintarkaisuviranomaisten esittämät näkemykset. Viraston on annettava päätös tiedoksi suomalaiselle tytäryritykselle sekä konsernin ja kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön kriisintarkaisun suunnittelusta vastaavalle kriisintarkaisuviranomaiselle.

Edellä 5 §:n 5 momentissa säädetty määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi mainitun määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 2 momentissa tarkoitettu päätös.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

4 luku

Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

2 §

Päätös laitoksen asettamisesta kriisihallintoon

Viraston on saatuaan Finanssivalvonnalta 1 §:n 4 tai 5 momentissa tai luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 5 a §:n 4 momentissa tarkoitetun ilmoituksen taikka Finanssivalvontaa kuultuaan omasta aloitteestaan arvioitava, täytyvätkö tämän luvun 1 §:ssä säädetty edellytykset. Jos virasto arvioi, että edellytykset eivät täyty, sen tulee tehdä päätös olla asettamatta laitosta kriisihallintoon. Jos edellytykset täyttyvät, viraston on tehtävä päätös laitoksen asettamisesta kriisihallintoon. Päätöksestä asettaa laitos kriisihallintoon on käytävä ilmi vähintään:

5 §

Ryhmään kuuluvan yrityksen, kriisinsäätelyn kohteena olevan ryhmän ja sen jäsenluottolaitosten asettaminen kriisihallintoon

Virasto voi asettaa kriisihallintoon samaan kriisinsäätelyn kohteena olevaan ryhmään kuuluvan keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitokset, jos ryhmä kokonaisuutena täyttää 1 §:ssä säädetty edellytykset.

Virasto voi asettaa kriisihallintoon rahoitusalan holdingyhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön ja monialan holdingyhtiön sekä emoyrityksenä toimivan vastaavan yhtiön, jos:

- 1) yhtiö on kriisinsäätelyn kohteena oleva yhteisö;
- 2) yhtiön tytäryritys täyttää 1 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset;
- 3) **tämän momentin** 2 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen kaatuminen luo riskin kriisinsäätelyn kohteena olevan ryhmän kannalta; ja
- 4) tytäryrityksen tai kriisinsäätelyn kohteena olevan ryhmän kriisinsäätely edellyttää yhtiöön kohdistuvia toimenpiteitä.

5 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen

1 §

Arvonmääritys

Viraston on viivytyksettä ennen 6 luvussa tarkoitettua osakkeiden, osuuksien tai muiden taseerien arvon alentamista ja ennen kriisinsäätelytoimenpiteisiin ryhtymistä huolehdittava, että lai-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

toksen varat ja velat arvioidaan tässä luvussa säädetyllä tavalla (*arvonmääritys*). Virasto voi noudattaa tämän luvun säännöksiä myös ennen laitoksen asettamista kriisihallintoon.

3 §

Arvonmäärityksen tarkoitus

Arvonmäärityksen tarkoituksena on luoda edellytykset viraston päätöksille siitä:

1) täyttyvätkö tässä laissa säädetyt osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvon alentamisen edellytykset taikka edellytykset laitoksen asettamiseksi kriisihallintoon;

2) mihin eri kriisintarkaisutoimenpiteisiin on mahdollisesti ryhdyttävä;

3) onko osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvoa ja kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeiden lukumäärää alennettava ja kuinka paljon;

4) onko velkojen nimellisarvoa alennettava ja velkoja muunnettava osakkeiksi tai osuuksiksi ja kuinka paljon;

5) mitä varoja ja velkoja on luovutettava väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoito-yhtiön perustamisen yhteydessä sekä kuinka paljon vastiketta on suoritettava kriisihallintoon asetetulle laitokselle ja sen osakkeen- tai osuudenomistajille;

6) mitä laitoksen varoja ja velkoja on luovutettava liiketoiminnan luovutuksen yhteydessä sekä mikä on luovutettavien varojen nettomääräinen markkina-arvo;

7) mikä on luovutettavien osakkeiden tai osuuksien määrä ja siirtohinta toteutettaessa liiketoiminnan luovutus siirtämällä laitoksen osakkeita tai osuuksia 9 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Lisäksi arvonmäärityksessä on varmistettava, että asianomaisen laitoksen kaikki mahdolliset tappiot todetaan sinä ajankohtana, jona kriisintarkaisuvälineitä sovelletaan tai osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvoa alennetaan.

7 §

Väliaikainen arvonmääritys

Jos 1 §:ssä tarkoitettua arvonmääritystä ei voida tehdä ennen osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvon alentamista tai ennen kriisintarkaisutoimenpiteisiin ryhtymistä asian kiireellisyyden tai muun painavan syyn vuoksi, viraston on arvioitava varat ja velat väliaikaisesti (*väliaikainen arvonmääritys*).

Sen estämättä, mitä 1 §:ssä säädetään, virasto voi alentaa osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvoa ja ryhtyä kriisintarkaisutoimenpiteisiin väliaikaisen arvonmäärityksen perusteella.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

12 §

Osakkeen- tai osuudenomistajien ja velkojien kohtelun arviointi

Viraston on viipymättä sen jälkeen, kun 6 luvussa tarkoitettu arvon alentaminen ja muuntaminen tai 8—11 luvussa tarkoitetut kriisinratkaisutoimenpiteet on toteutettu, huolehdittava sen arvioinnista, saavatko osakkeen- tai osuudenomistajat ja velkojat sanotun päätöksen perusteella saman, paremman vai huonomman kohtelun kuin siinä tilanteessa, että laitos olisi arvon alentamisen tai kriisinratkaisutoimenpiteen asemesta asetettu konkurssiin. Arviointi on tehtävä erillään 1 §:ssä tarkoitetusta arvonmäärityksestä.

Arvioinnin laatijaan ja arvioinnin hyväksymiseen sovelletaan, mitä 2 §:ssä säädetään arvioijasta ja 6 §:ssä arvonmäärityksen hyväksymisestä.

6 luku

Osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien arvon alentaminen ja muuntaminen sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen

1 §

Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa sekä alentaa ja muuntaa eräitä muita tase-eriä

Viraston on viivytyksettä sen jälkeen, kun laitos on asetettu kriisihallintoon ja laitoksessa on suoritettu 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvonmääritys, päätettävä laitoksen tappioiden kattamisesta, osakkeiden ja osuuksien mitätöimisestä sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen 51 artiklassa tarkoitettujen ensisijaisen lisäpääoman tai 62 artiklassa tarkoitettujen toissijaisen pääoman alentamisesta ja muuntamisesta ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Viraston on katettava laitoksen tappiot alentamalla laitoksen sekä, tämän luvun 3 §:ssä säädettyin edellytyksin, laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yrityksen osakkeiden tai osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa, tai jos osakkeella tai osuudella ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa. Viraston on samalla mitätöitävä kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet samassa suhteessa kuin laitoksen tappioita on katettu tämän momentin mukaisesti, jollei virasto päättä luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamisten arvoa on alennettu tai joiden saamiset on muutettu ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tämän lain mukaisesti. Virasto voi tässä momentissa tarkoitettujen tase-erien muuntamiseksi velvoittaa laitoksen tai sen emoyrityksen laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia.

Laitoksen osakkeiden tai osuuksien määrää on alennettava ja muita 1 momentissa tarkoitettuja rahoitusvälineitä alennettava ja muunnettava mainitussa momentissa tarkoitetuista oman pääoman eristä kääntäen samassa etusijajärjestyksessä kuin konkurssissa. Ensimmäisenä alennetaan ja muunnetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 26 artiklassa tarkoitettu ydinpääoma, toisena 51 artiklassa tarkoitettu ensisijainen lisäpääoma, kolmantena 62 artiklassa tarkoitettu toissijainen pääoma, jollei 54 artiklasta muuta johdu ja viimeisenä tämän pykälän 11 momentissa säädetyt hyväksyttävät velat. Osakkeiden, osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien tai hyväk-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

syttävien velkojen arvon alentaminen ei muuta omistajan vastuuta alennettuun arvoon kohdistuvista velvoitteista tai mahdollisesta 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin kohdistuvan muutoksenhaun perusteella määrättävästä vahingonkorvausvelvollisuudesta.

Virasto voi tämän pykälän mukaisista toimenpiteistä päättäessään päättää myös osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen muuttamisesta osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 18 §:ssä tarkoitetuksi osuuspankkiosakeyhtiöksi tai osakeyhtiöksi, talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua osuuskuntamuotoisen keskusyhteisön muuttamisesta osakeyhtiöksi ja säästöpankin muuttamisesta säästöpankkilain (1502/2001) 91 §:ssä tarkoitetuksi säästöpankkiosakeyhtiöksi. Kun talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettu osuuskuntamuotoinen keskusyhteisö muutetaan osakeyhtiöksi, keskusyhteisön mainitun lain 11 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimilupa raukeaa.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös hyväksyttäviin velkoihin, jotka täyttävät 8 luvun 7 e §:n 4 momentin 4—11 kohdassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädettyä velkojen jäljellä olevaa juoksuaikaa koskevaa edellytystä.

2 §

Muiden viranomaisten kuuleminen

Ennen 1 §:ssä tarkoitettua päätöksen tekemistä viraston on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Jos päätöksen kohteena oleva laitos kuuluu ryhmään, jonka konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion valvontaviranomainen, viraston on kuultava kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaista ja ilmoitettava vuorokauden kuluessa kuulemisesta asiasta Finanssivalvonnan lisäksi tälle valvontaviranomaiselle sekä virastoa vastaavalle sanotun toisen ETA-valtion viranomaiselle sekä kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen kriisinratkaisuviranomaisille.

3 §

Oman pääoman alentaminen ja eräiden muiden tase-erien alentaminen ja muuntaminen ryhmään kuuluvassa yrityksessä

Jos laitos kuuluu samaan ryhmään toisessa ETA-valtiossa olevan laitoksen kanssa, viraston on päätettävä 1 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä, jos laitos on:

3) emoyritys, mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua erä on otettu huomioon sekä emoyrityksen omien varojen että konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa ja Finanssivalvonta vastaa ryhmän konsolidoidusta valvonnasta ja virasto katsoo, että toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä ryhmän toiminnan jatkamisen edellytysten turvaamiseksi; ja

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

4) Suomeen rekisteröity tytäryritys ja osakkeet, osuudet, muut omaan pääomaan luettavat erät ja hyväksyttävät velat huomioidaan tytäryrityksen 8 luvun 7 e §:n perusteella asetetussa vähimmäisvaatimuksessa.

Viraston on päätettävä 1 §:n 1 momentin mukaisista toimenpiteistä samanaikaisesti emoyritykselle sekä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, jos jälkimmäinen on ostanut hyväksyttävät velat, omaan pääomaan luettavat erät tai muut tase-erät muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välityksellä. Tappiot on tällöin siirrettävä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

7 §

Arvon alentamisen ja muuntamisen huomioiminen kriisinratkaisurahaston käytössä

Jos kriisinratkaisuvälineitä sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön tai poikkeuksellisissa olosuhteissa kriisinratkaisusuunnitelmasta poiketen sellaiseen laitokseen, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena, tämän yhteisön 1 §:ssä säädetyn mukainen arvon alennus on huomioitava 8 luvun 6 §:n 4 momentin 1 kohdan ja 6 momentin 1 kohdassa säädettyjen vähimmäismäärien laskennassa.

7 luku

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

2 §

Kriisinratkaisuvälineet

Kriisinratkaisuvälineitä ovat:

1) laitoksen tai väliaikaisen laitoksen velkojen nimellisarvon alentaminen ja velkojen muuntaminen tämän laitoksen ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi laitoksen vakavaraisuuden parantamiseksi tai varojen siirtämiseksi 2—4 kohdan mukaisesti noudattaen 8 lukua (*velkojen arvon alentaminen ja muuntaminen*);

Virasto voi päättää periä kohtuullisen korvauksen kriisinratkaisuvälineiden käyttämisestä sille aiheutuneista kustannuksista omakustannusarvoon laitokselta tai väliaikaiselta laitokselta taikka pidättää korvauksen 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua lunastusta koskevasta lunastushinnasta. Viraston tässä momentissa tarkoitettu saaminen maksetaan laitoksen, väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön konkurssissa luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetyllä etuoikeudella.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

6 §

Omistajavalvontaa koskevien säännösten soveltaminen

Muunnettaessa velkoja osakkeiksi tai osuuksiksi 6 tai 8 luvun nojalla tai luovutettaessa osakkeita tai osuuksia 9 luvun nojalla sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 lukua, sijoituspalvelulain 6a luvun 1 §:ää ja Finanssivalvonnasta annetun lain 32a—32c §:ää, jollei jäljempänä tässä pykälässä toisin säädetä.

Finanssivalvonnan on ilman aiheetonta viivytystä päätettävä, kieltääkö se hankinnan tai rajoittaako se osakkeisiin tai osuuksiin perustuvia oikeuksia. Asiaa harkitessaan Finanssivalvonnan on otettava huomioon velkojen muuntamisen tai liiketoiminnan luovutuksen kiireellisyys sekä tarve saavuttaa kriisiratkaisun tavoitteet. Finanssivalvonnan päätös on annettava tiedoksi virastolle ja ilmoitusvelvolliselle.

Poiketen siitä, mitä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa ja sijoituspalvelulaissa säädetään, virasto voi luovuttaa osakkeet ja osuudet tämän lain 6, 8 ja 9 luvun säännösten nojalla ennen kuin Finanssivalvonta on tehnyt luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun päätöksen tai myöntänyt sijoituspalvelulain 6a luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun luvan. Virastolla on kuitenkin yksinomainen oikeus käyttää osakkeisiin ja osuuksiin perustuvia oikeuksia siihen saakka, kunnes Finanssivalvonta on myöntänyt mainitun luvan tai tehnyt päätöksen, kieltääkö se osakkeiden tai osuuksien luovutuksen taikka kun Finanssivalvonnasta annetun lain 32b §:n mukainen määräaika on päättynyt.

8 luku

Velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

1 §

Oikeus alentaa velkojen nimellisarvoa ja muuntaa velkoja ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi

Virasto voi 5 ja 6 §:ssä säädetyn poikkeuksin päätöksellään alentaa osin tai kokonaan laitoksen, 10 luvussa tarkoitetun väliaikaisen laitoksen ja 11 luvussa tarkoitetun omaisuudenhoitoyhtiön muiden kuin 4 §:ssä tarkoitettujen velkojen nimellisarvoa, jäljempänä *alentamiskelpoiset velat*, ja muuntaa alennettu velka ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi siten kuin tässä luvussa säädetään.

3 §

Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano

Alentaessaan velkojen nimellisarvoa ja muuntaessaan alennettua määrää vastaavaa määrää ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi, viraston on arvioitava 5 luvun mukaisen arvonmäärityksen perusteella kokonaismäärä, jolla alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennet-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

tava ja 4 momentissa säädetyin edellytyksin muunnettava ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Arvon alentamisen ja muuntamisen laskennassa on lisäksi huomioitava mahdolliset virastolain 4 luvun 8 §:n 1 momentin 4 kohdassa säädetyt vakauserämuksilla rahoitetut rahoitusosuudet.

Viraston on lisäksi alennettava velkojen nimellisarvoa ja muunnettava arvonalennusta vastaava määrä ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Muuntaminen tehdään määrään, joka tarvitaan 2 momentissa tarkoitettujen velkojen kirjanpitoarvon alentamisen jälkeen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen omien varojen lisäämiseksi sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi markkinoiden luottamuksen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumiseen vuodeksi.

Muunnettaessa velkoja 1 momentin mukaisesti ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi, virasto voi käyttää eri muuntosuhdetta velkoihin, joilla on konkurssissa erilainen maksunsaantijärjestys. Viraston on tällöin noudatettava ainakin toista seuraavista periaatteista:

4 §

Velat, joiden nimellisarvoa ei voi alentaa

Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin velkoihin:

3) velka, joka perustuu työsuhteeseen, lukuun ottamatta sellaisia luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 luvun 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettuja muuttuvia palkkioita, joista on sovittu muussa kuin työehtosopimuksessa;

7) virastolain 5 luvun 4 §:n 1 momentin mukainen talletussuojamaksu;

8) sellaiset velat niiden juoksuajasta riippumatta samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalle yhteisölle, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Mitä 1 momentin 8 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos velan maksunsaantijärjestys konkurssissa olisi maksunsaantijärjestyslain 2 §:ssä tarkoitettua huonompi.

6 §

Poikkeuksen alaisen määrän kattaminen kriisinratkaisurahastosta

Kriisinratkaisurahaston varoja voidaan käyttää 2 momentin mukaiseen tarkoitukseen ainoastaan sen jälkeen, kun alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettu 1 §:n mukaisesti vähintään määrällä, joka vastaa kahdeksaa prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen 5 luvun mukaisesti arvioidusta velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä. Varoja voidaan kuitenkin käyttää enintään määrään, joka:

1) tarvitaan kriisihallintoon asetetun laitoksen taloudellisten toimintaedellytysten turvaamiseen; ja

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

2) vastaa enintään viittä prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen 5 luvun mukaisesti arvioidusta velkojen ja omien varojen kokonaisuudesta, jollei tämän pykälän 5 momentista muuta johdu.

7 §

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus

Laitoksella on 7 a—7 g §:n mukaisesti oltava jatkuvasti viraston määrittämä, 7 a §:n 1 momentin tai 7 d §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti laskettu määrä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja. Viraston on ennen vähimmäisvaatimuksen asettamista kuultava Finanssivalvontaa.

Laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen on oltava riittävä:

1) kattamaan täysimääräisesti laitoksen odotettavat tappiot; ja

2) tarvittaessa varmistamaan, että kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksillä on riittävästi pääomaa toimiluvan mukaisen toiminnan harjoittamiseksi vuodeksi.

Jos kriisinratkaisusuunnitelman mukaan laitos asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin, virasto voi 2 momentista poiketen asettaa vähimmäisvaatimuksen enintään 2 momentin 1 kohdassa säädetyn suuruiseksi, jos virasto arvioi tämän perustelluksi.

Viraston tulee 1 momentin mukaista vähimmäisvaatimusta asettaessaan ottaa huomioon ainakin:

1) tarve turvata kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttaminen;

2) tarve varmistaa, että jos velkojen arvoa alennetaan ja niitä muunnetaan, laitoksella, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksillä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja laitoksen omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumisen;

3) tarve varmistaa, että jos hyväksyttävien velkojen arvoa ei alenneta tai muunneta kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja yhteisön omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi sen toiminnan jatkumisen;

4) laitoksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön koko, liiketoiminta- ja rahoitusmalli, riskiprofiili, vakaus ja miten se edistää taloutta;

5) laitoksen toiminnan loppumisen haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään;

6) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, hinnoittelu ja aika, joka on tarpeen päätöksen mukaisten transaktioiden toteuttamiseksi;

7) sellaisten hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan edellytykset ja joiden jäljellä oleva juoksuaika on alle vuoden vähimmäisvaatimuksen muuttamista koskevasta päätöksestä lukien;

8) sellaisten rahoitusvälineiden saatavuus ja määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa tarkoitettuja edellytykset, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

9) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on 4 §:ssä rajattu arvonalentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle ja joilla on konkurssimenettelyssä maksunsaantijärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin;

10) mahdollisten uudelleenjärjestelykustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen.

Edellä 4 momentin 9 kohdassa säädetyn velkojen määrän merkittävyyden arvioinnissa 4 §:n soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen määrää ei ole pidettävä merkittävänä, jos määrä ei ylitä viittä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä. Kyseisen kynnyksen ylittyessä kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen merkittävyyttä.

Edellä 1 momentissa säädettyä vaatimusta ei sovelleta kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetun lain (688/2010) 2 luvussa tarkoitettuun kiinnitysluottopankkiin, jos se kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin. Kiinnitysluottopankkia ei tällöin lueta 7 a §:n 4 momentin mukaiseen konsolidoituun vaatimukseen.

7 a §

Vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus muodostuu:

1) kokonaisriskiin pohjautuvasta vaatimuksesta, joka on summa:

a) katettavien tappioiden määrästä, joka vastaa laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua omien varojen vaatimusta ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädettyä harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta; ja

b) sellaisesta pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavasta määrästä, jolla laitos voi kriisinratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen täyttää a alakohdassa tarkoitettuja vaatimukset; ja

2) vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuiden kokonaismäärään pohjautuvasta vaatimuksesta, joka on summa:

a) katettavien tappioiden määrästä, joka vastaa laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusasteen vaatimusta; ja

b) sellaisesta pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavasta määrästä, että laitos voi kriisinratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen täyttää **tämän kohdan** a alakohdassa tarkoitettua vaatimuksen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa säädetty vaatimus ilmaistaan prosenttiosuutena EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesta kokonaisriskin määrästä ja mainitun momentin 2 kohdassa säädetty vaatimus prosenttiosuutena mainitun asetuksen 429 ja 429 a artiklan mukaisesta vastuiden kokonaismäärästä.

Laskiessaan 1 momentin 2 kohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuiden kokonaismäärään pohjautuvaa vaatimusta viraston on otettava huomioon 6 §:n 4 ja 6 momentissa säädetyt vaatimukset.

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty vaatimukset konsolidoidulla tasolla. Virasto päättää, mille kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille asetetaan vähimmäisvaatimus sen varmistamiseksi, että koko ryh-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

mä noudattaa vaatimusta ryhmän tasolla, ja miten niiden tulee kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti täyttää vaatimus. Jos tämän harkinnan jälkeen jollekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ei aseteta 1 momentissa, 7 d §:n 1 ja 2 momentissa tai 7 b §:n 1 momentissa säädettyä vaatimusta konsolidoidulla tasolla, sen tulee täyttää tämän pykälän 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

Jos viraston arvion mukaan hyväksyttävien velkojen arvoa ei todennäköisesti alennettaisi 5 §:n 2 momentin perusteella tai ne siirrettäisiin, laitoksen on täytettävä vähimmäisvaatimus omilla varoilla tai hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät kattamaan arvonalentamisen ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän sekä varmistamaan 7 §:n 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen.

Laskettaessa 1 momentissa säädettyjä pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä viraston on:

1) käytettävä kokonaisriskin tai vastuiden kokonaismäärän viimeisimpiä ilmoitettuja tietoja, joita on tarkistettu kriisinratkaisusuunnitelman sisältämistä kriisinratkaisutoimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella; ja

2) Finanssivalvontaa kuultuaan laskettava tai nostettava vaatimusta luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädettyä harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta vastaava määrä määrittääkseen vaatimuksen, jota laitokseen sovelletaan kriisinratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen.

Virasto voi korottaa 1 momentin 1 kohdan b alakohdassa säädettyä määrää sen varmistamiseksi, että laitos voi säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen vuodeksi kriisinratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen. Korotetun määrän tulee vastata kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen sovellettavaa kokonaislisäpääomavaatimusta, josta on vähennetty luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 3 §:n 4 momentissa säädetty muuttuva lisäpääomavaatimus. Korotettu määrä voidaan kuitenkin asettaa tätä alemmaksi tai korkeammaksi, jos Finanssivalvontaa kuultuaan virasto katsoo, että pienempi määrä riittäisi tai korkeampi määrä olisi tarpeen säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos pystyy jatkamaan kriittisiä toimintojansa ja hankkimaan rahoitusta kriisinratkaisun jälkeen.

Viraston on viipymättä tarkistettava vähimmäisvaatimusta tai 7 b §:n 2 momentissa säädettyä lisävaatimusta, kun luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetty harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen muutos tulee voimaan.

7 b §

Vähimmäisvaatimus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille, olennaisille tytäryrityksille ja muille suurille laitoksille

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai siihen kuuluvan laitoksen vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 494 artiklan vaatimuksista ja viraston tämän pykälän 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista. ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tytäryrityksen, joka on sijoittautunut ETA-valtioon, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklasta ja 494 artiklan vaatimuksista sekä viraston 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista, jotka on täytettävä 7 e §:n ja 14 luvun 6 §:n 5 momentissa säädetty edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Virasto voi asettaa lisävaatimuksen vain 7 a §:ssä ja 7 §:n 2 ja 4 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen varmistamiseksi ja jos tämän pykälän 1 momentin mukainen vaatimus ei riitä täyttämään kyseisissä pykälissä säädettyjä edellytyksiä.

Jos kriisinratkaisun kohteena on useampi samaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävään luottolaitokseen kuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, viraston on laskettava lisävaatimus jokaiselle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle sekä ETA-valtioon sijoittuneelle emoyritykselle.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen sekä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, johon sovelletaan 7 d §:n 1 tai 3 momenttia, tulee täyttää vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on vähintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä. Virasto voi asettaa vaatimuksen tätä alhaisemmaksi osuudeksi, jonka tulee kuitenkin olla enemmän kuin valtiovarainministeriön asetuksessa säädetyllä laskukaavalla saatu tulos, jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset alhaisemman vaatimuksen arvioimiseksi siitä, miten vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus lasketaan velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä, ottaen huomioon EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan mukaiset mahdolliset vähennykset.

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus, joka tulisi täyttää 4 momentissa säädetyin tavoin, voi 7 d §:n 1 momentissa säädettyjen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta olla kuitenkin enintään 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos:

- 1) yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmassa rahoitusjärjestelyn käyttöä ei pidetä vaihtoehtona; ja
- 2) vähimmäisvaatimus mahdollistaa sen, että yhteisö täyttää 6 §:n 4 tai 5 momentissa säädetyt vaatimukset.

Viraston on tämän pykälän 5 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetyin edellytyksin täyttymistä arvioidessaan otettava huomioon vaikutus yhteisön liiketoimintamalliin.

Poiketen siitä, mitä 4 momentissa säädetään, virasto voi päättää, että siinä mainittujen laitosten ja yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus kokonaisuudessaan omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla, jos näiden summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

- 1) kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä; tai
- 2) kokonaislisäpääomavaatimus laskettuna yhteen kaksinkertaisen luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetyin harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kanssa sekä kaksinkertaisen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun kahdeksan prosentin omien varojen vaatimuksen kanssa.

Virasto voi soveltaa 7 momenttia enintään 30 prosentille kaikista 4 momentissa tarkoitetuista laitoksista ja yhteisöistä. Lisäksi edellytetään, että vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- 1) purkamismahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja:
 - a) korjaavia toimia ei ole toteutettu 3 luvun 4 §:n 4 momentissa säädettyjen toimenpiteiden jälkeen viraston asettamassa aikataulussa; tai
 - b) havaittuihin olennaisiin esteisiin ei voida puuttua käyttämällä 3 luvun 4 §:n 4 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä ja tämän pykälän 7 momentin soveltaminen poistaisi osittain tai kokonaan purkamismahdollisuuksien olennaisista esteistä aiheutuvan kielteisen vaikutuksen;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

2) virasto katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelman toteutettavuus ja uskottavuus on epävarmaa, kun otetaan huomioon yhteisön koko, sidokset, toiminnan luonne, laajuus, riski ja monitahoisuus, oikeudellinen muoto ja sen osakkeenomistusrakenne; tai

3) luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetystä harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta ilmenee, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluu riskien osalta ylimmän 20 prosentin joukkoon laitoksista, joille virasto määrittää vähimmäisvaatimuksen.

7 c §

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus muille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille

Virasto voi päättää, että muiden kuin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai 7 d §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on enintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä taikka 7 b §:n 7 momentin 2 kohtaa soveltamalla saatu määrä. Viraston voi tehdä päätöksen, jos:

1) 7 g §:n 1—3 momentissa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on konkurssissa maksunsaantijärjestyksessä sama asema kuin jollain niistä veloista, joiden nimellisarvoa ei voi 4 tai 5 §:n mukaisesti alentaa;

2) on riski, että sellaisten muiden kuin etuoikeudeltaan huonompien velkojen arvonalentaminen, joita ei ole 4 §:ssä rajattu arvonalentamisen soveltamisalan ulkopuolelle, aiheuttaa velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi konkurssimenettelyssä;

3) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei 2 kohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut konkurssimenettelyssä.

Viraston on arvioitava 1 momentin 2 kohdassa säädettyä riskiä, jos arvon alentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle 4 tai 5 §:n mukaisesti todennäköisesti jäävien velkojen määrä olisi yli kymmenen prosenttia kyseisen velkaluokan kokonaismäärästä.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omat varat, joita käytetään kokonaislisäpääomavaatimuksen noudattamiseksi, on laskettava hyväksi myös 1 momentissa ja 7 b §:n 4 ja 7 momentissa säädettyssä vaatimuksessa.

7 d §

Vähimmäisvaatimus kansallisesti suurille luottolaitoksille

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön konsernin kokonaisvarat ovat yli 100 miljardia euroa eikä yhteisö ole maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos, sen 7 a §:n mukaisen vähimmäisvaatimuksen tulee olla vähintään 13,5 prosenttia yhteisön kokonaisriskin määrästä ja 5 prosenttia sen vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävästä vastuiden kokonaismäärästä.

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin mukainen vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Virasto voi Finanssivalvontaa kuultuaan päättää 1 momentin soveltamisesta myös sellaiseen kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jonka maksukyvyttömyyden virasto arvioi todennäköisesti aiheuttavan järjestelmäriskin. Tällöin viraston tulee ottaa huomioon, missä määrin:

- 1) yhteisöllä on talletuksia ja velkainstrumentteja;
 - 2) yhteisön liikkeeseen laskemien hyväksyttävien velkojen pääsy markkinoille on rajoittunut;
- ja
- 3) yhteisö on riippuvainen 7 a §:n 4 momentissa säädetyn vaatimuksen täyttämistä ydinpääomalla.

7 e §

Vähimmäisvaatimus tytäryrityksille

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksen tai ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen laitoksen tytäryrityksen tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Jos tytäryritys on kuitenkin samalla myös ETA-valtiossa toimiva emoyritys, tämän tulee täyttää vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla.

Virasto voi tytäryrityksen kriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena poiketa siitä, mitä 1 momentissa säädetään tytäryrityksestä, jos:

- 1) sekä tytäryritys että emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään ja ne on rekisteröity ja niitä valvotaan Suomessa;
- 2) Suomessa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella täyttää vähimmäisvaatimuksen;
- 3) ei ole tai ei ole ennakoitavissa estettä, jonka vuoksi emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää omia varoja tai velkojen takaisinmaksua tytäryritykselle;
- 4) tytäryritystä johdetaan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti ja emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö takaa tytäryrityksen velvoitteet Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla taikka tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset;
- 5) emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön riskien arviointia, mittaamista ja valvontaa koskevat menettelyt kattavat myös tytäryrityksen;
- 6) tytäryritys on emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 1 momentin mukaisessa määräysvallassa; ja
- 7) tytäryritys ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Tässä pykälässä tarkoitettujen tytäryrityksen vähimmäisvaatimus asetetaan noudattaen 10 §:ssä ja 14 luvussa säädettyä menettelyä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen laitosten on täytettävä vähimmäisvaatimus seuraavilla omilla varoilla tai veloilla:

- 1) ydinpääoma;
- 2) omat varat, jotka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia;
- 3) omat varat tai velat, jotka on laskettu liikkeelle muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalla yhteisöillä tai osakkeenomistajalle ja ovat näiden ostamia, jos velkojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
- 4) velat, jotka on laskettu liikkeelle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

5) velat, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa sekä 3—5 kohtaa;

6) velat, joiden etusija maksunsaantijärjestyslain mukaisesti on sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä 3 kohdan edellytyksiä ja joita ei sisällytetä omien varojen vaatimukseen;

7) arvonalentamis- tai muuntamiskelpoiset velat;

8) velat, joiden hankkimista ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti 1 momentissa tarkoitettu laitos;

9) velat, joihin 1 momentissa tarkoitettu laitos ei soveltaisi osto-optiota, lunastusta, takaisinos-toa tai ennenaikaista takaisinmaksua muutoin kuin laitoksen selvitystilassa tai konkurssissa;

10) velat, joiden korkoa tai pääomaa ei voi lyhentää ennenaikaisesti muuten kuin 1 momentissa säädetyn laitoksen selvitys- tai konkurssimenettelyssä;

11) velat, joiden koron tai osingon maksujen määrää ei muuteta 1 momentissa säädetyn laitoksen tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella.

Virasto voi päättää, että tytäryrityksen vähimmäisvaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, jos:

1) 2 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;

2) takaus on vähintään vähimmäisvaatimuksen korvaavan osuuden suuruinen;

3) aiempi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) virasto on tehnyt 6 luvun 1 §:ssä tarkoitetun päätöksen tytäryrityksen pääomaan luettavien erien nimellisarvon alentamisesta ja hyväksyttävien velkojen alentamisesta; tai

b) takaus tulee maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan eräpäivänä;

4) vähintään 50 prosentille takauksesta on vakuutena rahoitusvakuuslain (11/2004) 1 §:ssä tarkoitettu rahoitusvakuusjärjestely;

5) takaukselle asetettu vakuus täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 197 artiklan vaatimukset, ja se riittää aliarvostusten jälkeen kattamaan tämän momentin 4 kohdassa säädetyn vakuuden;

6) takaukselle asetettua vakuutta ei ole kiinnitetty eikä se ole muiden takausten vakuutena;

7) vakuuden juoksuaika täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset; ja

8) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä tytäryritykselle ei ole esteitä, vaikka kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on viraston pyynnöstä toimitettava riippumaton oikeudellinen lausunto tai muulla tavoin osoitettava, ettei 5 momentin 8 kohdassa säädettyjä esteitä ole.

Mitä 4 momentissa säädetään laitoksesta, sovelletaan myös sellaiseen keskusyhteisöön, 7 f §:n 2 momentissa tarkoitettuun jäsenluottolaitokseen ja 7 a §:n 4 momentissa tarkoitettuun kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jolle asetetaan vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

7 f §

Talletuspankkien yhteenliittymiä koskeva poikkeus

Virasto voi päättää olla soveltamatta 7 e §:ää kokonaan tai osittain keskusyhteisöön tai sen jäsenluottolaitokseen, jos talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 3 §:n 1—3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja:

1) keskusyhteisö ja laitos kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

2) jäsenluottolaitosten vähimmäisvaatimusta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;

3) kriisinratkaisun kohteena oleva ryhmä täyttää 7 a §:n 4 momentissa säädetyn vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla; ja

4) ei ole tai ei ole ennakoitavissa olennaista estettä keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitoksen väliselle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa.

Keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, on täytettävä vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

7 g §

Vähimmäisvaatimukseen sisällytettävät hyväksyttävät velat

Alentamiskelpoiset velat voidaan sisällyttää 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos ne täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a—72 c artiklassa säädetty edellytykset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen hyväksyttävät velat koostuvat 1 momentista poiketen EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a—72 k artiklan mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään sisällytettäviin kytkettyjä johdannaisia sisältäviin velkoihin sovelletaan kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 2 kohtaa.

Tytäryrityksen liikkeelle laskemat velat, jotka on merkinnyt kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuulumaton osakkeenomistaja, sisällytetään kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos:

1) velat on laskettu liikkeeseen 7 e §:n 4 momentin 3—11 kohdan mukaisesti;

2) arvonalentaminen tai muuntaminen 6 luvun 1 ja 2 §:n mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä; ja

3) velkojen määrä on vähemmän kuin seuraavien määrien erotus:

a) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liikkeelle laskemat ja sen suoraan tai välillisesti ostamat velat sekä 7 e §:n 4 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettua liikkeelle lasketut omat varat;

b) 7 e §:n 1 momentissa säädetty määrä.

9 §

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen valvonta

Laitoksella on oltava riittävät järjestelmät sen varmistamiseksi, että virasto voi jatkuvasti valvoa, täyttääkö laitos tai yritys 7 §:ssä säädetty vaatimukset. Viraston on yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa jatkuvasti valvottava vaatimusten noudattamista.

Virasto voi Finanssivalvontaa kuultuaan ryhtyä johonkin seuraavista toimenpiteistä, jos laitos ei täytä 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta:

1) toimenpiteet purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämisen koskevien esteiden poistamiseksi 3 luvun 4 §:n mukaisesti; tai

2) voitonjaon ja muiden varojen jakojen kieltäminen 12 luvun 13 §:n mukaisesti.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Sen sijasta, mitä 2 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi vaihtoehtoisesti ryhtyä johonkin seuraavista toimenpiteistä:

- 1) luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 10 §:ssä säädetty toimenpide; tai
- 2) sen arvioiminen, onko laitos tämän lain 4 luvun 1 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa.

10 §

Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisintarkausviranomaisien kanssa

Viraston on toimittava yhdessä konsernin, kriisintarkauskohteena olevan yhteisön ja tytäryritysten kriisintarkauskohteesta vastaavien kriisintarkausviranomaisien kanssa päätöksen aikaan saamiseksi vähimmäisvaatimuksen määräst:

- 1) kriisintarkauskohteena oleville yhteisöille emoyrityksen konsolidoidulla tasolla; ja
- 2) yksittäisellä tasolla kriisintarkauskohteena olevaan ryhmään kuuluvalla laitoksella, joka ei itse ole kriisintarkauskohteena oleva yhteisö.

Yhteisessä päätöksessä voidaan sopia, jos se on kriisintarkauskohteena olevan yhteisön kriisintarkausuunnitelman mukaista, että kriisintarkauskohteena olevan yhteisön sijaan tytäryritys täyttää osan vähimmäisvaatimuksesta sellaisilla 7 e §:n 4 momentissa säädetyillä rahoitusvälineillä, jotka ovat ostaneet yhteisöt, jotka eivät kuulu kriisintarkauskohteena olevaan ryhmään.

Jos kriisintarkauskohteena on useampi samaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävään luottolaitokseen kuuluva kriisintarkauskohteena oleva yhteisö, kriisintarkausviranomaisien on tarvittaessa tehtävä päätös hyväksyttävien velkojen eristä tehtävistä vähennyksistä EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan mukaisesti. Kriisintarkausviranomaiset voivat samalla päättää toimista, joilla minimoidaan ero tämän luvun 7 b §:n 3 momentin mukaisesti laskettujen jokaiselle kriisintarkauskohteena olevalle yhteisölle ja ETA-valtioon sijoittuneelle emoyritykselle laskettujen vähimmäisvaatimusten välillä, noudattaen laskuissa lisäksi EU:n vakavaraisuusasetuksen 12 a artiklaa. Kriisintarkauskohteena olevan yhteisön vähimmäisvaatimus ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin ETA-valtioon sijoittuneen emoyrityksen vähimmäisvaatimus. Kriisintarkausviranomaiset voivat tehdä päätöksen, jos se on maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen kriisintarkausuunnitelman mukaista.

Kriisintarkausviranomaiset voivat päättää 3 momentissa säädetyistä vähimmäisvaatimusten välisten erojen vähentämisestä muuttamalla vähimmäisvaatimuksen tasoa tasoittaakseen jäsenvaltioiden välisiä eroja kokonaisriskien määrissä. Päätöstä ei saa tehdä kriisintarkauskohteena olevien konsernien välisistä vastuista johtuvien erojen poistamiseksi.

10 a §

Kriisintarkausviranomaisien yhteistyötä täydentävät säännökset

Jos 10 §:n 1 momentissa tarkoitettut viranomaiset eivät ole tehneet siinä tarkoitettua yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa ja virasto on kriisintarkauskohteena olevasta yhteisöstä vastaava viranomaisena, sen on tehtävä päätös 7 a §:n 4 momentin mukaisesti vähimmäisvaatimuksesta konsolidoidulla tasolla. Päätöksessä on otettava huomioon konsernitason kriisintarkaus-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

suviranomaisen arviointi ja muiden kriisinratkaisuviranomaisten huomiot kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvista tytäryrityksistä.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on saattanut yhteistä päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Jos kriisinratkaisuviranomaiset eivät ole tehneet yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä päätös 7 e §:n mukaisesta vähimmäisvaatimuksesta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tytäryrityksen osalta, joka kuuluu sen toimivaltaan. Päätöksessä on otettava huomioon kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen sekä mahdollisen konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen huomiot.

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai konsernitason kriisinratkaisuviranomainen on saattanut 3 momentissa tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Asiaa ei kuitenkaan saa saattaa Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi, jos tytäryrityksen vaatimus on tämän luvun 7 a §:n 1 momentin mukainen ja poikkeaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä kokonaisriskin määrästä, joka on laskettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti 7 a §:n 4 momentista säädetystä vaatimuksesta.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi tämän määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 1 tai 3 momentissa tarkoitettu päätös.

Viraston tulee tehdä tässä pykälässä säädetty päätökset samanaikaisesti kriisinratkaisusuunnitelmien kanssa ja päätöksiä on arvioitava uudelleen vähintään kerran vuodessa.

11 §

Siirtymäjärjestelyt

Viraston on asetettava laitokselle omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen ja mahdollisen sitä täydentävän vaatimuksen täyttämiseksi asianmukainen siirtymäkausi, jota virasto voi muuttaa. Laitoksen on täytettävä sille asetettu vähimmäisvaatimus ja täydentävä vaatimus viraston asettamana päivänä, viimeistään **1 päivänä** tammikuuta 2024. Virasto voi tarvittaessa asettaa laitokselle vähimmäisvaatimuksen ja täydentävän vaatimuksen välitavotason, joka tulee täyttää 1 päivänä tammikuuta 2022.

Virasto voi kuitenkin tarvittaessa asettaa laitoksen siirtymäkauden päättymisajankohdan myöhemmäksi ottaen huomioon seuraavat seikat:

- 1) laitoksen taloudellisen tilanteen kehittyminen;
- 2) vähimmäisvaatimuksen täyttämisen todennäköisyys kohtuullisessa ajassa; ja
- 3) pystyykö laitos korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä säädettyjä hyväksyttävyyssuhteita tai juoksuajan edellytyksiä, ja jos ei pysty, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 7 d §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitetun yhteisön on täytettävä vähimmäisvaatimus ja täydentävä vaatimus 1 päivänä tammikuuta 2022. Näiden yhteisöjen ei kuitenkaan tarvitse täyttää vähimmäisvaatimusta kahden vuoden aikana siitä päivästä, jolloin:

- 1) virasto alensi yhteisön velkojen arvoa; tai
- 2) yhteisö otti käyttöön vaihtoehtoisen toimenpiteen, jolla pääomainstrumenttien ja muiden velkojen arvo on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääoman instrumenteiksi tai jona velkojen arvonalentamis- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty yhteisön pääomapohjan vahvistamiseksi.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai ryhmän, johon se kuuluu, ei tarvitse täyttää vähimmäisvaatimusta kolmen vuoden aikana siitä päivästä, jolloin yhteisö tai ryhmä katsotaan maailmanlaajuisenrahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi luottolaitokseksi tai 7 d §:n 1 tai 3 momentissa tarkoitetuksi laitokseksi.

Viraston on asetettava laitokselle asianmukainen siirtymäkausi vähimmäisvaatimuksen ja täydentävän vaatimuksen täyttämiseksi myös, jos virasto on käyttänyt kriisinratkaisuvälineitä tai alentanut tai muuntanut sen velkoja.

Tässä pykälässä säädettyjä siirtymäaikoja asettaessaan viraston on ilmoitettava laitokselle omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskeva vähimmäisvaatimustavoite jokaiselle 12 kuukauden jaksolle. Virasto voi muuttaa näitä jaksojen tavoitteita. Tässä pykälässä säädettyjä siirtymäkausia asettaessaan viraston on huomioitava:

- 1) talletusten määrä ja rahoitusmallin sisältävät velkainstrumentit;
- 2) hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille; ja
- 3) ydinpääoman käyttö vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi.

12 §

Alentamiskelpoisten velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen soveltaminen johdannaisopimuksiin

Asetettaessa 7 b §:n 4 tai 7 momentissa tai 7 c §:n 1 momentissa säädettyä vähimmäisvaatimusta täydentävää vaatimusta johdannaisopimukseen perustuvat velat luetaan hyväksi velkojen kokonaismäärään siten, että nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti.

12 a §

Hyväksyttävien velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen tunnustaminen sopimuksissa.

Laitoksen on käytettävä sopimuksissa sopimusehtoa, jonka mukaan laitoksen velkoja tunnustaa ja hyväksyy pääoman tai maksamatta olevan määrän alentamisen, muuntamisen tai mitätöimisen viraston päätöksellä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) velka ei ole 4 §:ssä tarkoitettu velka;
- 2) velka ei ole luonnollisen henkilön eikä muun kuin tilintarkastuslain (1141/2015) 2 luvun 5 §:n 2 kohdassa tarkoitetun oikeushenkilön korvauskelpoinen talletus;
- 3) velkaan sovelletaan Euroopan talousalueeseen kuulumattoman valtion lainsäädäntöä; ja
- 4) velka on laskettu liikkeeseen 1 päivänä heinäkuuta 2015 tai sen jälkeen.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Virasto voi päättää, ettei sopimusehtoa käytetä, jos laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus vastaa 7 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädettyä tappionkattamismäärää eikä tämän pykälän 1 momentin mukaista velkaa oteta huomioon vähimmäisvaatimusta laskettaessa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos virasto arvioi, että laitoksen tekemään sopimukseen sovelletaan sellaista 15 luvun 1 §:ssä tarkoitettua kolmannen maan kanssa tehtyä sopimusta tai kolmannen maan lainsäädäntöä, joka mahdollistaa alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytön.

Laitoksen tulee ilmoittaa virastolle, jos 1 momentin mukainen sopimusehto on mahdotonta sisällyttää sopimukseen. Ilmoituksen tulee sisältää perustelut sekä velkojen etuoikeusasema maksusaantijärjestyksessä. Sopimusehdon sisällyttämisestä voidaan poiketa ainoastaan, jos sopimus koskee velkoja, joilla on parempi etuoikeus kuin luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetuilla saatavilla. Laitoksen on toimitettava virastolle viraston pyytämät lisätiedot ilmoituksen vaikutusten arvioimiseksi. Velvollisuus sisällyttää sopimusehto 1 momentin mukaisesti keskeytetään kyseisen sopimuksen osalta ilmoituksen käsittelyn ajaksi. Sopimusehto on sisällytettävä sopimukseen kohtuullisessa ajassa ilmoituksesta, jos virasto päättää, ettei sopimusehdon sisällyttäminen ole mahdotonta ottaen huomioon laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien varmistaminen. Virasto voi myös vaatia laitosta muuttamaan sopimusehdon käyttämistä koskevaa käytäntöään.

Virasto voi eritellä ne velkaluokat, joiden osalta sopimusehdon sisällyttäminen on 4 momentissa tarkoitettulla tavalla mahdotonta, sen mukaan kuin Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 10 artiklan nojalla annetuissa teknisissä standardeissa määrätään.

Mitä 4 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos velka sisältää sellaisia ensisijaisen lisäpääoman tai toissijaisen pääoman rahoitusvälineitä tai joukkovelkakirjoja, jotka ovat vakuudettomia velkoja.

Jos hyväksyttäviä velkoja sisältävässä velkaluokassa sellaisten velkojen, jotka eivät sisällä 1 momentin mukaista sopimusehtoa, yhteismäärä sellaisten velkojen kanssa, jotka 4 §:n mukaisesti eivät ole alentamiskelpoisia tai joita virasto ei 5 §:n 2 momentin mukaisesti todennäköisesti katsoisi alentamiskelpoiksi, on yli kymmenen prosenttia velkaluokasta, viraston on arvioitava välittömästi tämän vaikutus laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin. Mitä 3 luvun 4 §:ssä säädetään, sovelletaan, jos virasto arvioi, että velat, joihin ei 1 momentin mukaisesti sisälly sopimusehtoa, luovat olennaisen esteen laitoksen purkamiselle tai toiminnan uudelleenjärjestämiselle.

Velkoja, joihin ei sisällytetä 1 momentissa säädettyä sopimusehtoa, ei oteta huomioon omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen laskemisessa. Virastolla on oikeus alentaa, muuntaa ja mitätöidä velkoja tämän lain mukaisesti, vaikka laitos ei käyttäisi 1 momentissa tarkoitettua sopimusehtoa.

Laitoksen on pyynnöstä toimitettava virastolle lausunto 1 momentissa tarkoitettua sopimusehdon täytäntöönpanokelpoisuudesta ja tehokkuudesta.

13 §

EU:n kriisinvratkaisuasetauksen soveltaminen

EU:n kriisinvratkaisuasetauksen 12 artiklassa säädetään vähimmäisvaatimuksesta, joka koskee sellaisia omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja, jotka 8 ja 9 artiklassa tarkoitettulla laitoksella

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

ja emoyrityksellä on oltava ja joihin sovelletaan velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia. Mainitun asetuksen 27 artiklassa säädetään velkojen arvonalentamisesta ja muuntamisesta ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi.

14 §

Julkistaminen sekä raportointi virastolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle

Laitosten on raportoitava virastolle ja Finanssivalvonnalle:

- 1) puolivuositain hyväksyttävien velkojen määrä ja 7 e §:n 4 momentin 1—3 kohdassa säädetty omien varojen määrä;
- 2) vuosittain muiden alentamiskelpoisten velkojen määrä; ja
- 3) vuosittain 1 ja 2 kohdassa säädettyjen velkojen ja omien varojen koostumus, niiden maksusaantijärjestys konkurssissa sekä se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lainsäädäntöä ja sisältävätkö ne arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamista koskevan sopimusehdon.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, laitoksen on raportoitava siinä säädetyt seikat viraston tai Finanssivalvonnan pyynnöstä. Laitoksella ei ole velvollisuutta raportoida 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua muiden alentamiskelpoisten velkojen määrästä, jos laitoksella on raportointipäivänä mainitun momentin 1 kohdassa säädettyjä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja vähintään 150 prosenttia sille asetetusta vähimmäisvaatimuksesta.

Laitoksen on julkistettava vähintään vuosittain:

- 1) 1 momentin 1 kohdassa säädetty tiedot sekä niiden koostumus, juoksuajan profiili ja maksusaantijärjestys selvitystilassa ja konkurssissa; ja
- 2) 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Mitä 1 ja 3 momentissa säädetään, ei sovelleta laitoksiin, joita ei kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisi kriisihallintoon.

Jos laitokseen on käytetty kriisinratkaisuvalluksia tai 6 luvun 1 §:ssä säädettyjä velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia, laitoksen on julkistettava tiedot tämän pykälän 3 momentin mukaisesti siitä päivästä lähtien, kun sen tulee 11 §:n mukaisesti täyttää 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Viraston on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle laitoksille 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n nojalla vahvistetut omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

9 luku

Liiketoiminnan luovutus

3 §

Liiketoiminnan luovutuksessa noudatettava menettely

Viraston on julkisesti tarjottava ostettavaksi luovutettava liiketoiminta tai sen kukin erikseen luovutettava osa, jollei 2 tai 5 momentista muuta johdu.

Mitä 1—3 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos liiketoiminta luovutetaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 2 §:ssä tarkoitetulle, samaan yhteenliittymään kuuluvalla jäsenluottolaitokselle.

12 luku

Viraston toimivaltuudet

7 §

Kriisinhallituksen ja varhaisen puuttumisen vaikutus eräisiin sopimusehtoihin

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kriisinhallituksen toimenpide, sen soveltamiseen suoraan liittyvä tapahtuma tai 8 §:ssä tarkoitettu maksu- ja suoritusvelvollisuuksien täytäntöönpanon keskeyttäminen eivät oikeuta ryhtymään toimenpiteeseen:

Mitä 1—3 momentissa säädetään, sovelletaan 8 ja 9 §:n mukaisen keskeytyksen tai rajoituksen estämättä.

8 §

Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano

Virastolla on oikeus kriisinhallinnossa keskeyttää laitoksen tekemän sopimuksen maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpano enintään keskeyttämisilmoituksen julkaisemispäivää lähinnä seuraavan sellaisen vuorokauden päättymiseen saakka, joka on pankkipäivä.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, virastolla on vastaava keskeyttämis-oikeus Finanssi- ja valvontaa kuultuaan, jos:

1) laitoksen on arvioitu olevan 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;

2) käytävissä ei ole välittömästi 4 luvun 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua muuta toimenpidettä, joka turvaisi laitoksen toiminnan jatkumisen; ja

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

3) keskeyttäminen on välttämätöntä laitoksen taloudellisen tilan heikkenemisen estämiseksi sekä:

- a) 4 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun tärkeän yleisen edun turvaamiseksi;
- b) kriisinratkaisutoimenpiteen valitsemiseksi; tai
- c) kriisinratkaisuvälineen tehokkaan käytön varmistamiseksi.

Viraston on 2 momentissa säädetystä keskeyttämisestä päättäessään huomioitava asetettaisiin ko laitos selvitystilaan tai haettaisiin ko sen asettamista konkurssiin liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 23 a §:n 2 momentin, säästöpankkilain 120 a §:n 3 momentin tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 33 §:n 2 momentin mukaisesti ja huomioitava velkojien oikeuksien ja yhdenvertaisen kohtelun turvaaminen.

Päättäessään keskeyttämisestä 1 tai 2 momentin mukaisesti viraston on huomioitava tapauksen olosuhteet, keskeytettävä maksu- ja suoritusvelvoitteiden täytäntöönpano mahdollisimman lyhyeksi aikaa ja arvioitava, onko keskeyttäminen tarkoituksenmukaista ulottaa virastolain 5 luvun 8 §:ssä tarkoitettuihin korvattaviin talletuksiin, erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten korvattaviin talletuksiin.

Viraston on ilmoitettava viipymättä 2 momentissa säädetystä keskeyttämisestä laitokselle ja 4 luvun 3 §:ssä tarkoitetuille viranomaisille. Keskeyttämistä koskeva päätös on julkistettava 4 luvun 4 §:n 1 momentin 1—4 kohdan sekä 2, 5 ja 7 momentin mukaisesti.

Jos sopimuksen täytäntöönpano keskeytetään 1 tai 2 momentin mukaisesti, sopimuksen vastapuolen maksu- ja suoritusvelvoitteet keskeytyvät samaksi ajaksi.

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettu velvoite olisi sopimuksen perusteella erääntynyt keskeyttämisajan kuluessa, velvoitteen katsotaan erääntyneen heti keskeyttämisajan päätyttyä.

Virasto voi 2 momentissa säädetyn keskeyttämisen lisäksi rajoittaa 9 §:n mukaisesti vakuusvelkojien oikeutta panna täytäntöön vakuusoikeuksia ja lykätä 10 ja 11 §:n mukaisesti tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen 1 momentissa säädettyksi ajaksi.

Jos virasto on päättänyt 2 momentissa tarkoitettua maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpanon keskeyttämisestä tai 8 momentissa tarkoitetuista rajoituksista tai lykkäyksistä ja päätöksen jälkeen laitokseen on käytetty kriisinratkaisuvaltuuksia, virasto ei voi enää käyttää 1 momentissa taikka 9 tai 10 §:ssä säädettyjä valtuuksia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta maksu- ja suoritusvelvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettut selvitysjärjestelmät, niiden osapuolet, toisessa ETA-valtiossa vastaavat selvitysjärjestelmät tai niiden osapuolet taikka keskusvastapuolet tai keskuspankit.

10 §

Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan 8 tai 9 §:n mukaisen keskeytyksen tai rajoituksen estämättä.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

12 §

Lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa

Laitoksen on käytettävä rahoitussopimuksissa, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, sopimusehtoa, jonka mukaan osapuolet tunnustavat 7 §:ssä säädettyt vaikutukset sopimukseen ja jonka mukaan virasto voi käyttää sopimukseen 8—11 §:ssä tarkoitettuja keskeyttämis-, rajoitus- ja lykkäämisvaltuuksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu sopimusehto on sisällytettävä kaikkiin rahoitussopimuksiin, joilla:

- 1) luodaan uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta; tai
- 2) sovitaan rahoitussopimuksen purkamisesta tai vakuusoikeuksien täytäntöönpanosta.

ETA-valtioon sijoittuneen emoyrityksen on lisäksi huolehdittava ehdon sisällyttämisestä kolmannessa maassa toimivan tytäryrityksen tekemään rahoitussopimukseen, jos tytäryritys on laitos, rahoituslaitos tai sijoituspalveluyritys. Sopimukseen sisällytettävästä ehdosta on ilmettävä, että jos virasto käyttää 8—11 §:ssä tarkoitettuja keskeyttämis-, rajoitus- ja lykkäämisvaltuuksia emoyritykseen, se ei oikeuta ryhtymään toimenpiteeseen, jonka tarkoituksena on tytäryrityksen sopimuksen irtisanominen, purkaminen tai muuttaminen, sopimuksen täytäntöönpanon keskeyttäminen, maksuvelvoitteiden nettoutus, velkojen kuittaus tai vakuusoikeuksien täytäntöönpano.

Virasto voi soveltaa rahoitussopimukseen 7—11 §:ää, vaikka laitos ei käyttäisi 1 momentissa tarkoitettua sopimusehtoa.

13 §

Varojenjaon rajoittaminen

Virasto voi kieltää laitosta jakamasta enempää kuin 3 momentissa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän. Virasto voi kieltää varojenjaon, vaikka laitos täyttää kokonaislisäpääomavaatimuksen ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a—c alakohdassa tarkoitetun omien varojen vähimmäismäärän, jos se ei kuitenkaan täytä tämän lain 8 luvun 7 a §:n 1 momentin 1 kohdassa säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta tai mainitun luvun 11 §:n 1 momentissa säädettyä vähimmäisvaatimuksen välitavoitetta lisättyinä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä. Laitoksen on tällaisessa tilanteessa ilmoitettava asiasta viipymättä virastolle.

Varojenjakona pidetään tässä pykälässä sellaisia seuraavia varojenjakoja:

1) osingon tai koron maksu käteisenä, omien osakkeiden tai osuuksien hankinta, osakkeiden tai osuuksien lunastus, pääoman takaisinmaksu tai muu näihin rinnastettava suoritus EU:n vakavaraisuusasetuksen 25 artiklassa tarkoitettuun ensisijaiseen pääomaan luettavan rahoitusvälineen perusteella;

2) muuttuvaan palkkion maksamiseen sitoutuminen tai muuttuvan palkkionosan tai harkinnanvaraisen lisäeläkkeen maksaminen, jos laitos ei ole täyttänyt kokonaislisäpääomavaatimusta maksuajankohtana tai muuttuvaan palkitsemiseen liittyvänä ansaintajaksona.

Jos kokonaislisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavat omat varat ovat:

1) alle 25 prosenttia laitokseen sovellettavasta kokonaislisäpääomavaatimuksesta, varoja ei saa jakaa lainkaan;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

2) vähintään 25 prosenttia mutta vähemmän kuin 50 prosenttia laitokseen sovellettavasta kokonaislisäpääomavaatimuksesta, varoja saa jakaa enintään määrän, joka vastaa laitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,2:llä;

3) vähintään 50 prosenttia mutta vähemmän kuin 75 prosenttia laitokseen sovellettavasta kokonaislisäpääomavaatimuksesta, varoja saa jakaa enintään määrän, joka vastaa laitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,4:llä;

4) vähintään 75 prosenttia mutta kuitenkin alittavat kokonaislisäpääomavaatimuksen, varoja saa jakaa enintään määrän, joka vastaa laitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,6:lla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina kokonaislisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavina omina varoina pidetään tässä pykälässä sellaista ydinpääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklassa ja tämän lain 8 luvun 7 a, 7 b ja 7 d §:ssä tarkoitettujen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimusten kattamiseksi.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina voitonjakokelpoisina varoina pidetään sellaista edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi ja josta on vähennetty laskennallinen verovelka sillä olettamalla, että **laitos** ei lainkaan jaa osinkoa tai toteuta muuta varojenjakoja.

Viraston on Finanssivalvontaa kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, asettaako se 1 momentissa tarkoitettua kiellon ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:

1) vaatimusten noudattamatta jättämisen syy, kesto ja laajuus sekä sen vaikutus purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin;

2) laitoksen taloudellisen tilanteen kehittyminen ja todennäköisyys, että se lähitulevaisuudessa on 4 luvun 1 §:n 1 kohdan mukaisesti kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;

3) todennäköisyys, että laitos pystyy varmistamaan 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen kohtuullisessa ajassa;

4) onko kyvyttömyys korvata velkoja, jotka eivät enää täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b ja 72 c artiklassa taikka tämän lain 8 luvun 7 e §:n 4 momentissa tai 7 g §:ssä säädettyjä hyväksyttävyyssuhteita tai juoksuajan edellytyksiä, epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;

5) onko kielto kokonaisuutena arvioiden tarkoituksenmukaisin keino puuttua laitoksen tilanteeseen ottaen huomioon sen mahdollinen vaikutus laitoksen rahoitusehtoihin sekä purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin.

Viraston on tehtävä 6 momentissa tarkoitettu arvio vähintään kerran kuukaudessa niin kauan kuin laitos ei täytä 1 momentissa säädettyjä vaatimuksia.

Viraston on Finanssivalvontaa kuultuaan asetettava 1 momentissa säädetty kielto, jos laitos yhdeksän kuukauden kuluttua sen ilmoituksesta lukien ei edelleenkään täytä 1 momentissa säädettyjä edellytyksiä.

Edellä 8 momentista poiketen kielto voidaan kuitenkin jättää asettamatta, jos virasto katsoo arvionnin jälkeen, että vähintään kaksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) vaatimusten noudattamatta jättäminen johtuu rahoitusmarkkinoiden toiminnan vakavista häiriöistä, mikä johtaa laaja-alaiseen rahoitusmarkkinoiden stressitilanteeseen useilla rahoitusmarkkinoiden eri osa-alueilla;

2) **tämän momentin** 1 kohdassa tarkoitettu häiriö johtaa laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineiden hintojen epävakauden lisääntymiseen tai laitoksen lisääntyneisiin kuluihin sekä markkinoiden sulkeutumiseen kokonaan tai osittain, mikä estää laitosta laskemasta liikkeeseen markkinoille tällaisia rahoitusvälineitä;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

3) 2 kohdassa tarkoitettu markkinoiden sulkeutuminen voidaan todeta myös useiden muiden laitosten osalta;

4) 1 kohdassa tarkoitettu häiriö estää laitosta laskemasta liikkeeseen riittävästi omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineitä vaatimusten noudattamatta jättämisen korjaamiseksi; tai

5) kiellon asettamisella on kielteisiä heijastusvaikutuksia osaan pankkisektoria, mikä mahdollisesti heikentäisi rahoitusvakautta.

Viraston on ilmoitettava Finanssivalvonnalle päätöksestään soveltaa 9 momentissa säädettyä poikkeusta ja kuukausittain arvioitava uudelleen, soveltuuko poikkeus edelleen.

14 luku

Ryhmäkriisinratkaisu

6 §

Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio

Jos kolmannessa maassa toimiluvan saaneella laitoksella on ETA-valtioon sijoittuneita tytäryrityksiä tai vähintään kahden kriisinratkaisuviranomaisen merkittävänä pitämää sivuliikettä ETA-valtiossa tai vähintään kahteen ETA-valtioon sijoittautunut emoyritys, ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten on perustettava eurooppalainen kriisinratkaisukollegio.

Kollegion puheenjohtajana toimii sen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomainen, jonka alueelle emoyritys on sijoittautunut tai jonka toimivaltaan kuuluvan tytäryrityksen tase on suurin. Kollegion puheenjohtajana toimii kuitenkin sen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen, johon emoyritys on ETA-valtioissa sijoittunut, jos emoyrityksellä on hallussaan kaikki kolmannen maan emoyrityksen ETA-valtioissa toimivat tytäryritykset.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaiset voivat yhdessä päättää olla perustamatta eurooppalaista kriisinratkaisukollegiota, jos toinen kollegio tai tätä vastaava toimielin hoitaa tässä pykälässä ja 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä sekä noudattaa tässä luvussa säädettyjä ehtoja ja toimintatapoja vastaavia säännöksiä.

Kollegioon sovelletaan 3 ja 4 §:ää sen suorittaessa tehtäviään tai kohdistessaan toimenpiteitä 1 momentissa tarkoitettuihin yrityksiin tai sivuliikkeisiin.

Asettaessaan 8 luvun mukaista vähimmäisvaatimusta kollegion on otettava huomioon mahdollinen kolmannen maan viranomaisen laatima globaali kriisinratkaisustrategia.

Jos kollegio hyväksyy globaalin kriisinratkaisustrategian ja sen mukaan ETA-valtioihin sijoittautuneet tytäryritykset tai ETA-valtiossa toimiva emoyritys ja sen tytäryritykset eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ETA-valtiossa sijoittautuneen tytäryrityksen tai ETA-valtiossa toimivan emoyrityksen on täytettävä 7 e §:n 1 momentissa säädetty vähimmäisvaatimus laskemalla liikkeeseen mainitun pykälän 4 momentissa tarkoitettuja varoja tai velkoja kolmannen maahan sijoittautuneelle emoyritykselle tai tämän samaan maahan sijoittautuneille tytäryrityksille taikka muille yhteisöille. Jos ETA-valtiossa toimiva emoyritys täyttää tämän vähimmäisvaatimuksen, sen tulee tehdä se konsolidoidulla tasolla.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

17 luku

Salassapito ja muutoksenhaku

4 §

Vaikutukset selvitystilaan ja konkurssiin

Jos laitos on asetettu kriisihallintoon, sitä ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaa yritystä ei saa asettaa selvitystilaan eikä konkurssiin muuten kuin viraston aloitteesta, ellei 3 momentissa toisin säädetä.

18 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat mainitussa momentissa säädetyn lisäksi tämän lain 2 luvun 4 §:n säännökset kriisiratkaisusuunnitelmiin tarvittavien tietojen toimittamisesta, 4 luvun 1 §:n 4 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle ja 8 luvun 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen alittaminen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen tämän lain voimaan tuloa annetut omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat päätökset ovat voimassa niin kauan, kunnes virasto antaa laitokselle uuden päätöksen tämän lain tultua voimaan. Ensin mainittuun päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olutta 8 lukua, kunnes uusi päätös on annettu.

Tämän lain 8 luvun 14 §:n 3 momenttia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2024. Jos virasto on asettanut laitokselle mainitun luvun 11 §:n 2 momentin mukaisesti siirtymäajan, joka päättyy myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta 2024, 14 §:n 3 momenttia sovelletaan asetetun siirtymäkauden päättymispäivästä.

3.

Laki

Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 65 d ja 65 e §, sellaisina kuin ne ovat laissa 820/2017,

muutetaan 4 §:n 2 momentin 13 kohta ja 3 momentti, 10 §:n 1 momentin 6 kohta, 26 §:n 1 momentin 2 kohta sekä 59 ja 65 b §,

sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 2 momentin 13 kohta laissa 1108/2018, 4 §:n 3 momentti laissa 752/2012, 10 §:n 1 momentin 6 kohta laissa 820/2017, 26 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 311/2015, 59 § laissa 893/2017 ja 65 b § laeissa 985/2013 ja 311/2015, sekä

lisätään 4 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 752/2012, 254/2013, 170/2014, 311/2015, 1055/2016, 352/2017, 1071/2017, 1108/2018, 215/2019 ja 296/2019, uusi 14 kohta, 26 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 170/2014, 611/2014, 311/2015, 1442/2016 ja 575/2017, uusi 9 momentti ja 31 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1071/2017, uusi 5 momentti seuraavasti:

4 §

Valvottavat

Toimilupavalvottavalla tarkoitetaan tässä laissa:

13) sellaista yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402, jäljempänä *arvopaperistamisasetus*, 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhteisöä, jolle on myönnetty mainitun asetuksen 28 artiklassa tarkoitettu toimilupa;

14) omistusyhteisö, jolle on myönnetty omistusyhteisötoimintaa koskeva lupa luottolaitostoinnasta annetun lain 2 a luvussa säädetyllä tavalla.

Toimilupavalvottavaan rinnastetaan 3 lukua sovellettaessa vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitettu vakuutusyhdistys, vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitettu vakuutuskassa, eläkesäätiölaissa (1774/1995) tarkoitettu eläkesäätiö, luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, vakuutusyhtiön ja vakuutusyhdistyksen muu kuin 2 momentin 14 kohdassa tarkoitettu omistusyhteisö sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa (699/2004) tarkoitettu ryhmittymän omistusyhteisö niin kuin mainitussa luvussa säädetään.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

10 §

Johtokunnan tehtävät

Johtokunnalla on seuraavat finanssimarkkinoiden valvontaa koskevat tehtävät:

6) tehdä päätös, joka koskee luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 4, 4 a, 7 ja 8 §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimuksen asettamista, muuttamista tai ennallaan pitämistä, 4 d §:ssä tarkoitettua lisäpääomavaatimuksen hyväksymistä, 4 e §:ssä tarkoitettua menettelyä, 6 §:ssä tarkoitettua menettelyä tai 15 luvun 11 §:n 5 momentissa tarkoitettua enimmäisluototussuhdetta taikka luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetus*, 124 ja 164 artiklassa tarkoitettujen kiinteistö- vakuudellisiin luottoihin sovellettavien pääomavaatimusten asettamista mainitun asetuksen mukaista vähimmäismäärää korkeammaksi tai tätä koskevan aiemman päätöksen muuttamista tai mainitun asetuksen 458 artiklan soveltamista.

26 §

Toimiluvan ja rekisteröitymisen peruuttaminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi

Finanssivalvonta voi perua valvottavan toimiluvan tai, jos EKP tai muu viranomainen on toimivaltainen toimilupaviranomainen, esittää tälle toimiluvan perumista, jos finanssimarkkinoiden valvonnalle 1 §:ssä säädettyjen tavoitteiden toteutumista ei voida riittävästi turvata rajoittamalla valvottavan toimintaa 27 §:n mukaisesti tai muilla tämän lain mukaisilla toimenpiteillä tai muualla laissa säädettyillä toimenpiteillä ja:

2) valvottava ei ole kyennyt sille asetetussa määräajassa suorittamaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 a luvussa tarkoitettussa elvytyssuunnitelmassa, rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 25 §:ssä tarkoitettussa ryhmittymän vakavaraisuuden tervehdyttämissuunnitelmassa taikka vakuutusyhtiölain 25 luvun 5 tai 6 §:ssä tai 26 luvun 11 §:ssä, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:ssä, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 46 §:ssä taikka vakuutusyhdistyslain 12 luvun 6 b §:ssä tarkoitettussa taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmassa tai lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmassa esitettyjä toimenpiteitä taikka jos tällaisen suunnitelman toteuttaminen on laiminlyöty; tai

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen toimilupaa ei voida peruuttaa tai toimintaa määrätä lopetettavaksi ainoastaan sillä perusteella, että luottolaitos jättää täyttämättä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 92 b artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

31 §

Tilintarkastajan ilmoitusvelvollisuus

Finanssivalvonta voi vaatia toimilupavalvottavaa vaihtamaan valvottavan tilintarkastajan, jos tilintarkastaja laiminlyö tässä pykälässä säädetyn ilmoitusvelvollisuuden. Jos toimilupavalvottavan tilintarkastajaksi on valittu tilintarkastusyhteisö, vaatimus koskee sitä tilintarkastusyhteisön toimihenkilöä, jolla on päävastuu valvottavan tilintarkastuksesta. Finanssivalvonnan on toimitettava vaatimus toimilupavalvottavan tarkastusvaliokunnalle, tai jos toimilupavalvottavalla ei ole tarkastusvaliokuntaa, valvottavan hallitukselle. Tässä momentissa tarkoitettua vaatimuksen esittäminen ei estä Finanssivalvontaa tai Patentti- ja rekisterihallituksen tilintarkastusvalvontaa ryhtymästä tilintarkastuslaissa säädettyihin toimenpiteisiin.

59 §

Ulkomaisen ETA-sivuliikkeen ja muun ulkomaisen ETA-valvottavan toimintaa koskevien ehtojen ilmoittaminen kotivaltion valvontaviranomaiselle

Finanssivalvonnan on ilmoitettava ulkomaiselle ETA-sivuliikkeelle ja sen valvonnasta vastaavalle viranomaiselle, tai jos kyseessä on muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa sijaitseva toimiluvan saanut vakuutusyhtiö, sen valvonnasta vastaavalle viranomaiselle, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut sivuliikkeeltä tai ulkomaiselta ETA-valvontaviranomaiselta ilmoituksen ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toiminnan aloittamisesta Suomessa tai tällaisen toiminnan merkittävistä muutoksista, sivuliikkeen toimintaa ja valvonnan toteuttamista koskevat vaatimukset ja ne yleisen edun vaatimat ehdot, joita ulkomaisen ETA-valvottavan on Suomessa toimiesaan noudatettava. Mitä tässä pykälässä säädetään, ei sovelleta ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen maksulaitoksen eikä ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen perustamiseen Suomeen. Lisäeläke toiminnan aloittamisesta Suomessa säädetään ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa.

65 b §

Valvontakollegion perustaminen

Finanssivalvonnan on perustettava valvontakollegio, jos:

- 1) Finanssivalvonta vastaa valvottavan ryhmävalvonnasta ja ryhmään kuuluu toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saanut valvottava, ryhmään kuuluva valvottava on perustanut toiseen ETA-valtioon merkittävän sivuliikkeen tai valvottava kuuluu luottolaitostoiminnasta annetun lain 2 luvun 5 §:ssä tarkoitetun alakonsernin muodostamisvelvollisuuden piiriin; tai
- 2) suomalainen luottolaitos, joka ei kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin, on perustanut toiseen ETA-valtioon merkittävän sivuliikkeen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen valvottavien, sivuliikkeiden ja omistusyhteisöjen toimintaa valvovilla ulkomaisilla ETA-valvontaviranomaisilla ja Euroopan valvontaviranomaisella on oikeus osallistua valvontakollegioon. Tarvittaessa Finanssivalvonta voi kutsua valvontakolle-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

gioon ETA-valtioiden keskuspankkien edustajia sekä Finanssivalvontaa vastaavia muiden kuin ETA-valtioiden valvontaviranomaisia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

rahoitusvakaussiviranomaisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rahoitusvakaussiviranomaisesta annetun lain (1195/2014) 4 luvun 5 §:n 5 momentti, 5 luvun 4 §:n 2 momentti ja 6 luvun 1 §:n 3 momentti seuraavasti:

4 luku

EU:n yhteiseen kriisinvratkaisurahastoon kerättävä EU:n vakaussmaksu ja kansalliseen kriisinvratkaisurahastoon kerättävä vakaussmaksu

5 §

Kansallinen vakaussmaksu ja kriisinvratkaisurahaston tavoitetaso

— — — — —
Jos vakaussmaksujen määrä laskee alle tavoitetason 2 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, virasto perii vakaussmaksuja siihen asti, että tavoitetaso on saavutettu. Jos vakaussmaksujen määrä laskee määräajan jälkeen alle 2/3 säädetyn tavoitetason, 3 momentissa tarkoitettu osuus määräytyy kultakin vuodelta siten, että kriisinvratkaisurahaston varat saavuttavat 2 momentin mukaisen vähimmäistason viimeistään kuudentena kalenterivuotena sen jälkeen, kun varojen määrä alitti 2/3 tavoitetasosta.
— — — — —

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

5 luku

Talletussuoja

4 §

Talletussuojamaksu ja talletussuojajärjestelmän liittymismaksu

Uuden talletuspankin on suoritettava talletussuojajärjestelmän liittymismaksu, jonka kokonaismäärä on 0,8 prosenttia talletuspankin korvattavien talletusten yhteenlasketusta määrästä. Liittymismaksu on suoritettava kokonaisuudessaan kuudessa vuodessa liittymisestä siten, että kunakin vuonna on suoritettava vähintään kuudesosa liittymismaksun kokonaismäärästä. Ensimmäisenä vuonna on suoritettava määrä, joka vastaa vähintään yhtä kuudesosaa talletuspankilla liittymisvuotta seuraavan toisen kalenterivuoden päättyessä olevien korvattavien talletusten arvioidun määrän perusteella lasketusta liittymismaksun kokonaismäärästä. Vuotuista liittymismaksua on lisättävä tai vähennettävä samassa suhteessa kuin talletuspankin korvattavien talletusten määrä kunakin vuonna kasvaa tai vähenee.

6 luku

Rahaston tilinpäätös ja tilintarkastus

1 §

Rahaston tilinpäätös ja tilintarkastus

Valtiovarainministeriö asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan rahaston hallintoa, taloutta ja tilejä tarkastamaan kaksi tilintarkastajaa, joiden molempien tulee olla joko Keskuskauppakamarin hyväksymiä tilintarkastajia tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

5.

Laki

liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 6 §:n 2 momentti, 20 §:n 1 ja 5 momentti sekä 20 a, 21 ja 23 a §, sellaisina kuin ne ovat, 6 §:n 2 momentti laissa 1204/2014, 20 §:n 1 ja 5 momentti laissa 642/2006, 20 a ja 23 a § laissa 408/2004 sekä 21 § laeissa 1204/2014 ja 869/2018, seuraavasti:

6 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta ilmoituksesta on käytävä ilmi, että jos tallettajan sulautumiseen osallisissa luottolaitoksissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää rahoitusvakauseräviranomaisesta annetun lain (1195/2014) 5 luvun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan mainitun luvun 13 §:ää. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka mainitun 8 §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia talletuspankkeja pidetään mainitun pykälän 5 momentissa tarkoitettulla tavalla yhtenä talletuspankkina mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

20 §

Finanssivalvonnan tai Rahoitusvakauseräviraston tehdessä päätöksen luottolaitoksen asettamisesta selvitystilaan sen on samalla valittava yksi tai useampi selvitysmies. Selvitysmiehiin sovelletaan muuten osakeyhtiölain 20 luvun 9 §:n 1 ja 3 momenttia. Mainitun pykälän 3 momentissa tarkoitettua määrystä voi hakea myös Finanssivalvonta ja Rahoitusvakauserävirasto.

Selvitysmiesten on annettava lopputilitys sekä osakeyhtiölain 20 luvun 17 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus tiedoksi Finanssivalvonnalle sekä Rahoitusvakauserävirastolle, jos se on päättänyt selvitystilaan asettamisesta.

20 a §

Rekisteriviranomaisen, Finanssivalvonnan, Rahoitusvakauseräviraston ja tuomioistuimen on valitessaan selvitysmiehen annettava hänelle todistus hänen valitsemisestaan tehtävään. Ote tai jäljennös yhtiökokouksen pöytäkirjasta on todistus siitä, että yhtiökokous on valinnut selvitysmiehen tehtävänsä.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

21 §

Luottolaitos voidaan asettaa konkurssiin luottolaitoksen, sen velkojan tai Rahoitusvakausviraston hakemuksesta noudattaen, mitä konkurssilaisissa (120/2004) ja jäljempänä tässä luvussa säädetään.

23 a §

Luottolaitoksen asettamisesta selvitystilaan ovat toimivaltaisia päättämään luottolaitoksen yhtiökokous, rekisteriviranomainen, Finanssivalvonta ja Rahoitusvakausvirasto noudattaen tätä lakia ja osakeyhtiölakia. Suomalaisen tuomioistuimen toimivallasta asettaa luottolaitos konkurssiin säädetään erikseen. Edellä säädetty menettely käsittää myös muissa ETA-valtioissa sijaitsevat luottolaitoksen sivukonttorit.

Rahoitusvakausviraston on määrättävä luottolaitos selvitystilaan tai haettava tuomioistuimessa sen asettamista konkurssiin, jos luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (1194/2014) 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset luottolaitoksen asettamiselle kriisihallintoon täytyisivät, mutta Rahoitusvakausvirasto tekee päätöksen olla asettamatta luottolaitosta kriisihallintoon, koska sitä ei pidetä mainitun momentin 3 kohdan mukaisesti tarpeellisena tärkeän yleisen edun turvaamiseksi. Rahoitusvakausviraston on määrättävä luottolaitos selvitystilaan tai haettava sen asettamista konkurssiin myös, jos yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismen ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 42 artiklassa tarkoitettu kriisinratkaisuneuvosto ei mainitun asetuksen 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti aseta luottolaitosta kriisihallintoon. Rahoitusvakausviraston on kuultava Finanssivalvontaa ennen selvitystilaan määräämistä tai konkurssihakemuksen tekemistä. Selvitystila alkaa, kun Rahoitusvakausviraston päätös on tehty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

6.

Laki

säästöpankkilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan säästöpankkilain (1502/2001) 69 §:n 2 momentti, 104, 104 a ja 108 §, 114 §:n 3 momentti, 118 § ja 120 a §:n 1 momentti,

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

sellaisina kuin niistä ovat 69 §:n 2 momentti laissa 1206/2014, 104 § osaksi laissa 590/2003, 104 a § ja 120 a §:n 1 momentti laissa 410/2004, 108 § laissa 614/2014 ja 118 § laissa 1206/2014 ja 871/2018, sekä

lisätään 120 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 410/2004, uusi 3 momentti seuraavasti:

69 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta ilmoituksesta on käytävä ilmi, että jos tallettajan sulautumiseen osallisissa säästöpankeissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää rahoitusvakauseriviranomaisesta annetun lain (1195/2014) 5 luvun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan mainitun luvun 13 §:ää. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka mainitun 8 §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia säästöpankkeja pidetään mainitun pykälän 5 momentissa tarkoitettulla tavalla yhtenä talletuspankkina mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

104 §

Kun säästöpankki, Finanssivalvonta tai Rahoitusvakauserivirasto tekee päätöksen selvitystilasta, on samalla valittava yksi tai useampia selvitysmiehiä hallituksen, toimitusjohtajan ja mahdollisen hallintoneuvoston tilalle. Mitä muualla laissa säädetään hallituksesta ja sen jäsenistä, sovelletaan myös selvitysmiehiin, jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu.

Jollei selvitystilassa olevalla säästöpankilla ole rekisteriin merkittyjä toimikelpoisia selvitysmiehiä, rekisteriviranomaisen on määrättävä selvitysmiehet. Määräämistä voi hakea Finanssivalvonta, Rahoitusvakauserivirasto sekä se, jonka oikeus voi riippua siitä, että luottolaitoksella on joku, joka voi sitä edustaa.

Selvitysmiesten on viipymättä sen jälkeen, kun Finanssivalvonta on tehnyt päätöksen toimiluvan peruuttamisesta, kutsuttava koolle säästöpankin isäntien kokous päättämään toimenpiteistä säästöpankin sulautumisesta toiseen säästöpankkiin tai toimilupaedellytysten korjaamisesta muulla tavalla taikka säästöpankin purkamisesta.

104 a §

Rekisteriviranomaisen, Finanssivalvonnan tai Rahoitusvakauseriviraston on valitessaan selvitysmiehen annettava hänelle todistus hänen valitsemisestaan tehtävään. Ote tai jäljennös isäntien kokouksen pöytäkirjasta on todistus siitä, että isäntien kokous on valinnut selvitysmiehen tehtävänsä.

108 §

Kun isäntien kokous, Finanssivalvonta tai Rahoitusvakauserivirasto on tehnyt päätöksen säästöpankin asettamisesta selvitystilaan, selvitysmiesten on viivytyksettä tehtävä selvitystilaa koskevista päätöksistä ja selvitysmiesten valinnasta ilmoitus rekisteröimistä varten. Ilmoitus on lisäksi tehtävä talletussuojarahastolle ja, jos päätöksen selvitystilaan asettamisesta on tehnyt isäntien kokous, Finanssivalvonnalle. Ilmoitus on tehtävä myös vakuusrahastolle ja sijoittajien korvausrahastolle, jos säästöpankki on rahaston jäsen.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

114 §

Selvitysmiesten on annettava lopputilitys tiedoksi Finanssivalvonnalle sekä Rahoitusvakaussivustolle, jos se on päättänyt selvitystilaan asettamisesta.

118 §

Säästöpankin omaisuus voidaan luovuttaa konkurssiin hallituksen tai, kun säästöpankki on selvitystilassa, selvitysmiesten päätöksen perusteella tai Rahoitusvakaussivuston hakemuksesta. Konkurssin aikana säästöpankkia edustavat konkurssivelallisenä hallitus ja toimitusjohtaja taikka ennen konkurssin alkamista valitut selvitysmiehet. Konkurssin aikana voidaan kuitenkin valita uusia hallituksen jäseniä tai uusia selvitysmiehiä.

120 a §

Säästöpankin asettamisesta selvitystilaan ovat toimivaltaisia päättämään isäntien kokous, Finanssivalvonta ja Rahoitusvakaussivusto noudattaen tätä lakia. Suomalaisen tuomioistuimen toimivallasta asettaa säästöpankki konkurssiin säädetään erikseen. Edellä säädetty menettely käsittelee myös muissa ETA-valtioissa sijaitsevat säästöpankin sivukonttorit.

Rahoitusvakaussivuston on määrättävä säästöpankki selvitystilaan tai haettava tuomioistuimessa sen asettamista konkurssiin, jos luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset säästöpankin asettamiselle kriisihallintoon täytyisivät, mutta Rahoitusvakaussivusto tekee päätöksen olla asettamatta säästöpankkia kriisihallintoon, koska sitä ei pidetä mainitun momentin 3 kohdan mukaisesti tarpeellisenä tärkeän yleisen edun turvaamiseksi. Rahoitusvakaussivuston on määrättävä säästöpankki selvitystilaan tai haettava sen asettamista konkurssiin myös, jos yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismien ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 42 artiklassa tarkoitettu kriisinratkaisuneuvosto ei mainitun asetuksen 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti aseta säästöpankkia kriisihallintoon. Rahoitusvakaussivuston on kuultava Finanssivalvontaa ennen selvitystilaan määrittämistä tai konkurssihakemuksen tekemistä. Selvitystila alkaa, kun Rahoitusvakaussivuston päätös on tehty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

7.

Laki

osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 51 §:n 3 momentti sekä
muutetaan 9 §:n 2 momentti, 26 §:n 1 ja 5 momentti, 27 §, 29 §:n 1 momentti ja 33 §, sellaisena kuin niistä on 9 §:n 2 momentti laissa 1205/2014,
seuraavasti:

9 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta ilmoituksesta on käytävä ilmi, että jos tallettajan sulautumiseen osallisissa luottolaitoksissa olevien talletusten yhteenlaskettu määrä ylittää rahoitusvakauseräviranomaisesta annetun lain (1195/2014) 5 luvun 8 §:ssä säädetyn talletussuojan enimmäisrajan, talletussuojaan sovelletaan mainitun luvun 13 §:ää. Tallettajalla on oikeus kuuden kuukauden kuluessa ilmoituksen saatuaan irtisanoa alkuperäisten sopimusehtojen estämättä sellainen talletus, joka mainitun 8 §:n nojalla jää kokonaan tai osittain talletussuojan ulkopuolelle. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos sulautuvia talletuspankkeja pidetään mainitun pykälän 5 momentissa tarkoitettulla tavalla yhtenä talletuspankkina mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua talletussuojan ylärajaa sovellettaessa.

26 §

Finanssivalvonnan tai Rahoitusvakauseräviraston tehdessä päätöksen luottolaitoksen asettamisesta selvitystilaan sen on samalla valittava yksi tai useampi selvitysmies. Selvitysmiehiin sovelletaan muuten osuuskuntalain 23 luvun 9 §:ää. Mainitun pykälän 3 momentissa tarkoitettua määräystä voi hakea myös Finanssivalvonta ja Rahoitusvakauserävirasto.

Selvitysmiesten on annettava lopputilitys sekä osuuskuntalain 23 luvun 17 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus tiedoksi Finanssivalvonnalle sekä Rahoitusvakauserävirastolle, jos se on päättänyt selvitystilaan asettamisesta.

27 §

Rekisteriviranomaisen, Finanssivalvonnan ja Rahoitusvakauseräviraston on valitessaan selvitysmiehen annettava hänelle siitä todistus. Ote tai jäljennös osuuskunnan kokouksen pöytäkirjasta on todistus siitä, että osuuskunnan kokous on valinnut selvitysmiehen.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

29 §

Luottolaitos voidaan asettaa konkurssiin luottolaitoksen, sen velkojan tai Rahoitusvakausviraston hakemuksesta noudattaen, mitä konkurssilaisissa (120/2004) ja jäljempänä tässä luvussa säädetään.

33 §

Luottolaitoksen asettamisesta selvitystilaan ovat toimivaltaisia päättämään osuuskunnan kokous, rekisteriviranomainen, Finanssivalvonta ja Rahoitusvakausvirasto noudattaen tätä lakia ja osuuskuntalakia. Suomalaisen tuomioistuimen toimivallasta asettaa luottolaitos konkurssiin säädetään erikseen. Edellä säädetty menettely käsittää myös muissa ETA-valtioissa sijaitsevat luottolaitoksen sivukonttorit.

Rahoitusvakausviraston on määrättävä luottolaitos selvitystilaan tai haettava tuomioistuimessa sen asettamista konkurssiin, jos luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinhallinnasta annetun lain (1194/2014) 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset luottolaitoksen asettamiselle kriisinhallintoon täyttyisivät, mutta Rahoitusvakausvirasto tekee päätöksen olla asettamatta luottolaitosta kriisinhallintoon, koska sitä ei pidetä mainitun momentin 3 kohdan mukaisesti tarpeellisena tärkeän yleisen edun turvaamiseksi. Rahoitusvakausviraston on määrättävä luottolaitos selvitystilaan tai haettava sen asettamista konkurssiin myös, jos yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinhallinnasta varten yhteisen kriisinhallintomekanismin ja yhteisen kriisinhallinturahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 42 artiklassa tarkoitettu kriisinhallintoneuvosto ei mainitun asetuksen 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti aseta luottolaitosta kriisinhallintoon. Rahoitusvakausviraston on kuultava Finanssivalvontaa ennen selvitystilaan määräämistä tai konkurssihakemuksen tekemistä. Selvitystila alkaa, kun Rahoitusvakausviraston päätös on tehty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

8.

Laki

talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain (599/2010) 27 §:n 1 momentti sekä *lisätään* lakiin uusi 27 a § ja 39 a § seuraavasti:

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

27 §

Keskusyhteisön velvollisuus maksaa jäsenluottolaitoksen erääntynyt velka

Velkoja, joka ei ole saanut jäsenluottolaitokselta suoritusta erääntyneestä saatavastaan (*päävelka*), voi vaatia suoritusta keskusyhteisöltä samassa maksunsaantijärjestyksessä kuin jäsenluottolaitokselta, kun päävelka on erääntynyt.

27 a §

Jäsenluottolaitoksen vastuu kriisinhallinnassa

Jos jäsenluottolaitos asetetaan kriisinhallintoon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinhallinnasta annetun lain 4 luvun 5 §:n 3 momentin mukaisesti, sen omia varoja ja hyväksyttävissä velkoja voidaan käyttää keskusyhteisön tai toisen jäsenluottolaitoksen tappioiden kattamiseen ja pääomittamiseen. Tässä pykälässä säädettyyn tilanteeseen ei sovelleta tämän lain 30 §:ää.

39 a §

Keskinäisen luotonannon ja talletusten kieltäminen eräissä tapauksissa

Talletuspankkien yhteenliittymään kuuluva osuuspankki tai osuuspankkiosakeyhtiö ei saa ottaa talletusta eikä luottoa toiselta osuuspankilta tai osuuspankkiosakeyhtiöltä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, osuuspankki ja osuuspankkiosakeyhtiö saavat hankkia toisen osuuspankin tai osuuspankkiosakeyhtiön liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan ainoastaan sellaisiin osuuspankkeihin ja osuuspankkiosakeyhtiöihin, jotka ovat jäsenenä ennen 1 päivää heinäkuuta 2010 osuuspankkien yhteenliittymänä toimintansa aloittaneissa talletuspankkien yhteenliittymässä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

9.

Laki

talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annettu laki (1509/2001).

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

10.

Laki

yrityksen saneerauksesta annetun lain 2 §:n 3 momentin kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan yrityksen saneerauksesta annetun lain (47/1993) 2 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1211/2014.

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

11.

Laki

eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain 2 ja 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

~~kumotaan eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain (1084/1999) 6 §:n 1 ja 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentti laissa 1513/2001 ja 4 momentti laissa 639/2014, ja~~

muutetaan eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain (1084/1999) 2 §:n 7 momentti ja 6 §:n ~~2 ja 3 momentti~~, sellaisena kuin niistä on 6 § osaksi laeissa 1513/2001, 887/2010 ja 639/2014,

seuraavasti:

2 §

Määritelmiä

Maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisella tarkoitetaan konkurssin, yrityksen saneerausmenettelyn tai yksityishenkilön velkajärjestelyn aloittamista taikka päätöstä **luottolaitoksen** selvitystilasta, sulkemisesta tai toimiluvan peruuttamisesta sekä muuta näihin verrattavaa viranomaisen päätöstä pakkotäytäntöönpanoon ryhtymisestä.

6 §

Nettoutus luottolaitoksen maksukyvyttömyysmenettelyssä

Velvoitteet, jotka on ilmoitettu selvitysjärjestelmän sääntöjen mukaan selvitettäväksi selvitysjärjestelmän osapuolena olevan luottolaitoksen maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisen jälkeen, saadaan nettouttaa ja nettoutus sitoo maksukyvyttömyysmenettelyssä, jos:

1) velvoitteet nettoutetaan sinä selvitysjärjestelmän sääntöjen mukaisena selvityspäivänä, jona maksukyvyttömyysmenettely on alkanut; ja

2) selvitysjärjestelmän ylläpitäjä voi osoittaa, että kun velvoitteita koskevat määräykset tulivat selvitysjärjestelmän sääntöjen mukaan peruuttamattomiksi, se ei tiennyt eikä sen pitänyt tietää maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisesta.

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Vakuudellisen selvityssopimuksen mukaisesti annettuun vakuuteen perustuvat oikeudet voidaan toteuttaa, vaikka maksukyvyttömyysmenettely vakuuden antanutta luottolaitosta kohtaan on alkanut.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

12.

Laki

arvopaperitileistä annetun lain 11 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvopaperitileistä annetun lain (750/2012) 11 §:n 3 momentti seuraavasti:

11 §

Säilyttäjän konkurssi ja muu maksukyvyttömyys

Mitä tässä pykälässä säädetään säilyttäjän konkurssista, noudatetaan soveltuvin osin säilyttäjää koskevassa yrityksen saneerauksesta annetussa laissa tarkoitetussa yrityksen saneerausmenettelyssä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

13.

Laki

rahoitusvakuuslain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rahoitusvakuuslain (11/2004) 3 §:n 1 momentin 4 kohta seuraavasti:

3 §

Määritelmiä

Tässä laissa tarkoitetaan:

4) *maksukyvyttömyysmenettelyn alkamisella* konkurssin tai yrityksen saneerausmenettelyn aloittamista sekä muuta päätöstä ryhtyä näihin verrattavaan täytäntöönpanoon, joka edellyttää viiranomaisen osallistumista ja joka rajoittaa velallisen määräysvaltaa; ja

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

14.

Laki

arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetun lain 2 luvun 25 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetun lain (348/2017) 2 luvun 25 § seuraavasti:

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

2 luku

Arvopaperikeskuksen toimilupa, omistajat, hallinto ja toiminta sekä keskusvastapuoli

25 §

Sopimukset määräytösapuolen maksukyvyttömyyden varalta

Markkinarakennetoimija-asetuksen 48 artiklan mukaiset sopimukset keskusvastapuolen määräytösapuolen asiakkaille kuuluvan omaisuuden ja sopimusten siirtämisestä toiselle määräytösapuolelle voidaan toteuttaa ensiksi mainittua määräytösapuolta koskevan konkurssin, yrityksen saneerausmenettelyn ja muun näihin verrattavan menettelyn estämättä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

15.

Laki

Suomen Pankista annetun lain 11 ja 26 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Suomen Pankista annetun lain (214/1998) 11 §:n 2 momentin 6 kohta ja 26 §:n 4 momentti, sellaisena kuin niistä on 26 §:n 4 momentti laissa 619/2014, seuraavasti:

11 §

Pankkivaltuuston tehtävät

Pankkivaltuuston tehtävänä Suomen Pankin hallinnon osalta on:

6) antaa johtokunnan esityksestä määräykset pankin eläkevastuun hoitamisesta;

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

26 §

Oikeus saada ja velvollisuus antaa tietoja

Suomen Pankin on sen estämättä, mitä tietojen salassapidosta muualla laissa säädetään, ilmoitettava viipymättä Finanssivalvonnalle ja Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 71 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille, jos Suomen Pankin tietoon tulee Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 18 artiklassa tarkoitettu tai siihen rinnastettava kriisitilanne Suomessa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

16.

Laki

sijoituspalvelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoituspalvelulain (747/2012) 1 luvun 4 §:n 2 momentti, 5 §:n 1 ja 2 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 4 §:n 2 momentti laissa 513/2019, 1 luvun 5 §:n 1 momentti laissa 397/2019 sekä 1 luvun 5 §:n 2 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 momentti laissa 1069/2017, sekä
lisätään 10 lukuun uusi 4 a § seuraavasti:

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

1 luku

Yleiset säännökset

4 §

Luottolaitokseen, rahastoyhtiöön ja vaihtoehtorahastojen hoitajaan sovellettavat säännökset

Rahastoyhtiöön, joka tarjoaa sijoituspalveluja siten kuin sijoitusrahastolaissa säädetään, sovelletaan näiden palvelujen osalta, mitä tämän lain 2 luvun 2 §:ssä, 6 luvun 1 §:n 2 momentissa sekä 2 §:n 1, 2 ja 4 momentissa, 6b luvun 5 ja 6 §:ssä, 7 luvun 2, 5, 7—9, 12—14 ja 16 §:ssä, 9 luvussa, 10 luvun 1—4, 4 a, 5—7, 15 ja 16 §:ssä sekä 11, 12 ja 15 luvussa, 16 luvun 2 ja 3 §:ssä sekä EU:n rahoitusvälineiden markkinat -asetuksen 26 artiklassa säädetään sijoituspalveluyrityksestä. Vaihtoehtorahastojen hoitajaan, joka tarjoaa sijoituspalveluja siten kuin vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa säädetään, sovelletaan näiden palvelujen osalta, mitä tämän lain 2 luvun 2 §:ssä, 6 luvun 1 §:n 2 momentissa sekä 2 §:n 1, 2 ja 4 momentissa, 6b luvun 5 ja 6 §:ssä, 7 luvun 2, 5, 7—9, 12—14 ja 16 §:ssä sekä 9, 9a, 10, 11 ja 15 luvussa, 16 luvun 2 ja 3 §:ssä sekä EU:n rahoitusvälineiden markkinat asetuksen 26 artiklassa säädetään sijoituspalveluyrityksestä.

5 §

Ulkomaiseen ETA-sijoituspalveluyritykseen ja ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen sovellettavat säännökset

Ulkomaisen ETA-sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua tai harjoittaa sijoitustoimintaa sekä tarjota oheispalveluja sivuliikkeen välityksellä Suomessa ja tällaiselle toiminnalle asetettavista vaatimuksista säädetään 13 §:ssä, 2 luvun 2 §:n 1 momentissa, 4 luvun 1 §:n 1—3 ja 6 momentissa, 7 luvun 2 §:n 6 momentissa sekä 7, 15 ja 16 §:ssä, 7a luvun 5 §:ssä, 10 luvun 1—4, 4 a, 5—9, 11—14 ja 16 §:ssä, 11 luvun 18, 19 ja 22—25 §:ssä, 12 luvun 3 a ja 4 §:ssä, 14 ja 15 luvussa sekä 16 luvun 2 ja 3 §:ssä.

Ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen, joka tarjoaa sijoituspalvelua tai harjoittaa sijoitustoimintaa sekä tarjoaa oheispalveluja Suomessa sivuliikkeen välityksellä, sovelletaan näiden palvelujen ja toiminnan osalta 13 §:ää, 2 luvun 2 §:n 1 momenttia, 4 luvun 1 §:n 4—6 momenttia, 7 luvun 2 §:n 6 momenttia sekä 7, 15 ja 16 §:ää, 7a luvun 5 §:ää, 10 luvun 1—4, 4 a, 5—9, 11—14 ja 16 §:ää sekä 11 luvun 18, 19 ja 22—25 §:ää, 12 luvun 4 §:ää, 14 ja 15 lukua sekä 16 luvun 2 ja 3 §:ää.

6 §

Ulkomaiseen ETA-rahastoyhtiöön ja ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajaan sovellettavat säännökset

Sijoitusrahastolaissa tarkoitettuun ulkomaiseen ETA-rahastoyhtiöön, joka tarjoaa sijoituspalvelua Suomessa sekä vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa tarkoitettuun ETA-vaihto-

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

ehtorahastojen hoitajaan, joka tarjoaa sijoituspalvelua Suomessa sivuliikkeen välityksellä, sovelletaan näiden palvelujen osalta, mitä tämän lain 2 luvun 2 §:ssä, 7 luvun 2 §:n 6 momentissa ja 15 ja 16 §:ssä, 7 a luvun 5 §:ssä, 10 luvun 1—4, 4 a, 5—9, 11—14 ja 16 §:ssä ja 11 luvun 18, 19 ja 22—25 §:ssä säädetään ulkomaisesta ETA-sijoituspalveluyrityksestä ja 15 luvussa ulkomaisesta sijoituspalveluyrityksestä sekä 16 luvun 2 §:ää.

7 §

Kolmannen maan yritykseen sovellettavat säännökset

Kolmannen maan yritykseen, joka tarjoaa sijoituspalvelua tai harjoittaa sijoitustoimintaa Suomessa sivuliikkeen välityksellä, sovelletaan näiden palvelujen osalta, mitä tämän lain 2 luvun 2 §:ssä, 5 luvussa, 7 luvun 2, 4, 5, 7, 9, 15 ja 16 §:ssä, 7 a luvussa, 9 luvussa, 10 luvun 1—4, 4 a, 5—8 §:ssä, 9 §:n 1 ja 2 momentissa, 11—13, 15 ja 16 §:ssä, 11 luvun 20—25 §:ssä, 12 luvun 4 §:ssä, 14 ja 15 luvussa sekä 16 luvun 2 ja 3 §:ssä säädetään sijoituspalveluyrityksestä ja kolmannen maan yrityksestä, mitä kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetun lain 5 luvussa säädetään sijoituspalveluyrityksestä ja kolmannen maan yrityksestä, sekä mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 7 luvun 6 §:ssä säädetään luottolaitoksesta. Kolmannen maan yrityksen toimintaan sovellettavista vaatimuksista säädetään lisäksi EU:n rahoitusvälineiden markkinat -asetuksen 3—17, 17 a ja 18—26 artiklassa ja VII osastossa.

10 luku

Menettelytavat asiakassuhteessa

4 a §

EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen tarjoaminen ei-ammattimaisille asiakkaille

Jos ei-ammattimaiselle asiakkaalle tarjotaan sellaisia EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa tarkoitettuja hyväksyttäviä velkoja, jotka täyttävät mainitun artiklan vaatimukset, lukuun ottamatta 1 kohdan b alakohtaa ja 72 b artiklan 3—5 kohtaa, tällaisten velkojen nimellisarvon tulee olla vähintään 50000 euroa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain 10 luvun 4 a §:ää sovelletaan sellaisiin hyväksyttäviin velkoihin, jotka lasketaan liikkeelle tämän lain voimaan tulon jälkeen.

17.

Laki

Rahoitusvakausviraston hallintomaksusta annetun lain 4 ja 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Rahoitusvakausviraston hallintomaksusta annetun lain (1197/2014) 4 §:n 1 momentti ja 5 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 360/2017, seuraavasti:

4 §

Suhteellinen hallintomaksu

Suhteellisen hallintomaksun maksuperuste ja maksun määrä prosentteina maksuperusteesta sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

Maksuvelvollinen	Maksuperuste	Maksun määrä prosentteina maksuperusteesta
luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu talletuspankki	taseen loppusumma	0,0008
luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu luottoyhteisö	taseen loppusumma	0,0008
ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike, luokka A	laskennallisen taseen loppusumma	0,0002
ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike, luokka B	laskennallisen taseen loppusumma	0,0006
kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike	laskennallisen taseen loppusumma	0,0006
luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetussa laissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	liikevaihto	0,03
luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetussa laissa tarkoitettu kolmannen maan sijoituspalveluyritys	liikevaihto	0,03

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

5 §

Perusmaksu

Perusmaksun määrä euroina sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

Maksuvelvollinen	Maksu euroina
liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001) tarkoitettu liikepankki, säästöpankkilaisissa (1502/2001) tarkoitettu säästöpankkiosakeyhtiö sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013) tarkoitettu osuuspankkiosakeyhtiö	1 000
säästöpankkilain 1 §:ssä tarkoitettu säästöpankki	1 000
osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 1 §:ssä tarkoitettu osuuspankki tai osuuskuntamuotoinen luottolaitos	1 000
muu luottolaitos	1 000
talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa (599/2010) tarkoitettu talletuspankkien yhteenliittymän keskusyhteisö	1 000
luottolaitoksen omistusyhteisö	1 000
ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike, luokka A	1 000
ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike, luokka B	1 000
kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike	1 000
luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetussa laissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	1 000
luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetussa laissa tarkoitettu kolmannen maan sijoituspalveluyritys	1 000
arvopaperikeskus	25 000

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Valiokunnan mietintö TaVM 3/2021 vp

Helsingissä 23.2.2021

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Juhana Vartiainen kok

jäsen Atte Harjanne vihr

jäsen Mari Holopainen vihr

jäsen Hannu Hoskonen kesk

jäsen Eeva Kalli kesk

jäsen Pia Kauma kok

jäsen Riitta Mäkinen sd

jäsen Matias Mäkyne sd

jäsen Sakari Puisto ps

jäsen Veikko Vallin ps

jäsen Tuula Väätäinen sd

jäsen Johannes Yrttiaho vas

varajäsen Olli Immonen ps

varajäsen Heikki Vestman kok

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Teija Miller